

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2026. június 29., hétfő

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az európai uniós forrásokhoz való hozzáférés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2026. évi XVIII. törvényhez	396
Végső előterjesztői indokolás az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény és a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi XXIII. törvény módosításáról szóló 2026. évi XIX. törvényhez	425
Végső előterjesztői indokolás a gyűlöletkeltésre alkalmas politikai reklámok visszaszorításáról, a gazdasági reklámok településképi illeszkedésének biztosításáról, valamint egyes beruházási szabályok módosításáról szóló 2026. évi XX. törvényhez	426
Végső előterjesztői indokolás a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló 2026. évi XXI. törvényhez	433
Végső előterjesztői indokolás az egyes felsőoktatási, családjogi és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2026. évi XXII. törvényhez	441
Végső előterjesztői indokolás az Országgyűlés vizsgálóbizottságai munkájának hatékonyabbá tételével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló 2026. évi XXIII. törvényhez	442

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a földminősítés részletes szabályairól szóló 47/2017. (IX. 29.) FM rendelet módosításáról szóló 3/2026. (VI. 26.) AÉM rendelethez	447
---	-----

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az európai uniós forrásokhoz való hozzáférés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2026. évi XVIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Magyarország alapvető érdeke, hogy a számára rendelkezésre álló európai uniós források teljes körűen hozzáférhetővé váljanak, és azok a magyar emberek, a magyar vállalkozások, valamint a közszolgáltatások fejlődését szolgálják. Az elmúlt időszak egyeztetései és tárgyalásai nyomán lehetőség nyílt arra, hogy Magyarország rendezze mindazon kérdéseket, amelyek az uniós források folyósításának akadályát képezték.

A törvény célja, hogy egységes keretben rendezze azokat a jogi, intézményi és eljárási feltételeket, amelyek szükségesek Magyarország európai uniós forrásokhoz való hozzáféréseinek biztosításához. A szabályozás elősegíti a Magyarország és az Európai Unió intézményei közötti megállapodások végrehajtását, valamint a fejlesztési források mielőbbi rendelkezésre állását.

A törvényjavaslat előkészítésére és benyújtására olyan kivételes körülmények között került sor, amelyek gyors és határozott jogalkotói fellépést tettek szükségessé. Magyarország érdeke azt kívánta, hogy a törvényben foglalt intézkedések a lehető legrövidebb időn belül elfogadásra kerüljenek.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Alaptörvény 39. cikke szerint a közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. Mindezekre figyelemmel a Javaslat kiterjeszti a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvényben meghatározott, a központi költségvetésből állami támogatásban részesülő párt civil szervezetek névjegyzékében feltüntetett képviselőire is az Országgyűlésről szóló törvény rendelkezései szerint vagyonnyilatkozat-tétel kötelezettségét.

A Javaslat értelmében az kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetén a pártnak járó állami támogatás folyósítását – a kötelezettség teljesítéséig – fel kell függeszteni.

2. §, 4. §, 14. §, 18. §, 20. §, 24. §, 29. §, 33. §, 44. §, 53. §, 57. §, 64–66. §, 95. §, 119. §

Átmeneti rendelkezés a vagyonnyilatkozat-tétel első időpontját illetően, az ezzel összefüggő szabályozás felülvizsgálatával összhangban.

3. §, 40. §

Jogtechnikai pontosítás a sarkalatossági záradék tekintetében.

5–8. §

A vagyonyilatkozat-tételi szabályozás felülvizsgálatának keretében szükséges összhangot teremteni az egyes vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Vnytv.) és az Integritás Hatóság eljárása között is. A Javaslat értelmében az Integritás Hatóság az őrzésért felelős személy esetleges eljárásától függetlenül is ellenőrizheti a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítését, illetve a vagyonyilatkozat tartalmát.

A Javaslat továbbá különös szabályokat állapít meg az Integritás Hatóság eljárásával összefüggésben is. A Javaslat e körben az Integritás Hatóság eljárásához ugyanazon jogkövetkezményeket alkalmazza, amelyeket az őrzésért felelős személy által lefolytatott eljárás esetében a Vnytv. jelenleg is levon. Eszerint, ha az Integritás Hatóság jelentésében azt állapítja meg, hogy a Vnytv. szerint vagyonyilatkozat-tételre kötelezett a vagyonyilatkozatban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt, az érintett személy jogviszonya megszűnik vagy azt – meghatározott esetekben – meg kell szüntetni, illetve ahhoz elhelyezkedési tilalom is kapcsolódik.

Szükséges a Vnytv. pontosítása is arra figyelemmel, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökhelyettese akár igazságügyi alkalmazotti jogviszonyban álló személy is lehet, így a módosítás az egyes törvényi rendelkezések közötti összhang kialakítását szolgálja.

9–12. §

A közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló 2007. évi CLXXXI. törvény (a továbbiakban: Knytv.) meghatározza azon személyek körét, akik nem vagy csak külön rendelkezések alkalmazásával részesülhetnek támogatásban.

A Javaslat e tekintetben egyrészt tovább részletezi a hatályos szabályok szerint már jelenleg is meghatározott, ún. kizárt és nem kizárt közjogi tisztségviselők körét.

A Javaslat továbbá meghatározza a felelős személy fogalmát is, amely szerint az e személy az olyan személy, aki az adott jogi személy vezető tisztségviselője, létesítő okiratában, illetve belső szabályzataiban vezető tisztségviselőként megjelölt vagy egyébként érdemi ügyvezetési, cégvezetési vagy más döntési jogkörrel rendelkezik, valamint az a személy, aki a létesítő okirat felhatalmazása, a jogi személy döntéshozó szervének határozata vagy szerződés alapján a jogi személy képviselőjére vagy pénzforgalmi számlája feletti rendelkezésre jogosult. A felsorolt szervezetek tekintetében felelős személynek minősülő személyek sem indulhatnak a jövőben pályázóként, és nem részesülhet támogatásban, ha a pályázat vagy támogatás odaítéléséről szóló döntést megelőző két évben a Knytv. 6. § (1) bekezdés a)–c) pont alá tartozó személynek minősültek.

13. §

A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény meghatározza azon szervezetek körét, amelyek esetében a társadalmi egyeztetés nem szükséges, illetve amelyek esetében – ha annak feltételei fennállnak – a társadalmi egyeztetés kizárt.

A Javaslat értelmében a jövőben az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 44. § (3) bekezdése és 46. § (3) bekezdése szerinti utónévjegyzékről szóló jogszabályokat is társadalmi egyeztetésre kellene bocsátani, továbbá a természetvédelmi, környezetvédelmi jogszabályokat minden esetben egyeztetésre kellene bocsátani.

15–17. §

A vagyonyilatkozat-tételi szabályok felülvizsgálatával összefüggésben szükséges az egyes ágazati törvényekben annak egyértelmű meghatározása, hogy a vagyonyilatkozat-tétellel összefüggő rendelkezések esetében milyen eljárással alapozható meg az érintett közjogi tisztségviselő megbízásának megszüntetése.

Az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény esetében a Javaslat ezt akként határozza meg, hogy a vagyonyilatkozat-tétel elmulasztása, továbbá a nyilatkozattétel során szándékosan és valótlanul tett adatok közlése esetén az Országgyűlés kizárással szünteti meg az Állami Számvevőszék elnökének megbízását. Továbbá, a Javaslat szerint az Országgyűlés mentelmi ügyekkel foglalkozó bizottsága köteles volna a kizárási eljárást kezdeményezni akkor is, ha az Integritás Hatóság elentésében azt állapítja meg, hogy az Állami Számvevőszék elnöke a vagyonyilatkozatban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt.

Ehhez hasonlóan – figyelemmel arra, hogy az Állami Számvevőszék elnökhelyettese tekintetében a kizárással történő megbízás megszüntetése az elnök kizárólagos hatáskörébe tartozik – szükséges az Állami Számvevőszék elnöke esetében is a fentiekkel analóg szabályok elfogadása.

Továbbá, figyelemmel arra, hogy az Állami Számvevőszék elnökére, elnökhelyettesére vonatkozóan az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásának megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is. A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén az Országgyűlés mentelmi ügyekkel foglalkozó bizottsága az összeférhetlenségi eljárást állapítja meg a bírságolás szabályait. Az ezen önálló eljárásban kiszabott bírság összege százezertől ötmillió forintig terjedhet.

A módosító javaslat továbbá jogorvoslatot is biztosít az Országgyűlés előtt, amelynek részletszabályait szintén tartalmazza a módosító javaslat. A bírságot a központi költségvetés Állami Számvevőszék fejezete javára kellene teljesíteni.

Az Állami Számvevőszék elnöke mellett szükséges az alelnök kapcsán is megteremteni a vagyoni szankció kezdeményezhetőségének lehetőségét. Tekintettel arra, hogy az alelnök jogviszonyát az Állami Számvevőszék elnöke jelenleg is kizárással szüntetheti meg a neki felróható mulasztások okán, a vagyoni szankciót ebben az esetben az Állami Számvevőszék elnöke állapítaná meg. A vagyoni szankció ebben az esetben az Állami Számvevőszék alelnökének illetményét érintő – legfeljebb egy évig tartó, legfeljebb 10%-kal csökkentett mértékű – illetménycsökkentésben nyilvánulhat meg.

19. §, 21. §

A vagyonyilatkozat-tételi szabályok felülvizsgálatával összefüggésben szükséges a köztársasági elnök jogállását szabályozó törvényben annak meghatározása, hogy a köztársasági elnök, illetve – főként a nem nyilvános vagyonyilatkozat-tételre kötelezett családtag- vagyonyilatkozatába az Integritás Hatóság is betekinthez.

Szükséges továbbá annak meghatározása is, hogy az Országgyűlés alkotmányügyi bizottsága a köztársasági elnök vagyonyilatkozatával összefüggő eljárást köteles akkor lefolytatni, az Integritás Hatóság jelentése azt állapítja meg, hogy a köztársasági elnök a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségét elmulasztotta, illetve hogy abban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt.

A Javaslat továbbá meghatározza azt is, hogy a Sándor-palota gazdasági ügyekért felelős vezetője a volt köztársasági elnök és családtagja vagyonyilatkozatát a jövőben a köztársasági elnök megbízásának megszűnését követő három évig őrzi.

22–23. §, 25. §

A vagyonyilatkozat-tételi szabályok felülvizsgálatával összefüggésben szükséges az alapvető jogok biztos jogállását szabályozó törvényben annak meghatározása, hogy az alapvető jogok biztos és helyettese vagyonyilatkozatának az Integritás Hatóság általi ellenőrzése nyomán az Országgyűlés összeférhetlenségi bizottsága tisztségtől való megfosztással összefüggő eljárást köteles lefolytatni, ha az Integritás Hatóság jelentése azt állapítja meg, hogy az alapvető jogok biztos vagy helyettese a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségét elmulasztotta, illetve hogy abban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt.

Figyelemmel arra, hogy az alapvető jogok biztosára, helyettesére vonatkozóan az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásának megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén az Országgyűlés összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottsága az összeférhetlenségi eljárást alkalmazva állapítja meg a bírságolás szabályait. Az ezen önálló eljárásban kiszabott összege százezertől ötmillió forintig terjedhet.

A módosítás továbbá jogorvoslatot is biztosít az Országgyűlés előtt, amelynek részletszabályait szintén tartalmazza a módosító javaslat. A bírságot a központi költségvetés Alapvető Jogok Biztosának Hivatala fejezete javára kellene teljesíteni.

26–27. §,

Mind az adatkezelők és igénylők viszonylatában, mind pedig az esetleges hatósági és bírósági eljárások esetére indokolt megjeleníteni, hogy az információs szabadság érvényesítése – így különösen a közpénzek és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok megismerése – olyan kiemelt alkotmányos érték, amelynek érvényesítése érdekében a közfeladatot ellátó szerv és az adatigénylő jóhiszeműen, egymással kölcsönösen együttműködve járnak el.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 37/C. § (1) bekezdése szerint a közpénzek felhasználásának átláthatósága érdekében Központi Információs Közadat-nyilvántartás felület működik, amelyen a közzétételre kötelezett szervek meghatározott gazdálkodási adataikat kötelesek kéthavonta közzétenni, illetve amelyhez bárki, korlátozásmentesen és díjmentesen hozzáférhet. A felületen való közzététel teljesítését a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság közigazgatási hatósági eljárásban ellenőrzi – hivatalból és bejelentés alapján –, amely eljárásában a mulasztó adatkezelőt akár ötvenmillió forintos bírság megfizetésére is kötelezheti.

A javaslat jelentősen bővíti azon kört, amelyek tekintetében a felületen történő közzététel kötelező. Ekként a felületen a törzskönyvi jogi személyeken (a nemzetbiztonsági szolgálatok kivételével) kívül közzétételre kötelezetté válnak a köztulajdonban álló gazdasági társaságok, a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok, valamint az általuk létesített vagy fenntartott jogi személyek, az állam által törvény rendelkezése alapján alapított közérdekű vagyonkezelő alapítványok, illetve a köztulajdonban álló gazdasági társaságok által létrehozott alapítványok, valamint a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat is.

A javaslat továbbá pontosítja az Infotv. 37/C. § (2) bekezdése a) pontját akként, hogy abból egyértelműen kitűnjön azon jogalkotói szándék, hogy a helyi önkormányzatok által nyújtott támogatásokat is közzé kell tenni a felületen, függetlenül attól, hogy azokat az államháztartás központi vagy önkormányzati alrendszeréből nyújtották.

Az Infotv. 37/C. § (3) bekezdése egészének újraszabályozása indokolt annak érdekében, hogy az Európai Unió követelményeknek megfelelő tartalommal tegyék közzé a közzétételre kötelezettek a szerződésekre vonatkozó, továbbá – ezen belül – a közbeszerzésekkel és beszerzésekkel összefüggő adataikat.

28. §

A vagyonynyilatkozat-tételi szabályok felülvizsgálatával összefüggésben szükséges a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: NAIH) elnökének jogállását szabályozó rendelkezések körében annak meghatározása is, hogy a NAIH elnöke vagyonynyilatkozatának az Integritás Hatóság általi ellenőrzése nyomán a miniszterelnök a vagyonynyilatkozati eljárást köteles lefolytatni akkor, ha az Integritás Hatóság jelentése azt állapítja meg, hogy a NAIH elnöke a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségét elmulasztotta, illetve hogy abban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt.

A javaslat ezzel összefüggésben továbbá pontosítja az Infotv.-ben már rögzített adatkezelési és tájékoztatási rendelkezéseket is.

30. §

Az Infotv. 30. § (2a) bekezdése szerint az adatigénylésnek a közfeladatot ellátó szerv nem köteles eleget tenni, ha az igény teljesítése a közfeladatot ellátó szerv tényleges kezelésében nem lévő – így különösen az irányítása vagy felügyelete alatt álló közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő – adat beszerzését, begyűjtését, vagy a közfeladatot ellátó szerv tényleges kezelésében lévő közérdekű adatok vagy közérdekből nyilvános adatok összevetése útján a kezelésében lévő adatokhoz képest új adat előállítását tenné szükségessé.

Figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése szerint mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez, indokolt a fenti rendelkezés hatályaon kívül helyezése annak érdekében, hogy az információszabadság megfelelő érvényesülése a gyakorlatban is biztosított legyen, függetlenül attól,

hogy az az adatkezelő számára esetlegesen – kisebb mértékű, a tevékenységét érdemben nem befolyásoló – többletmunkát eredményez-e vagy sem.

31. §

A vagyonyilatkozat-tételi szabályok felülvizsgálatával összefüggésben szükséges az Alkotmánybíróság feladat- és hatáskörét szabályozó törvényben annak meghatározása, hogy milyen eljárásrend követendő akkor, ha az Integritás Hatóság jelentése valamely alkotmánybíró esetében azt állapítja meg, hogy a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségét elmulasztotta, illetve hogy abban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt.

A Javaslat – figyelemmel az Alaptörvény C) cikkére is – a hatályos szabályozáshoz illeszkedően az Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörében hagyja a kizárási eljárás lefolytatását, azzal, hogy az eljárás megindítása minden esetben kötelező, amelyet az elnök, illetve érintettsége esetén az elnökhelyettes kezdeményez az Alkotmánybíróság teljes ülése előtt.

Továbbá, figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság tagjaira vonatkozóan az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásoknak megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén, figyelembe véve az Alkotmánybíróság függetlenségét is, az Alkotmánybíróság teljes ülése határozhatná meg a szankció alkalmazását és annak mértékét is. A bírság az Alkotmánybíróság költségvetési fejezetének bevétele.

A Javaslat végül meghatározza azt is, hogy a főtítkárral az Alkotmánybíróság volt tagjának, valamint családtagjának vagyonyilatkozatát az Alkotmánybíróság tagja megbízatásának a megszűnését követő három évig őrzi.

32. §

A Javaslat 117. §-a meghatározza, hogy ha a miniszterelnök az e kötelezettségének tizenöt napon belül nem tesz eleget, az Integritás Hatóság határidő lejártát követő harminc napon belül keresettel kérheti a Kúriától a miniszterelnöknek az Integritás Hatóság jelentésében foglalt magatartásra való kötelezését. A kérelmet a Kúria harminc napon belül, közigazgatási nemperes eljárásban, öt hivatásos bíróból álló tanácsban bírálja el. A Javaslat értelmében a Kúria döntésével szemben az Alkotmánybíróságról szóló törvény rendelkezései szerint három napon belül jogorvoslati kérelem terjeszthető elő az Alkotmánybíróságnál.

Mindezekre figyelemmel szükséges az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvényben meghatározni az Alkotmánybíróság eljárásának alapvető kereteit. A módosítás értelmében az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése esetén a jogorvoslati kérelemben – a vonatkozó iratok szükség szerinti egyidejű megküldésével – meg kell jelölni azon az okokat, amely alapján az indítványozó megítélése szerint a Kúriának a magatartásra kötelezés tárgyában hozott döntése nem felel meg a törvényi rendelkezéseknek.

Ha az Alkotmánybíróság azt állapítja meg, hogy az indítványozó jogorvoslati kérelme megalapozott, a Kúria döntését megsemmisíti, vagy a jogorvoslati kérelmet elutasítja.

Az Alkotmánybíróság eljárásában alkalmazhatóak azon rendelkezések, amelyek általában az Alkotmánybíróság eljárását szabályozzák, így az Alkotmánybíróság – az Abtv. 21. alcíme szerint – szükség szerint iratokat is bekérhet az érintettektől, továbbá meghallgatást is tarthat.

34. §

A Javaslat az Alkotmánybíróság tagjai (és hozzátartozói) körében is megállapítja, hogy a vagyonyilatkozatokat a megbízatásuk megszűnésétől számított három évig meg kell őrizni.

35. §

Az Abtv. 16/A. alcíme szerint az Alkotmánybíróság az Európai Unió Bírósága megkeresésére és az uniós alapító szerződésekben biztosított hatáskörének tiszteletben tartása mellett – meghatározott alkotmányos kérdések értelmezésére vonatkozóan – előzetes véleményt nyilvánít az Alaptörvénnyel való összhang szempontjából, ha az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő ügyben történő döntéshozatallal összefüggésben felmerül ezen kérdések érintettsége, és az értelmezés közvetlenül levezethető az Alaptörvényből.

Megállapítható, hogy ez az eljárás az Abtv. rendszerében idegen és szükségtelen, annak továbbá az Európai Unió jogában sincs jogalapja, így az eljárás valójában nem funkcionál, mindezekre figyelemmel a Javaslat az ezzel összefüggő rendelkezéseket hatályon kívül helyezi.

36. §

Figyelemmel arra, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökhelyettese vonatkozásában az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásoknak megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén az Országos Bírósági Hivatal elnöke alkalmazza a szankciót az elnökhelyettesével szemben.

37–40. §

A vagyonyilatkozat-tételi szabályok felülvizsgálatával összefüggésben szükséges a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) annak egyértelmű meghatározása, hogy a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségének teljesítése, illetve a nyilatkozat tartalma az Integritás Hatóság által is ellenőrizhetővé váljon, illetve hogy milyen eljárással alapozható meg az érintett bíró szolgálati viszonyának megszüntetése, ha a bíró a nyilatkozattétel során szándékosan és valótlan adatokat közölt.

A Javaslat szerint egyrészt – a hatályos szabályozással összhangban – az Integritás Hatóság ellenőrzése során az ehhez szükséges adatokat megismerheti, amely érdekében a személyi és vagyoni részt egymáshoz kell rendelni. Másrészt szükséges annak meghatározása, hogy a vagyonyilatkozat-tétel elmulasztása, továbbá a nyilatkozattétel során szándékosan és valótlanul tett adatok közlése esetén az OBTV a Bjt.-ben jelenleg is meghatározott vagyonyilatkozati eljárást köteles lefolytatni a bíróval szemben, biztosítva, hogy a bíróval szemben megállapított bármely jogkövetkezményt csak a Bjt.-ben rögzített hatályos rendelkezéseknek megfelelően – az igazságszolgáltatás függetlenségét biztosító módon – lehet levonni.

Figyelemmel arra, hogy a bírák vonatkozásában az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásoknak megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon a további érintett személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén az Országos Bírósági Tanács volna jogosult az ellenőrzési eljárás keretében a mulasztást megállapítani, és ennek figyelembevételével a mulasztás jellegére is figyelemmel, vagyoni szankciót megállapítani.

Figyelemmel továbbá arra, hogy az Országos Bírósági Hivatal és a Kúria elnökére vonatkozóan az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásoknak megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén szintén a Bjt.-ben már hatályos vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell eljárni. Ha a hiányosság megalapozott, a vizsgálóbizottság százezertől ötmillió forintig terjedő bírság megállapításáról dönt. Az ezen önálló eljárásban kiszabott bírság teljesítését úgy kell biztosítani, hogy az a központi költségvetés bíróságokra vonatkozó fejezete működési költségvetésének bevételeit képezze.

A módosítás biztosítja a jogorvoslatot a vizsgálóbizottság döntése ellen azzal, hogy az érintett vezető kérelmére a bíróság kiszabásáról az Országgyűlés határoz, amely alapján azt vagy fenntartja vagy azt hatályon kívül helyezi. A Javaslat – összhangban a Bjt. hatályos rendelkezéseivel – azt is meghatározza, hogy az OBH és a Kúria elnöke esetében az e személyek vagyonynyilatkozati eljárása esetében felállítandó vizsgálóbizottság eljárása kötelező.

41. §

A Javaslat a Bjt. átmeneti rendelkezését is pontosítja. A módosítás nyomán a korábban hatályos rendelkezések szerint szükséges eljárni a bírák beosztása során.

42–43. §

A vagyonynyilatkozat-tételi szabályok felülvizsgálatával összefüggésben szükséges az ügyészek jogállását szabályozó törvényben annak meghatározása, hogy milyen eljárásrend követendő akkor, ha az Integritás Hatóság jelentése a legfőbb ügyész, illetve helyettese, továbbá valamely ügyész esetében azt állapítja meg, hogy a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségét elmulasztotta, illetve hogy abban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt.

Figyelemmel arra, hogy a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény értelmében az összeférhetetlenséget a legfőbb ügyész esetén a köztársasági elnök, a legfőbb ügyész helyettese esetén pedig a legfőbb ügyész vonja le, szükséges a szabályozást ehhez igazítani.

Figyelemmel arra, hogy a legfőbb ügyészre és helyettesére az Integritás Hatóság bíróságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásainak megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén a legfőbb ügyéssel szemben a Mentelmi Bizottság (és az Országgyűlés) állapíthat meg vagyoni szankciót. A szabályozás alapja a legfőbb ügyész alkotmányos pozíciója, amely szerint a legfőbb ügyészt az Országgyűlés választja és mentheti fel. Az ezen önálló eljárásban kiszabott bíróság százezerötötmillió forintig terjedhet, amely az ügyészség központi költségvetési fejezetét illeti.

A legfőbb ügyész helyettese tekintetében a módosítás tekintettel van arra, hogy vele szemben a legfőbb ügyész – mint a fegyelmi jogkör gyakorlója – fegyelmi eljárást is indíthat. Ekként a módosítás alapján a legfőbb ügyész köteles volna megindítani a kapcsolódó fegyelmi eljárást. A fegyelmi eljárásban lehetőség nyílik a legfőbb ügyész helyettese fizetési fokozatának csökkentésére is, amely vagyoni szankcióként értékelhető.

A módosítás a legfőbb ügyész esetén jogorvoslatot is biztosít, mivel a bírásgról szóló döntés írásbeli közlését követő nyolc napon belül kérheti az Országgyűléstől – a házelnökhöz benyújtott kérelemmel – a döntés hatályon kívül helyezését.

45–50. §

A vagyonynyilatkozat-tétellel összefüggő szabályok felülvizsgálatával összhangban szükséges Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.) módosítása is.

A Javaslat egyrészt kezeli az Möt. hatályos szövegében fennálló azon hiányosságot, amely nem ad egyértelmű eligazítást arra nézve, hogy a valótlan tartalmú vagyonynyilatkozat-tétel esetén milyen eljárásrend követendő. A Javaslat értelmében az e jogsértésekkel összefüggésben méltatlansági eljárást lefolytatható le, amelynek eredménye, hogy a képviselő (illetve a polgármestert, főpolgármestert) megbízatását a képviselő-testület megszünteti.

Ezzel párhuzamosan a Javaslat azt is meghatározza, hogy ha Integritás Hatóság jelentésében azt állapítja meg, hogy az önkormányzati képviselő a vagyonynyilatkozatában lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt, a vagyonynyilatkozati eljárást a vagyonynyilatkozat-vizsgáló bizottság hivatalból folytatja le, illetve annak eredményéről tájékoztatja a soron következő ülésen a képviselő-testületet.

Figyelemmel arra, hogy az önkormányzati és nemzetiségi önkormányzati képviselőkre, polgármesterekre (főpolgármesterre) az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásainak megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén az Mötv. rendszerében már jelenleg is adott megoldásokat veszi alapul. Eszerint az Mötv.-ben meghatározott kötelezettségeit megszegő önkormányzati képviselő megállapított tiszteletdíját, természetbeni juttatását a képviselő-testület – a szervezeti és működési szabályzatában meghatározottak alapján – legfeljebb tizenkét havi időtartamra csökkentheti, megvonhatja, amely ismételt kötelezettségszegés esetén a csökkentés vagy a megvonás újra megállapítható.

A módosítás a helyi önkormányzatok szabályozási körébe helyezve kötelezővé teszi, hogy a szervezeti és működési szabályzatában rendelkezzenek az (1) bekezdés szerinti azon vagyoni szankcióról, amelyet akkor kell alkalmazni, ha az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló törvény szerinti vagyonyilatkozási feladatkörével összefüggésben eljáró Integritás Hatóság a képviselő vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségével összefüggésben – a képviselő méltatlanságát meg nem alapozó – kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó hiányosságot tárt fel.

A módosítás kellő felkészülési időt biztosít a helyi önkormányzatok számára azzal, hogy 2026. október 31-ig kell az ezzel összefüggő szabályokat megalkotni.

51. §

A KEKVA szabályozással összefüggésben hatályon kívül kell helyezni az Mötv.-ben a KEKVA-kra utaló sarkalatosági záradékot.

52. §

Megállapítani szükséges a Költségvetési Tanács elnökére vonatkozó, a vagyonyilatkozat-tétel elmulasztására és a szándékosan valótlan vagyonyilatkozat-tételhez kapcsolódó elmozdítási szabályokat.

Figyelemmel arra, hogy a Költségvetési Tanács elnökére vonatkozóan az Integritás Hatóság bírságot nem szabhat ki, az Európai Unió vállalásainak megfelelően szükséges annak megteremtése, hogy kisebb súlyú – a hivatalvesztés szintjét el nem érő, ugyanakkor a csekély mulasztásnál nagyobb mérvű – jogsértések esetében lehetőség nyíljon az alkotmányos tisztségeket betöltő személyek vagyoni szankcionálására is.

A módosítás alapján a kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosság esetén az Országgyűlés bizottsága állapítja meg a bírságot, amelynek összege százezertől ötmillió forintig terjedhet.

A módosítás biztosítja a jogorvoslat lehetőségét is, figyelemmel arra, hogy a Költségvetési Tanács elnöke a bírságról szóló döntés írásbeli közlését követő nyolc napon belül kérheti az Országgyűléstől – a házelnökhöz benyújtott kérelemmel – a döntés hatályon kívül helyezését.

54–56. §, 58–59. §, 1. melléklet

A Törvény pontosítja a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségnek az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvényben (a továbbiakban: Ogytv.) részletszabályait, amelyek az országgyűlési képviselőkön kívül más tisztségviselők vagyonyilatkozataira is alkalmazandóak.

Az Ogytv. 90. § (2) bekezdése rögzíti, hogy a képviselő a vagyonyilatkozatához a vele közös háztartásban élő – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 8:1. § (1) bekezdés 2. pontja szerinti – hozzátartozójának (családtagjának) vagyonyilatkozatát köteles csatolni. A vagyonyilatkozat tartalmát és formáját az Ogytv. új 1. melléklete határozza meg, amely immáron – az elektronikus kitöltésre is figyelemmel – kötelező adattartalmat (és nem egy kész nyilatkozási formát) rögzít.

Az Ogytv. 94. § (1a)–(1c) bekezdése előírja, hogy a vagyonnyilatkozatokat digitális formátumban kell benyújtani, elektronikus azonosítást követően. A strukturált adatbevitelre szolgáló elektronikus nyilvántartási rendszer és kapcsolódó felhasználói felület működtetését az Országgyűlés Hivatala biztosítja.

Ennek köszönhetően a vagyonbevallások valóban kereshetőek lesznek. Az Ogytv. 94. § (2) bekezdése szerint a 2022. augusztus 1-jén vagy azt követően tett vagyonnyilatkozatok esetében a hozzáférést kereshető módon is biztosítani kell az egyes országgyűlési képviselők, valamint az e törvény vagy külön jogszabály szerint az országgyűlési képviselők vagyonnyilatkozatára vonatkozó szabályok szerint vagyonnyilatkozat-tételre kötelezett más tisztviselők vonatkozásában.

A digitális formátumban benyújtott vagyonnyilatkozatokat az Országgyűlés Mentelmi Bizottsága papír alapon is őrzi. Az Ogytv. 94. § (4) bekezdése értelmében a volt képviselő és családtagja vagyonnyilatkozatát a Mentelmi Bizottság a képviselő megbízatásának megszűnését követő három évig őrzi a jelenlegi egy év helyett.

A Javaslat rögzíti továbbá annak eljárásrendjét is, ha a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettséggel összefüggésben az Integritás Hatóság jelentésében azt állapítja meg, hogy az országgyűlési képviselő valamely adatot szándékosan, valótlannal közölt. Ebben az esetben a Mentelmi Bizottság elnöke az a képviselő vagyonnyilatkozatával kapcsolatos eljárást mérlegelés nélkül megindítja.

A Javaslat továbbá – az e körbe nem eső hiányosságok – helyesbítésének lehetőségét is rögzíti arra az esetre, ha a Hatóság intézkedési javaslatot, ajánlást fogalmaz meg. Ebben az esetben a nyilatkozat további kiegészítő nyilatkozattal helyesbíthető.

Szükséges annak meghatározása is, hogy milyen eljárásrend követendő, ha a képviselő esetében az Integritás Hatóság jelentésében a képviselő vagyonnyilatkozata kapcsán az Ogytv. 94/A. § (1a) bekezdése alá nem tartozó – kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosságot tárt fel.

Ebben az esetben a módosítás nagyban épít az Országgyűlés kapcsán már fennálló megoldásokra, így különösen arra, hogy a tiszteletdíj csökkentésére már jelenleg is lehetőség nyílik. A módosítás alapján a Mentelmi Bizottság a jelentés megállapításainak figyelembevételével az ellenőrzést az (1a) bekezdés szerint haladéktalanul lefolytatja, és ha a hiányosság feltárása megalapozott, a 47. § szerint kezdeményezi a házelnöknél a képviselő tiszteletdíj csökkentését, azzal, hogy az eljárásra az 51. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

60. §

A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségre kötelezett személyek tekintetében az átlátható és világos vagyoni viszonyok ismeretéhez fűződő társadalmi érdek védelme alapvetően szükséges ahhoz, hogy a közélet tisztasága megerősíthető legyen. Az új tényállással a módosítás a hivatali bűncselekmények körét egészíti ki, amely a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség megsértését önálló büntetőjogi értékelés alá vonja.

Az új tényállás azzal együtt is szükséges, hogy a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség megszegése egyes formáiban a hatályos büntetőjog alapján is büntetendő lehet. Így különösen a vagyonnyilatkozat valótlannal adatok szolgáltatásával történő teljesítése jelenleg is megvalósíthat közbizalom elleni bűncselekményt. Ez a büntetőjogi védelem ugyanakkor egyrészt nem kellően hangsúlyos ahhoz, hogy a jogalkalmazás megfelelően és következetesen kezelje az ezzel kapcsolatos szabályszegéseket, másrészt nem is teljes körű, mert bizonyos, a közélet tisztaságára és a társadalmi bizalomra is veszélyt jelentő kötelezettségszegések nem feltétlenül valósítanak meg bűncselekményt. Ilyen hiányosságként jelentkezik különösen az, ha a vagyonnyilatkozat-tételre köteles személy egyáltalán nem tesz vagyonnyilatkozatot.

A szabályozás célja annak egyértelművé tétele is, hogy a nyilatkozat tartalmi szempontból valótlannal volt nem kizárólag kifejezetten valótlannal tényállítás útján valósulhat meg, hanem akkor is, ha a nyilatkozattevő egyes lényeges tényeket elhallgat, és emiatt a vagyonnyilatkozat összességében nem tükrözi a valós vagyoni helyzetet.

A vagyoni helyzet eltitkolása körében a büntetőjogi értékelés szempontjából annak a körülménynek is jelentősége van, ha az adott vagyon formálisan nem a vagyonnyilatkozat-tételre köteles személy nevében szerepel, hanem azt harmadik személy tartja a nevében, miközben a vagyon ténylegesen a nyilatkozattételre köteles személy sajátja, illetve a vagyon tekintetében tényleges tulajdonosként értékelhető. Ebben az esetben ugyanakkor az „eltitkolás”

elkövetési magatartása feltételez valamely többlet elemet, amely magában foglalja az elkövető konspiratív, kifejezetten leplező szándékú, rosszhiszemű többletmagatartását.

A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség elmulasztásához kapcsolódó büntetőjogi felelősség megállapításának alapvető feltétele továbbá, hogy a kötelezett tudomással bírjon a jogszabályon alapuló kötelezettsége fennállásáról, valamint annak teljesítési határidejéről. A kötelezett erre vonatkozó tájékoztatása ugyanakkor nem kizárólag hiánypótlási felhívás keretében történhet meg. Az ágazati jogszabályok alapján egyes eljárásokban hiánypótlási felhívás kibocsátására nem is kerül sor, ezért a büntetőjogi tényállás kizárólag ehhez az eljárási formához kapcsolása indokolatlanul leszűkítené annak alkalmazási körét.

A törvénymódosítás ezért generálisan minden olyan felhívást a tényállás körébe von, amelyet a vagyonyilatkozat fogadására, kezelésére vagy a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítésének ellenőrzésére jogosult személy vagy szervezet intéz a kötelezethez. A felhívás számos formában megjelenhet az ágazati szabályokban, közös ismérve, hogy annak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a kötelezettet tájékoztassa a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettsége fennállásáról és annak teljesítési határidejéről.

A felhívást követően a kötelezett már igazolható módon tudomással rendelkezik a kötelezettségéről. Amennyiben ennek ellenére, a jogszabályban meghatározott határidőn belül, önhibájából nem tesz eleget a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségének, mulasztása olyan fokú társadalomra veszélyességet és szubjektív tudattartamot hordozhat, amely megalapozhatja a büntetőjogi felelősségre vonást.

Az „arra jogosult felhívását követően” fordulat egyben garanciális jelentőséggel is bír. Biztosítja, hogy önmagában a jogszabályban meghatározott kötelezettség vagy a teljesítési határidő ismeretének hiánya ne eredményezzen büntetőjogi felelősséget. A tényállás csak abban az esetben alkalmazható, ha a felhívás megtételére jogosult személy vagy szervezet a kötelezettet megfelelően tájékoztatta, és a kötelezett e tájékoztatásból származó tudomása ellenére, önhibájából mulasztotta el a kötelezettség határidőben történő teljesítését.

A tényállás bevezetése összességében a közélet tisztaságának védelmét a vagyonyilatkozási rendszer hitelességének erősítésén keresztül, a korábbi büntetőjogi védelem hiányosságainak pótlásával szolgálja.

61–63. §

A Javaslat a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény keretei között, a Nemzeti Választási Bizottság választott tagjaira vonatkozóan is megállapítja a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség megtétele kötelezettségét, illetve az elmulasztás és a vagyonyilatkozatban szándékosan és valótlan adatközlés jogkövetkezményeit.

Eszerint a Nemzeti Választási Bizottság választott tagja megbízatásának a megszűnését a (2) bekezdésben meghatározott esetben az Országgyűlés összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottságának javaslatára az Országgyűlés köteles megállapítani.

Továbbá, amennyiben az Integritás Hatóság vagyonyilatkozási eljárásában hozott jelentése azt állapítja meg, hogy a Nemzeti Választási Bizottság választott tagja a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségét elmulasztotta, illetve hogy a vagyonyilatkozatában lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt, a (3) bekezdés szerinti eljárást az Országgyűlés összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottsága köteles megindítani.

67. §

A Javaslat szerint a Nemzeti Emlékezet Bizottsága esetében a Bizottság volt tagjának, valamint családtagjának vagyonyilatkozatát a jövőben a Bizottság tagja megbízatásának megszűnését követő három évig kellene őrizni, továbbá szövegpontosítás.

68–77. §, 2. melléklet

A Javaslat alapján a jövőben a kockázati tőkealapkezelőkre vonatkozó felügyeleti keretrendszer átalakul – kiegészítve a Pmt. és az Afad.-ra vonatkozó módosításokkal –, ezért a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) módosítása is szükséges.

A Javaslat alapján a Kbtv. egyes korábbi rendelkezéseit az alapok kezelési szabályzatára és a minősített befolyásra vonatkozóan szükséges hatályon kívül helyezni, illetve módosítani. A javasolt rendelkezések következtében a felügyeleti szempontok érvényesíthetőbbé, illetve az egész szektor prudensebbé válnak.

78. §

Az átlátható gazdasági szereplőnek a törvényjavaslattal bevezetett fogalma alapján a tényleges tulajdonos vagy annak hiányára vonatkozó nyilatkozat megismerésén túl az ajánlatkérő tartalmi vizsgálatot is végez arra vonatkozóan, hogy a gazdasági szereplő tulajdonosi és irányítási viszonyai a kizáró ok igazolására benyújtott információk alapján valóban megismerhetők. A tulajdonosi és irányítási viszonyok alaposabb vizsgálata hozzájárul a közpénzek elköltésének átláthatóságához és az összeférhetlenségi helyzetek vagy versenyt korlátozó magatartások azonosításához.

79. §

A közbeszerzési eljárás mellőzésének jogalapja lehet az uniós irányelvek alapján, amikor azt az ország alapvető biztonsági érdekei vagy különleges biztonsági intézkedések indokolják. Ez a kivétel kifejezetten szűken értelmezendő, az alkalmazás indokoltságát pedig szakmai szempontok szerint szükséges megítélni. A módosítás meghagyja az országgyűlési bizottsági kontrollt a kivétel alkalmazása felett, azonban a közbeszerzés alkalmazása alóli „felmentés” helyett a bizottság az ajánlatkérői döntés jóváhagyásáról dönt. A módosítás kifejezi, hogy az ajánlatkérő ebben az esetben is felelős beszerzésének jogszerű megvalósításáért, a kivétel alkalmazásának jogszerűségéért.

80. §

Az összeférhetlenséggel kapcsolatos módosítások célja az összeférhetlenségi szabályok pontosítása és megerősítése. A módosítás a 25. § (5) bekezdése szerinti vélelmet kiterjeszti a ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó vagy alkalmasság igazolásában részt vevő szervezet tényleges tulajdonosára, valamint a tényleges tulajdonosok hozzátartozóira. Ha egy vállalkozás tényleges tulajdonosa vagy annak hozzátartozója részt vesz a közbeszerzési eljárással kapcsolatos döntéshozatalban, ez szintén komoly aggályt vethet fel a döntéshozatal pártatlanságával kapcsolatban így indokolt a vélelem ezen személyekre való kiterjesztése.

A 25. § (6) bekezdésében felsorolt személyek esetén a hatályos szabályozás az összeférhetlenséget a „közös háztartásban élő hozzátartozó” fordulat alkalmazásával állapítja meg, így a szabály a hozzátartozói minőséget egy további, életviteli feltételhez köti. Ez a jogalkalmazás során bizonytalanságot és nehézséget okozott, ugyanis nem zárta ki kategórikusan a (6) bekezdésben felsorolt tisztségeket betöltő személyekkel közös háztartásban nem élő közeli hozzátartozó közbeszerzésekben történő részvételét, amely szintén összeférhetlenségi aggályokat vet fel.

A fenti módosítások erősítik a közbeszerzési eljárások tisztaságát és az összeférhetlenségi helyzetek megelőzését, mivel kizárják a személyes kapcsolatokon alapuló befolyásolás lehetőségét szélesebb körben. Összességében a módosítás hozzájárul az összeférhetlenségi szabályok egyértelműbbé tételéhez, a visszaélések megelőzéséhez, valamint a közbeszerzési eljárásokba vetett közbizalom erősítéséhez.

81. §

A módosítás révén a közbeszerzési dokumentumok nyilvánossága és hozzáférhetősége a lehető legszélesebb körben megvalósul, azáltal, hogy azok az EKR publikus felületén bárki számára elérhetővé válnak. A közbeszerzési dokumentumok megtekinthetőségének nem lesz feltétele az EKR-ben történő előzetes regisztráció, valamint a közbeszerzési eljárásban az érdeklődés jelzése egy adott gazdasági szereplő részéről, így jelentősen egyszerűsödik a dokumentumok elérése. A 41/C. §-ban hivatkozott kivételes esetek mellett a dokumentumok nyilvános közzététele alól csak az EKR-ben űrlapon benyújtandó nyilatkozatok sablonjai képeznek kivételt, ami azonban nem befolyásolja érdemben a közbeszerzési eljárások részleteinek széles körű érdemi megismerhetőségét. A Kbt. 39. § (2) bekezdésének pontosítása annak egyértelművé tétele érdekében szükséges, hogy az ajánlattételhez szükséges elektronikus űrlapok regisztrációt követően lehetséges elérése továbbra is megfelel az elektronikus kommunikációval szemben támasztott elvárásnak, amely lehetővé teszi az ajánlattételi határidők rövidebb meghatározását a nem elektronikus kommunikáció eseteihez képest.

82. §

A módosítás célja a közbeszerzési szerződések teljesítésének átláthatóságát és utólagos ellenőrizhetőségét erősíteni, különös tekintettel az egy évnél hosszabb időtartamú vagy határozatlan idejű szerződésekre. E szerződések sajátossága, hogy teljesítésük több költségvetési évet érinthet, valamint a szerződéskötést követően hosszabb időn keresztül fejtenek ki gazdasági hatást, ezért indokolt, hogy a közpénzek felhasználásáról ne csak a szerződés megkötésekor, hanem a teljesítés során is rendelkezésre álljanak releváns adatok.

A hatályos szabályozás elsősorban a szerződéskötéskor aktuális adatok közzétételére helyezi a hangsúlyt, azonban a szerződés teljesítésének előrehaladása, tényleges alakulása – így különösen a mennyiségi teljesítés, a kifizetések ütemezése és a teljesítés során felmerülő eltérések – jelenleg korlátozottan követhetők nyomon. Ez a gyakorlatban csökkenti az átláthatóságot, és megnehezíti mind az ajánlatkérői, mind a külső ellenőrzési mechanizmusok – ideértve a közpénzek felhasználásának társadalmi kontrollját – érvényesülését.

A módosítás ennek megfelelően előírja, hogy az ajánlatkérő az egy évnél hosszabb vagy határozatlan időtartamú szerződések esetében a teljesítés folyamatáról évente, a szerződés megkötésének napjától számítottan 12 havonta kiegészítő adatokat tegyen közzé az Elektronikus Közbeszerzési Rendszerben. Az éves gyakoriság biztosítja, hogy az adatszolgáltatás rendszeres és összehasonlítható legyen.

A közzéteendő adatok köre kifejezetten a szerződés teljesítésének lényegi elemeire irányul. A teljesített szolgáltatások vagy szállítások rövid leírása segíti a szerződés tartalmának és a tényleges teljesítésnek az összekapcsolását. A kifizetések összegére vonatkozó adatok biztosítják a pénzügyi teljesítés átláthatóságát, míg a késedelemre vagy eltérésre vonatkozó információk feltárják a szerződés teljesítésével kapcsolatos esetleges problémákat.

83. §

Az átlátható gazdasági szereplő fogalmának bevezetésével összefüggésben változik a tulajdonosi-ellenőrzési viszonyok átláthatóságát biztosító kizáró ok szövege.

84. §

Az átlátható gazdasági szereplőnek a törvényjavaslattal bevezetett fogalma alapján a tényleges tulajdonos vagy annak hiányára vonatkozó nyilatkozat megismerésén túl az ajánlatkérő tartalmi vizsgálatot is végez arra vonatkozóan, hogy a gazdasági szereplő tulajdonosi és irányítási viszonyai a kizáró ok igazolására benyújtott információk alapján valóban megismerhetők. A tulajdonosi és irányítási viszonyok alaposabb vizsgálata hozzájárul a közpénzek elköltésének átláthatóságához és az összeférhetlenségi helyzetek vagy versenyt korlátozó magatartások azonosításához.

85. §

A koncesszió fogalmának központi eleme, hogy a nyertes ajánlattevő tényleges működési kockázatot visel a szerződés alapján nyújtandó szolgáltatáshoz vagy építmény építéséhez-üzemeltetéséhez kapcsolódóan. A Kbt. 133. § (2) bekezdése szerint, ha az építési vagy szolgáltatási koncesszió időtartama az öt évet meghaladja, az ajánlatkérőnek számításokkal kell alátámasztania, hogy a szerződés időtartama nem haladja meg azt az időtartamot, amely alatt – ésszerű feltételezések alapján – a koncessziós jogosult számára megtérülnek a koncesszióra vonatkozó befektetései és a befektetett tőke ésszerű hozamot tud termelni. A koncesszióra vonatkozó előbbi elvárások ellenőrzését segíti az ajánlatkérő számára annak kifejezett előírása, hogy az előkészítés során dokumentálja a megfelelő kockázatvállalás és időtartam tekintetében a vizsgálatot és ennek eredményét publikálja a közbeszerzési dokumentumokban. Mivel a koncessziók jellemzően hosszú távú, összetett szolgáltatást tartalmazó és nagyértékű szerződések, az ajánlatkérőnek kiemelt figyelmet kell fordítania az előkészítés során a piac felmérésére és a lehető legszélesebb versenyt biztosító feltételek alkalmazására. A törvényjavaslat ezek tekintetében is előírja a közbeszerzési dokumentumokban információk közzétételét.

86. §

A törvényjavaslat értelmében, ha a koncessziós beszerzési eljárásban csak egy ajánlat érkezik, csak akkor lehet építési vagy szolgáltatási koncesszióra vonatkozó szerződést kötni, ha az ajánlatkérő objektív módszerrel igazolja, hogy a verseny hiánya a piac tényleges szerkezetének következménye. A szigorú szabály annak biztosítéka, hogy az ajánlatkérő ne alakíthasson ki olyan közbeszerzési feltételeket, amelyek a verseny korlátozására irányulnak. A versenyt nélkülöző eljárásokban az ajánlatkérő számára sokszor hátrányos gazdasági feltételekkel köthető szerződés, a koncessziók pedig jellemzően hosszú távú és nagyértékű szerződések, ezért indokolt, hogy esetükben szigorú feltétellel lehessen egyajánlatos eljárásban szerződést kötni.

87. §

A módosítás célja a közbeszerzési szerződések teljesítési szakaszához kapcsolódó integritási és korrupcióellenes garanciák megerősítése, valamint a közbeszerzések stratégiai szerepének erősítése a közpénzek átlátható és ellenőrizhető felhasználása érdekében.

A közbeszerzési szabályozás hagyományosan az eljárási szakasz tisztaságára és a verseny biztosítására helyezi a hangsúlyt, ugyanakkor a korrupciós kockázatok jelentős része a szerződés teljesítése során merül fel. A módosítás ennek megfelelően kiterjeszti az integritási követelmények érvényesítését a teljesítési szakaszra is, és kifejezetten nevesíti a korrupcióellenes feltételek alkalmazásának lehetőségét.

A 132. § (1) bekezdésének módosítása a korrupcióellenes feltételek kifejezett megjelenítésével egyértelművé teszi, hogy az ajánlatkérők a szerződés teljesítéséhez kapcsolódóan olyan követelményeket határozhatnak meg, amelyek az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot és az integritást szolgálják. Ez a módosítás illeszkedik az Európai Unió közbeszerzési irányelveiben megjelenő azon törekvésekhez, amelyek a közbeszerzéseket a közpolitikai célok érvényesítésének eszközeként is értelmezik.

A 132. § új (4)–(5) bekezdései részletesen meghatározzák a korrupcióellenes feltételek lehetséges tartalmát. A felsorolás nem taxatív jellegű, hanem példálózó módon sorolja fel azokat az eszközöket, amelyek alkalmasak a korrupciós kockázatok csökkentésére. Ide tartoznak különösen az átlátható működésre, az összeférhetlenség kezelésére, az alvállalkozói lánc ellenőrizhetőségére, valamint a visszaélések bejelentésére és a monitoring mechanizmusokra vonatkozó követelmények.

A szabályozás kockázatalapú megközelítést követ: a korrupcióellenes feltételek csak a szerződés tárgyához kapcsolódóan, azzal arányosan határozhatók meg. Ez biztosítja, hogy a rendelkezések ne jelentsenek indokolatlan terhet a gazdasági szereplők számára, ugyanakkor lehetővé teszik a magasabb kockázatú beszerzések esetében erősebb kontrollmechanizmusok alkalmazását.

88. §

Az átlátható gazdasági szereplő fogalmának bevezetésével összefüggésben a 136. § (1) bekezdés b) pontjában szükséges kiegészíteni azokat a rendelkezéseket is, amelyek a szerződés teljesítésének időtartama alatt biztosítják a nyertes ajánlattevő tulajdonosi-ellenőrzési viszonyaival kapcsolatos átláthatóságot.

A 136. § (1) bekezdés új c) pontja a korrupcióellenes megközelítést kötelező szerződéses elemmel erősíti meg. A nyertes ajánlattevő együttműködési kötelezettségének előírása a korrupciós és versenykorlátozó bűncselekmények kockázatainak csökkentése érdekében biztosítja, hogy a szerződés teljesítése során a gazdasági szereplők aktívan hozzájáruljanak a jogszerű és tisztességes működéshez.

A módosítás különösen hangsúlyozza a Büntető Törvénykönyvben meghatározott korrupciós és gazdasági bűncselekmények megelőzésének jelentőségét, ezzel erősítve a közbeszerzési és büntetőjogi eszközök közötti kapcsolatot. Ez a megközelítés hozzájárul a közpénzek védelméhez és a közbeszerzési piac integritásának erősítéséhez.

89. §

A Kbt. 9. § (1) bekezdés a) és b) pontjának módosításával való összhang megteremtése érdekében szükséges módosítás.

90. §

A módosítás célja a közbeszerzési jogorvoslati rendszer hatékonyságának erősítése, valamint az állami korrupcióellenes és integritásvédelmi intézményrendszer és a közbeszerzési jogorvoslat közötti kapcsolat megerősítése.

A módosítás keretében az Integritás Hatóság általános jogkört kap a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárásának kezdeményezésére, ezen joga a jövőben nem korlátozódik az uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekre. Bár az Integritás Hatóság feladat- és hatásköre az uniós forrásfelhasználáshoz kapcsolódik, nem szükséges a Kbt-ben kifejezetten korlátozni a jogorvoslat-kezdeményezési jogosultságot az uniós forrásokra szűkítéssel. A módosítás révén csökken annak kockázata, hogy az Integritás Hatóság által feltárt jogsértések következmények nélkül maradjanak.

91. §

A jelenleg hatályos rendelkezések rögzítik, hogy az Integritás Hatóság jogorvoslati eljárást kezdeményezhet a Közbeszerzési Döntőbizottság előtt. A Közbeszerzési Döntőbizottság mérlegelésétől függ, hogy ilyen esetben ideiglenes intézkedésként az eljárás felfüggesztését elrendeli-e vagy sem. Tekintettel arra, hogy az Integritás Hatóság olyan ügyekben lép fel, ahol a közbeszerzési eljárás integritása sérülhet, így ezek esetében indokolt az eljárás felfüggesztése. A Javaslat szerinti módosítással az erre irányuló kötelezettség egyértelművé válik.

92. §

A jogorvoslati eljárásban a közbeszerzési jogsértésért való felelősségnek az ajánlatkérővel szerződő fél oldalán történő megállapítása és az azzal kapcsolatos szankció kiszabása tekintetében indokoltá vált a szabályozás pontosítása az arányosság elvének érvényesítése érdekében. A Kbt. rendelkezései nem tartalmaztak eddig kifejezett szabályt arról, hogy az ajánlatkérővel szerződő fél terhére is megállapítható jogsértés és szankció a közbeszerzési szabályok megsértése miatt, egyúttal ugyanakkor nem is zárják ki ennek lehetőségét. Az Európai Unió Bírósága a C-263/19. T-Systems ítéletben megállapította, hogy az uniós jog nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy, az irányelvek hatálya alá tartozó közbeszerzési szerződés jogszerűtlen módosítása esetén a nyertes ajánlattevőként szerződő fél felelősségét is megállapítsák és vele szemben bírságot szabjanak ki, ugyanakkor a jogorvoslati eljárásoknak tiszteletben kell tartania az arányosság elvét, amely az uniós jog általános elvei közé tartozik.

Figyelemmel arra, hogy a hazai joggyakorlat olyan irányba fejlődött, amely az uniós bírósági ítéletben az arányosság elvének alkalmazása tekintetében nyújtott értelmezést kizárólag a bírság mértéke tekintetében tartotta irányadónak, és az ajánlattevői oldal jogsértésért való felelősségét az objektív felelősség elvére hivatkozással állapítja meg, indokoltá vált a szabályozás pontosítása. Az arányosság elvét a jogalkotó álláspontja szerint a közbeszerzési jogsértések megállapítása során is alkalmazni kell. Ebből az következik, hogy az ajánlattevői oldal felelőssége kimondása tekintetében minden esetben vizsgálni szükséges, hogy az adott jogszabályi rendelkezés melyik félre ró kötelezettséget, és az ajánlattevő magatartása olyan cselekményt valósított-e meg, amelyet az érintett jogszabályi rendelkezés meg kíván akadályozni. Ezen túl, az arányosság elvéből az is következik, hogy az ajánlattevőként szerződő felek esetében nem lehet figyelmen kívül hagyni annak értékelését a felelősség megállapítása során, hogy az adott féltől milyen információk ismerete várható el és ennek megfelelően milyen magatartás várható el tőle. Nem arányos például az ajánlattevői oldalon szerződő fél felelősségének kimondása és szankció kiszabása akkor, ha a közbeszerzés mellőzésével történt szerződéskötéskor egy gazdasági társasági formában működő ajánlatkérő nem szerepelt az ajánlatkérők hatósági nyilvántartásában, így a szerződő félben fel sem merülhetett, hogy közbeszerzési kötelezettség megszegésében vesz részt a szerződéskötésnél.

Másrésről ugyanakkor, egy állami vagy önkormányzati szervvel nagyértékű szerződést kötő gazdasági társaságtól egyértelműen elvárható annak ismerete, hogy ilyen beszerzést megelőzően közbeszerzési eljárást kell lefolytatni és egy közbeszerzési eljárásban indult nyertes ajánlattevőtől is elvárható, hogy tisztában legyen azzal a körülménnyel, hogy a közbeszerzési eljárás során kialakult feltételek újratárgyalása csak a jogszabályban foglalt feltételekkel lehetséges.

Míg az ajánlatkérő oldalán a közbeszerzési jogsértés megállapíthatósága és annak reparálhatósága, az ehhez fűződő közérdek érdekében indokolt az objektív felelősség elvéből kiindulni, és ez a jogalkotó álláspontja szerint azért sem aránytalan, mert az ajánlatkérőtől elvárt, hogy a közbeszerzési kötelezettségével összefüggő minden releváns körülményt ismerjen, az ajánlattevői oldalon indokolt vizsgálni az ajánlattevői oldalon szerződő fél konkrét magatartását az adott helyzetben – az adott helyzetben általában elvárható magatartás fényében.

A 165. § kiegészül egy új (14) bekezdéssel, amelynek értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság egy közleményt köteles kiadni a bírságolási gyakorlatára vonatkozó elvekről. Ennek keretében meg kell határozni a gyakorlatban azonosított tipikus jogsértés típusok esetén irányadónak tartott bírságok mértékének tartományát. A Közbeszerzési Döntőbizottság által kiadott közleményben szereplő bírság mértékek nem bírnak ugyan kötelező erővel, viszont ezek közzététele hozzájárul a jogorvoslati rendszer transzparens működéséhez. Az irányadónak tartott bírság mérték tartományának megadása nem jelenti azt, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság ne alkalmazhatna a megadottnál alacsonyabb vagy magasabb mértéket, amennyiben ezt a jogsértés egyedi körülményei indokolják. Ilyen lehet például, ha a meghatározott tartományba eső bírság mérték alkalmazása a szerződés értéke vagy az ajánlatkérő egyedi helyzete miatt aránytalan lenne.

A módosítás célja annak elősegítése a közbeszerzési jogorvoslatok eredményeképp megállapított jogsértések szankcionálása egységes elvek mentén történjen, valamint kiszámíthatóbbá váljon a Közbeszerzési Döntőbizottság szankcionálási gyakorlata, ezzel is erősítve a közbeszerzési jogorvoslatokba vetett bizalmat.

93. §

A Közbeszerzési Döntőbizottság határozatai kiemelt szerepet töltenek be a közbeszerzési joggyakorlat alakítása szempontjából, így alapvető fontosságú a jogorvoslati döntések kiszámíthatósága és egységes elvek mentén történő meghozatala. A Kbt. rendelkezik ugyan az összkollégiumi állásfoglalás jogintézményéről, azonban ez a gyakorlatban csak nagyon ritkán kerül alkalmazásra. A módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács tagjainak egyharmadán felül, a jogorvoslati eljárás hivatalbóli kezdeményezésére jogosult bármely szervezet vagy személy, illetve a közbeszerzési szolgáltatók érdekképviselőjét ellátó szervezet is kezdeményezhesse a Közbeszerzési Döntőbizottság összkollégiumi állásfoglalásának kiadását.

94. §

Átmeneti rendelkezés.

96. §

Jogtechnikai pontosítás a beiktatandó új pontra figyelemmel, továbbá a törvényjavaslat által módosított, a Kbt. 9. § (1) bekezdés a) és b) pontjával összefüggésben a koherencia megteremtésére irányul a módosítás.

97. §

A beszerzésekkel összefüggő közérdekű adatokhoz való hozzáférést korlátozó Kbt. 9. § (11)–(12) bekezdésének hatályon kívül helyezése.

98–99. §

A közbeszerzési eljárásokhoz hasonlóan a védelmi beszerzések körében is megvalósul az ország alapvető biztonsági érdekeihez kapcsolódó kivétel szakmailag megalapozott alkalmazását biztosító törvénymódosítás.

A módosítás meghagyja az országgyűlési bizottsági kontrollt a kivétel alkalmazása felett, azonban a Vbt. alkalmazása alóli „felmentés” helyett a bizottság az ajánlatkérői döntés jóváhagyásáról dönt. A módosítás kifejezi, hogy az ajánlatkérő ebben az esetben is felelős beszerzésének jogszerű megvalósításáért, a kivétel alkalmazásának jogszerűségéért.

100. §

A közbeszerzési eljárásokhoz hasonlóan a védelmi beszerzések körében is megvalósul az ország alapvető biztonsági érdekeihez kapcsolódó kivétel szakmailag megalapozott alkalmazását biztosító törvénymódosítás.

A módosítás meghagyja az országgyűlési bizottsági kontrollt a kivétel alkalmazása felett, azonban a Vbt. alkalmazása alóli „felmentés” helyett a bizottság az ajánlatkérői döntés jóváhagyásáról dönt. A módosítás kifejezi, hogy az ajánlatkérő ebben az esetben is felelős beszerzésének jogszerű megvalósításáért, a kivétel alkalmazásának jogszerűségéért.

101–104. §, 106. §

A Javaslat célja a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni uniós jogi keretrendszerből eredő kötelezettségek teljesítése, különösen a magántőkealapok és kockázati tőkealapok tényleges tulajdonosi átláthatóságának terén.

Az Európai Unió pénzmosás elleni szabályozása az elmúlt évtizedben fokozatosan kiterjesztette a tényleges tulajdonosi azonosítás és nyilvántartás követelményeit a befektetési alapok, különösen az alternatív befektetési alapok körére. Az (EU) 2015/849 irányelv (AMLD4) és annak az (EU) 2018/843 irányelv (AMLD5) általi módosítása kötelezővé tette a tagállamok számára, hogy a tényleges tulajdonosi nyilvántartást az összes jogi személyre és kapcsolódó jogviszonyra kiterjesszék, valamint biztosítsák annak teljességét, pontosságát és naprakészességét.

Az (EU) 2024/1640 irányelv (AMLD6) tovább szigorítja a tényleges tulajdonos azonosítására vonatkozó követelményeket, és kifejezetten előírja a tagállamok számára, hogy a befektetési alapok összetett tulajdonosi struktúráira vonatkozóan hatékony azonosítási mechanizmusokat vezessenek be.

Az uniós szabályoknak való teljeskörű megfelelés, valamint az európai uniós költségvetési források felhasználása ellenőrzésének az elősegítése érdekében szükséges a Pmt. módosítása.

A hatályos magyar jogi keretrendszerben – a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény (a továbbiakban: Pmt.) vonatkozásában az alábbi szabályozási hiányosságok azonosíthatók:

- a) a Pmt. 3. § 38. pont g) alpontjának hatályos szövege nem fedi le azokat a természetes személyeket, akik de facto irányítási jogok vagy blokkoló szavazati jog révén tényleges befolyást gyakorolnak a zártkörű befektetési alap felett;
- b) a Pmt. jelenleg kifejezetten nem rögzíti a zártkörű befektetési alapok összetett struktúrájára szabott fokozott ügyfél-átvilágítási előírásokat, amelyek a párhuzamos alapok, holdingstruktúrák révén megvalósuló tulajdonosi láncolatok feltárását kötelezővé tennék.

A Javaslat alapján a Pmt. 3. § 48. pontjának új szövege nevesíti azokat a természetes személyeket, akik a zártkörű befektetési alap felett de facto irányítási jog, blokkoló szavazati jog vagy egyéb tényleges befolyás révén tényleges tulajdonosnak minősülnek, kiegészítve a Pmt. általános tényleges tulajdonosi fogalmát az elsőbbségi részvényfajtákra és speciális üzletrészekre vonatkozó rendelkezéssel is.

A Javaslat szerint továbbá a Pmt. új 9/C. §-a a zártkörű befektetési alapokat befogadó pénzügyi és egyéb szolgáltatókra speciális, arányos fokozott ügyfél-átvilágítási kötelezettséget ír elő, amelynek keretében a szolgáltató megismeri az alap kezelési szabályzatát, tőkestruktúráját és befektetői körét, valamint vizsgálja a lehetséges tulajdonosi láncolati kockázatokat.

105. §, 147. §, 184. §

Jogharmonizációs záradék.

107. §

A módosítás a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 482. § f) pontjának kiegészítésével az Integritás Hatóság korrupció elleni küzdelemben betöltött szerepkörével összhangban erősíti meg a Hatóság eljárási pozícióját. Ennek érdekében biztosítja, hogy az Integritás Hatóság a felülbírálati indítvány elbírálásával hozott határozattal szemben fellebbezéssel élhessen, és ezáltal a törvényesség kérdésében a másodfokú bíróság dönthessen.

A jogorvoslati lehetőség az Integritás Hatóság törvényben meghatározott kontrollfunkciójának tényleges és hatékonyabb érvényesülését szolgálja.

108. §

Az Integritás Hatóság megerősített, korrupció elleni küzdelemben betöltött szerepkörének biztosítása érdekében szükséges, hogy amennyiben felülbírálati indítvány benyújtásának lehet helye, az Integritás Hatóság a releváns határozatokat ne csupán anonimizált formában ismerhesse meg, hanem azt részére eredeti formában is megküldjék.

A módosítás a Be. 817/C. §-ának kiegészítésével előírja továbbá, hogy az anonimizált határozatot és az anonimizált ügyiratjegyzéket az Integritás Hatóság honlapján is közzé kell tenni. Ez egységes felületet biztosít arra, hogy a jogkereső közönség a külön eljárással összefüggő döntéseket és eljárási információkat elérje, megismerhesse, és ezek alapján mérlegelhesse, hogy él-e a külön eljárásban számára biztosított jogkörével.

109. §

A módosítás azt az eljárási szakaszt érintve, amikor a felülbírálati indítványnak helyt adó döntést követően a nyomozás megindítására vagy az eljárás folytatására kerül sor, erősebb kötőerőt biztosít a bírósági határozat indokolásában meghatározottaknak, mert nem csupán az ott megjelölt hiányosságok kiküszöbölésére való törekvést írja elő, hanem azok tényleges orvoslását követeli meg.

A szabályozás ezzel egyértelműbb és erőteljesebb jogi feladatot határoz meg az ügyészség és a nyomozó hatóság számára annak érdekében, hogy a bíróság által megállapított hiányosságok kiküszöbölésére sor kerülhessen. A kötőerőt az is megerősíti, hogy kizárja az eljárás ismételt megszüntetését azokban az esetekben, amikor a felderítettség vagy a hiányosságok kiküszöbölése még nem éri el a bírósági határozatban foglaltaknak megfelelő szintet.

Ez a megerősített kötelezettség ugyanakkor nem jelent eredményfelelősséget. Ha a hiányosságok kiküszöbölésére objektív és igazolható körülmények folytán nem kerülhet sor, ideértve azt is, ha olyan megszüntetési ok merül fel, amely nem függ össze a hiányosságok orvoslásával, nincs akadálya annak, hogy az eljárás megszüntetésére sor kerüljön.

A rendelkezés célja továbbá annak biztosítása, hogy a felülbírálati indítvány alapján elrendelt vagy folytatott nyomozások ne váljanak formálissá vagy eredménytelenné, hanem azok előrehaladása rendszeres külső ellenőrzés alatt álljon.

Ennek érdekében a nyomozó hatóság, illetve ügyészségi nyomozás esetén az ügyészség kéthavonta köteles beszámolni a nyomozás állásáról és bemutatni az ügyiratokat, amelyeket a bíróság is megismerhet. A módosítás egyúttal lehetőséget ad arra, hogy a bíróság jelezze, ha a nyomozás nyilvánvalóan nem a törvényi előírásoknak megfelelően zajlik, és kezdeményezze a szükséges intézkedések megtételét, ezáltal a módosítás a nyomozás törvényességének, hatékonyságának és tényleges lefolytatásának garanciáját szolgálja.

110–113. §

A módosítás a vádindítvány megalapozottsági vizsgálatának elvégzésére irányuló feladatkört a hatályos szabályozásban szereplő perbíróságtól az ismételt felülbírálati indítvány elbírálására jogosult nyomozási bíróhoz telepíti. E feladatkört országos illetékességgel a Budai Központi Kerületi Bíróság Nyomozási Bírói Csoportja látja el.

A hatáskör-áthelyezés alkotmányos garanciális szempontból is indokolható. Nem célszerű, hogy a későbbi érdemi elbírálásra hivatott perbíró előzetes döntést hozzon a bizonyítási eszközök, illetve a rendelkezésre álló adatok értékeléséről, mert ez potenciálisan befolyással lehet a későbbi, bűnösség kérdésével kapcsolatos bírói álláspontra vagy legalábbis annak látszatára.

A módosítás egyúttal uniós elvárásból is fakad, amely szerint a hatáskörök országosan illetékes nyomozási bíróhoz indokolt, hogy kerüljenek. A megoldás ezért egyszerre biztosítja a bírói feladatok világosabb elhatárolását és a külön eljárás garanciális szerkezetének megerősítését.

A rendelkezés továbbá átmeneti szabályt állapít meg annak érdekében, hogy a külön eljárás szabályai alkalmazhatók legyenek akkor is, ha az adott cselekményre vonatkozóan a külön eljárás 2023. évben történt hatályba lépését megelőzően született döntés: feljelentés elutasítása vagy eljárás megszüntetése.

Abban az esetben, ha a feljelentést korábban már elbírálták, de – az új rendelkezések hatályba lépését követően – újabb azonos cselekményre vonatkozó feljelentést tesznek, akkor újból szükséges azt elbírálni, és az újabb elutasítás alapján már sor kerülhet a külön eljárás alkalmazására.

Ezekre az esetekre a törvényben rögzített kifejezett alkalmazási feltétel ugyanakkor a „a 2023. január 1. napját megelőzően tett és elutasított feljelentés” megléte. Ezzel a feltétellel a jogalkotó célja kifejezni, hogy ha a 2026. évben bevezetett új rendelkezések hatálybalépését követően történik a feljelentés, akkor egy ezutáni (a 2026. évi rendelkezés bevezetését követő második) újabb feljelentésre már az átmeneti szabály nem alkalmazható. A rendelkezés ezért nem nyit lehetőséget arra, hogy ugyanazon cselekmény miatt az új – 2026. évben bevezetett – rendelkezések hatályba lépését követően akár csak kétszer is további feljelentés megtételével ismét megnyíljon a külön eljárás alkalmazási kerete. Az ilyen megismételt tartalmú feljelentéseket már nem szükséges újabb feljelentésként érdemben elbírálni.

A szabályozás ugyanakkor nem kizárólag a külön eljárás hatálybalépését megelőzően elutasított feljelentésekre terjed ki, hanem azokra az esetekre is, amelyekben a 2023. január 1-jét megelőző időszakban az eljárást már megszüntették. E körben a külön eljárás alkalmazhatósága sajátos eljárási rend kialakítását is szükségessé teszi, mivel az ilyen ügyekben az eljárás újbóli folytatására irányuló beadványok nem újabb feljelentésként, hanem az eljárás folytatása iránti indítványként értékelhetők.

Az eljárási sajátosság abból fakad, hogy megszüntetett eljárás esetén az ügynek már volt olyan eljárási előzménye, amelyben a hatóság a feljelentést nem pusztán elutasította, hanem az eljárást megindította, majd azt valamely törvényben meghatározott megszüntetési ok alapján befejezte. Ilyen esetben az ismételt eljárás-kezdeményezés jogi természete eltér egy újabb feljelentéstől: a beadvány tartalma szerint a korábban megszüntetett eljárás továbbfolytatására irányul, így feljelentésként nem értékelhető és nem is vonható ezzel az eljárás a külön eljárás hatálya alá.

Erre tekintettel szükséges annak rögzítése, hogy a 2023. január 1-jét megelőzően megszüntetett eljárások esetében milyen határozat alapozza meg a külön eljárás hatályát. Újabb eljárást megszüntető határozat hozatala vagy közlése, közzététele teljességgel indokolatlan lenne, ezért egy önálló eljárási mechanizmus szükséges ahhoz, hogy ezekben az esetekben a lehető legkisebb adminisztratív teher mellett lehessen megnyitni a külön eljárás lefolytatásának a lehetőségét.

A módosításban szereplő mechanizmus szerint a releváns ügyekben – minden további előzmény nélkül – bárki indítványt tehet az eljárás továbbfolytatása érdekében. Következő lépésként az indítvány elutasítása esetén erről határozatot kell hozni, amelyben fel kell tüntetni azt a megszüntetési okot, amelynek alapján az eljárás korábban befejeződött, illetve amelynek alapján megítélhető, hogy a külön eljárás törvényi feltételei fennállhatnak-e.

Az indítványt elutasító határozat ekként pedig már rendelkezik azokkal a formai és tartalmi kellékekkel, amelyek alapján a külön eljárás további eljárási folyamatai szempontjából azonos módon kezelhető az eljárást megszüntető határozattal. Ennek megfelelően az ilyen határozatot a külön eljárás szempontjából az eljárás megszüntetéséről hozott határozathoz hasonlóan kell értékelni. Érdemi különbség, hogy a szóban forgó határozatot sem anonimizálni, sem közzétenni nem szükséges, hiszen ellene az eredeti indítványt benyújtó személy a kézbesítést követően élhet felülbírálati indítvánnyal. További lényeges különbségtétel az alaki jogerő védelme érdekében szükséges. Ha az eljárás folytatására a felülbírálati indítványnak saját hatáskörben, bírósági döntés nélkül adnak helyt, ahogy azt a külön eljárás szabályozza, e körülmény még önmagában nem alapozza meg az eljárás folytatását. Ilyenkor az ügyészség a 400. § vonatkozó rendelkezésének alkalmazásával az általános szabályok szerint a nyomozási bíróhoz fordul az eljárás folytatásának elrendelése érdekében.

Ha azonban a felülbírálati indítványt az ügyészség nem tartja alaposnak, az eljárás ezt követően a megszüntető határozattal szembeni felülvizsgálati indítvány esetére irányadó logika szerint folytatható, amely a külön eljárásra illetékes nyomozási bíró döntéséhez vezethet.

Önálló magyarázatot igényel a (7) bekezdésben szereplő kiegészítő szabály is. A rendelkezés célja, hogy az új rendelkezések bevezetését megelőzően tett feljelentések és indítványok esetén csak akkor merüljön fel a külön eljárás lefolytatása, ha a 2026. évben bevezetett rendelkezések hatályba lépését követően is érkezik beadvány az eljárás lefolytatása érdekében. Nincs szükség tehát arra, hogy a 2023–2026. időszakban tett indítványok tekintetében hivatalból vizsgálják, hogy mely esetekben vonatkoznak olyan cselekményre, amely 2023. év előtt történt és megfelelhet a külön eljárás hatálya alá tartozó bűncselekmények egyikének. A külön eljárás hatályának

vizsgálatára e körben csak a 2026. évi módosítás hatályba lépése után tett indítványokkal érintett ügyekben van lehetőség. Jogtechnikai szempontból lényeges, hogy a normaszöveg elválasztása és önálló megjelenítése azért indokolt a (3)–(4) bekezdéshez képest, mert felmerülhet olyan eset, amikor az új beadvány nem ismétli meg a korábbi, csupán utal rá azzal az akaratkijelentéssel, hogy egyetértve a korábbival, az annak megfelelő döntés meghozatalát kéri. Az ilyen beadványt úgy kell elbírálni, mintha a korábbi indítványt ismételte volna meg.

Végül, rögzíteni kell, hogy a hatály kiterjesztése nem anyagi büntetőjogi visszaható hatályt teremt, hanem eljárási jellegű szabályt határoz meg arra, hogy a külön eljárás milyen korábbi eljárási előzmények esetén alkalmazható. A módosítás ezért nem a büntetőjogi felelősség feltételeit változtatja meg, hanem a korábban már elbírált feljelentések meghatározott körében biztosít eljárási kontrollt.

114. §

A Be. 101. §-ának szövegcsere módosításával a Javaslat lehetővé teszi, hogy az Integritás Hatóság a saját feladatainak ellátása és kibővített jogköreinek gyakorlása érdekében közvetlenül is megkereséssel élhessen a büntetőeljárást folytató szervek felé a büntetőeljárás iratok megismerése érdekében. Bár a Hatóság erre a korábbi szabályozás alapján közigazgatási hatóságként is jogosult volt, a törvény most kifejezetten nevesíti e jogkörét. A módosítás ezért a gyorsabb, egyértelműbb és a Hatóság feladatellátásához igazodó információáramlást szolgálja.

A határozatok közzétételére vonatkozó határidő meghosszabbítása indokolt a Javaslattal annak érdekében, hogy az érdekelt személyek megfelelő idővel és lehetőséggel rendelkezzenek jogaik gyakorlásának előkészítésére. A hosszabb határidő ezáltal hozzájárul ahhoz is, hogy megalapozottabb indítványok előterjesztésére kerülhessen sor.

A Javaslat által előirányzott módosítások az Integritás Hatóság szerepének megerősítésére irányulnak, és a Hatóságot a sértetthez és a feljelentőhöz hasonló eljárási helyzetbe hozzák a büntetőeljárás ügyiratainak megismerésével összefüggésben. Ez a megoldás biztosítja, hogy a Hatóság a külön eljárásban a törvényben meghatározott feladatait kellően hatékonyan gyakorolni tudja. A Javaslat továbbá a vádindítvány képviseletével kapcsolatos hatékonyságot is javítja

Végül, a módosítások alapján a Javaslat szerint az ismételt felülbírálati indítvány elbírálására jogosult bíróság kap felhatalmazást a megalapozottsági vizsgálat elvégzésére. Ez a megoldás összhangban áll a szabályozási céllal, hogy a megalapozottsági vizsgálat ne a későbbi érdemi döntést meghozó bíróság előzetes állásfoglalásaként jelenjen meg, hanem elkülönült bírói kontrollként működjön. A hatáskör ekként való telepítése a bírói feladatok világos elhatárolását, az eljárás pártatlanságának védelmét és a külön eljárás garanciális szerkezetének következetességét szolgálja.

115. §

A javaslat bővíti a közhatalom gyakorlásával vagy közvagyon kezelésével kapcsolatos kiemelt bűncselekmények körét, továbbá jogtechnikai pontosítást végez el.

116–118. §, 122. §

A Javaslat újraszabályozza a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 183. §-a szerinti országgyűlési képviselői megbízatással nem rendelkező politikai felsővezetők (és hozzátartozóik) vagyonyilatkozat-tételére vonatkozó rendelkezéseket. A Javaslat szerint az e személyi kör a vagyonyilatkozatait a jövőben már nem a Miniszterelnöki Kormányiroda, hanem az Országgyűlés kezeli.

Emellett a Javaslat meghatározza, hogy milyen eljárásrend követendő akkor, ha az Integritás Hatóság jelentésében azt állapítja meg, hogy a fenti körbe tartozó politikai felsővezető a vagyonyilatkozatban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt. Eszerint a miniszterelnök a miniszter, a miniszterelnök politikai igazgatója, a miniszterelnök nemzetbiztonsági főtanácsadója és az államtitkár esetében a Kit. 185. § (2) és (2a) bekezdésében már jelenleg szabályozottak szerint jár el, azaz kezdeményezni kell az e személyek felmentését vagy – ha amely esetben ez a miniszterelnök hatáskörébe tartozik – a miniszterelnök a felmentés érdekében maga intézkedik.

A hatalommegosztás Alaptörvényben rögzített elvére is figyelemmel továbbá a Javaslat önálló jogorvoslatot is biztosít az Integritás Hatóság számára, ha a miniszterelnök az Integritás Hatóság jelentése nyomán a felmentésről nem intézkedik. Ebben az esetben az Integritás Hatóság harminc napon belül keresettel kérheti a Kúriától a miniszterelnöknek az Integritás Hatóság jelentésében foglalt magatartásra való kötelezését. A kérelmet a Kúria harminc napon belül, közigazgatási nemperes eljárásban, öt hivatásos bíróból álló tanácsban bírálja el. A Kúria döntésével szemben továbbá – az Alkotmánybíróságról szóló törvény rendelkezései szerint – további jogorvoslatnak van helye, amelyről az Alkotmánybíróság szoros – 15 napos – határidőben dönt.

Végül megjegyzendő, hogy a miniszterelnök esetében a Kit. hatályos szabályozásának felülvizsgálata nem szükséges, figyelemmel arra, hogy a Kit. 185. § (1) és (2) bekezdése szerint az Országgyűlés elnöke kezdeményezi a miniszterelnök összeférhetlenségének kimondását.

A Kit. belső koherenciájának megteremtése érdekében szükséges a Kit. egyes további rendelkezéseinek hatályon kívül helyezése is.

120. §

Sarkalatosági záradék felülvizsgálata szükséges az Alkotmánybíróság részére való új feladatkör megállapítása okán.

121. §

Szövegpontosítás az adójogi jogszabályokkal való összhang érdekében.

123. §

A Javaslat által elvégzett módosítás hatályon kívül helyezi a nemzeti vagyonról szóló törvény rövid megjelölését. Erre figyelemmel szükséges annak pótlása.

124–127. §, 138–142. §, 148. §, 178. §, 180. §

A Javaslat a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok kivezetésével egyidejűleg elvégzi az egyes közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokat létrehozó törvényi rendelkezések, illetve törvények hatályon kívül helyezését.

128. §

A Javaslat korlátozza a kuratóriumi, illetve a felügyelőbizottsági tagok kijelölésének lehetséges időtartamát. Ennek értelmében egy tag legfeljebb egy alkalommal jelölhető újra, amelynek maximális időtartama négy évben kerül meghatározásra. Az e rendelkezéssel szemben hozott alapító okirati rendelkezés semmisnek minősül.

Tekintettel továbbá arra, hogy a törvényjavaslattal megvalósítani tervezett szervezeti átalakítást megelőzően a tagok választására, a megbízási időtartamuk meghatározására a törvénymódosítás hatályba lépését követően az alapítói jogok gyakorlására jogosult Kormány részéről nincs lehetőség, így megalapozott az igény arra, hogy e testületek személyi összetételét az alapítói jogok kormányzati gyakorlója a megváltozott helyzetnek megfelelően szabad mérlegelése szerint alakíthassa a 2027. augusztus 1-jéig terjedő átmeneti időszakban is.

129. §

A Javaslat meghatározza, hogy az alapítvány alapítói jogainak teljes köre osztatlanul a Kormányt illeti, illetve csatlakozókénti való részvétel esetén a Kormányt illeti az alapítvány alapítói jogainak teljes köre osztatlanul. A Javaslat továbbá egyértelművé teszi, hogy az alapítói jogot a Kormány határozatában kijelölt miniszter gyakorolja kizárólagos jelleggel, e rugalmas szabályozás megteremti annak lehetőségét, hogy a Kormány diszkrecionális jogkörében dönthessen a jogokat gyakorló miniszter személyéről.

A Javaslat továbbá a fentiek alapján szükségtelen rendelkezéseket hatályon kívül helyezi.

130. §

A Javaslat meghatározza azon személyek körét (ideértve az ebből kizárt személyeket is), akik kuratóriumi, illetve felügyelőbizottsági taggá kinevezhetőek.

Garanciális szabályként jelenik meg, hogy kuratóriumi tag, felügyelőbizottsági tag, valamint vezető tisztségviselő akkor jelölhető ki, ha a megkövetelt függetlenségét, feddhetetlenségét, pártatlanságát és integritását az Állami Számvevőszék az alapítói jogok gyakorlójától érkezett megkeresés kézhezvételétől számított 15 napon belül kötelezően kiadott véleményével megállapítja.

Az akadémiai szabadság elvével összhangban azonban az adott egyetemi szenátus által szabadon választott rektor, rektorhelyettes, dékán – feltéve, hogy nem lát el gazdasági vezetői feladatokat – nem zárható ki e törvény erejénél fogva a kuratóriumi, vagy felügyelőbizottsági tagságból, így a jogszabály ezt is egyértelművé teszi. Az egyetemek belső szabályai alapján választható tisztségviselői, például a tanszékvezető hasonlóképpen nem zárható ki a vezető testületből e törvény erejénél fogva.

131. §

A Javaslat kuratóriumi tag, a felügyelőbizottsági tag, valamint az alapítvány által létesített vagy fenntartott jogi személy vezető tisztségviselő tekintetében – nem nyilvános tartalmú – vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget ír elő, amelyet az e személyek az Országgyűlésről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően tesznek meg.

A Javaslat meghatározza a vagyonynyilatkozat őrzésére vonatkozó szabályokat, illetve a nyilatkozat megtételének elmulasztására vonatkozó szigorú jogkövetkezményeket is.

132. §

A Javaslat értelmében a kuratóriumi tag, a felügyelőbizottsági tag, valamint az alapítvány által létesített vagy fenntartott jogi személy vezető tisztségviselő a vagyonynyilatkozaton túlmenően összeférhetetlenségi nyilatkozatot is köteles tenni, amelynek megtételére – ideértve az elmulasztás esetét is – egyebekben a vagyonynyilatkozatra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

133. §

A Javaslat célja a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok által fenntartott felsőoktatási intézmények működési és irányítási kereteinek pontosítása, valamint azok egyértelmű összhangba hozása a nemzeti felsőoktatási jogszabályi rendszerrel, annak érdekében, hogy a tudományos élet szabadsághoz kapcsolódó horizontális feljogosító feltétel alapján blokkolt Európai Unió források is hozzáférhetővé váljanak.

A rendelkezés egyértelművé teszi, hogy a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványi fenntartású felsőoktatási intézmények szervezeti és működési rendje, valamint egyes irányítási és működési kérdései tekintetében a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény garanciális szabályai irányadóak.

A módosítás hozzájárul a felsőoktatási intézményrendszer egységes működéséhez, a jogbiztonság erősítéséhez, valamint ahhoz, hogy az alapítványi fenntartású intézmények működése megfeleljen az állami fenntartású egyetemekre vonatkozóan az Nftv. által megfogalmazott követelményeknek.

134. §

A 25/A. §-hoz

A fejezet rendelkezései azon közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok megszüntetését, feladataik további sorsának rendezését, valamint vagyoni viszonyaik lezárását, rendezését biztosítják, amelyek közfeladatként nem látnak el felsőoktatási tevékenységet. Melléklet sorolja fel az érintett alapítványokat, amelyeket nem felsőoktatási alapítványnak nevez.

A fejezet alapvető szabályozási célja, hogy 2026. augusztus 31. napjáig biztosítsa az állami vagyon kivonását a nem felsőoktatási alapítványokból, és azt, hogy a jelenlegi nem felsőoktatási alapítványok a továbbiakban a Kekva tv. hatálya alá tartozóan ne működhessenek. Ezen alapítványok sorsának rendezésére több szakaszos folyamatban kerül sor.

Az első fontos intézkedés, hogy az alapítói jogok gyakorlója határozatban dönt az érintett alapítvány megszüntetéséről, amelyet a Kormány további lényeges kérdésben való döntéssel együtt kormányhatározatban hoz nyilvánosságra. A Kormány dönt a közfeladat további ellátásának módjáról, másrészt a közfeladatnak nem minősülő közérdekű és egyéb célok és feladatok tekintetében pedig dönt arról, hogy a feladat ellátását a továbbiakban az állam vállalja-e. A közfeladat további ellátására költségvetési szervet kell kijelölni. Az, hogy a Javaslat a költségvetési szerv útján történő feladatellátás modelljét jeleníti meg, természetesen nem korlátozza az államot abban, hogy később a feladat ellátását egyéb formában biztosítsa (például nonprofit gazdasági társaság útján). A KEKVA modell egyértelmű és gyors kivezetése azt indokolja, hogy a Javaslat ne az összes lehetséges, hanem az észszerűen és alapvető megoldásként jelentkező megoldásokról rendelkezzen.

A nem felsőoktatási alapítványok viszonyainak lezárásával, az elszámolással számos feladat keletkezik, amelyek ellátására feladatellátó személy kijelölése indokolt.

Fontos jelezni, hogy a Javaslat szerinti eljárások nem ágyazódnak be az alapítványok normál működésében érvényesülő nyilvántartási, végelszámolási szabályokba, hanem a nem felsőoktatási alapítványok gyors kivezetése érdekében sajátos, külön eljárási rendként érvényesülnek. A Civil törvény rendelkezései csak akkor érvényesülnek, ha a Fejezet kifejezetten erről rendelkezik. A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról 2011. évi CLXXXI. törvény rendelkezésitől pedig több ponton el kell térni.

Az V/A. Fejezet az Alaptörvény tizenhatodik módosításán alapulva egy sajátos megszüntetési szabályrendszert fektet le, amelynek alapja, hogy a nem felsőoktatási alapítványok megszüntetéséhez az alapítói jogok gyakorlójának erről szóló határozata szükséges. Vagyis ezen alapítványok megszüntetéséhez nem szükséges, hogy törvényben meghatározott, az alapítvány megszűnéshez vezető ok álljon fenn. A módosítás egyértelművé teszi, hogy az alapítói jogok gyakorlója a nem felsőoktatási alapítvány megszüntetésekor döntését a törvény felhatalmazása alapján hozza, nem kell megjelölnie a nem felsőoktatási alapítvány megszűnésének okát, ezáltal nincsen szükség a Cnytv. 59. §-a szerinti nemperes eljárás kezdeményezésére sem, és ilyen ok bekövetkeztét a nyilvántartó bíróságnak sem kell vagy lehet vizsgálnia.

A 25/B. §-hoz

A rendelkezés egyértelműen kimondja, hogy főszabályként az érintett, a kormányhatározattal megszüntetett nem felsőoktatási alapítványokat a nyilvántartó bíróságnak hivatalból, tehát külön kérelem vagy jelzés nélkül, a törvény és a kormány határozata alapján 2026. augusztus 31-én aznapi hatállyal törölnie kell a nyilvántartásból.

A törlés alól két esetben van kivétel. Ha a közfeladat nélkül „megmaradó” alapítványi célként értelmezhető közérdekű cél megvalósítása érdekében – nem közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványként működve – az alapítványban érintett nem állami személyek (akiket a Javaslat az államháztartáson kívüli alapítónak hív) az alapítványt továbbra is fenn kívánják tartani vagy közérdekű cél nélkül Ptk. szerinti alapítványt kívánnak továbbműködtetni. Erre lehetőséget biztosít a Javaslat. Ha e lehetőséggel eredményesen élnek az államháztartáson kívüli alapítók, a nem felsőoktatási alapítvány a nem közfeladatnak minősülő egyes céljai immár csak magánvagyonnal bíró alapítványként kerülhetnek megvalósításra.

Az Alaptörvény tizenhatodik módosítására figyelemmel a Javaslat tételesen kimondja, hogy a nem felsőoktatási alapítvány a nyilvántartásból való törléssel szűnik meg. Ha az államháztartáson kívüli alapító, alapítók a nem felsőoktatási alapítványt tovább kívánják működtetni, akkor is megvalósul 2026. augusztus 31-ig az állami vagyon kivonása, az állami szerepvállalás megszüntetése. Ebben az esetben a továbbműködtetéshez szükséges változásbejegyzési kérelem benyújtásának ténye az a fordulópont, amely után az állam alapítói státuszban már semmilyen módon nem vesz részt az alapítvány működésében, az állami vagyon visszaszállásának időpontja ezért a változásbejegyzési kérelem benyújtásának a napja, vagyis legkésőbb 2026. augusztus 30-a.

A 25/C. §-hoz

A Javaslat lehetővé teszi azt, hogy ha a nem felsőoktatási alapítványban nem állami szereplő akár alapítóként, akár csatlakozóként érdekelt, lehetőséget kapjon arra, hogy az alapítványt a közfeladat nélkül, az egyéb célok megvalósítása érdekében a továbbiakban is fenntartsa.

A szabályozás alapja az, hogy a 25/A. § szerinti kormányhatározat az, amely a nem felsőoktatási alapítvány által ellátott feladatok további sorsát rendezi. Azok a nem felsőoktatási alapítvány alapító okiratában meghatározott feladatok, amelyek ellátását az állam biztosítja a 25/A. § szerint meghatározott módon, azon feladatok tekintetében már nincs szükség e § szerinti eljárásra. Ezen alcím alá azon feladatokkal kapcsolatos esetleges továbbműködtetési lehetőség vonatkozik, amelyek tekintetében az állam a feladatátvételről nem döntött.

Ennek a lehetőségnek a feltétele, hogy az állammal megegyezik az államot illető vagyon meghatározásáról és annak kiadása módjáról, valamint az, hogy az államháztartáson kívüli alapító biztosítani képes a közérdekű vagyonkezelő alapítványként vagy a Ptk. szerinti alapítványként való továbbműködéshez szükséges feltételeket. A szabályozás azt biztosítja, hogy ha az államháztartáson kívüli alapító a közfeladaton túli célok elérését továbbra is biztosítani akarja, ne kényszerüljön arra, hogy új alapítvány létesítésével kelljen újra létrehozni a már fennálló jogviszonyokat. Ebben az esetben egy sajátos módosítása történik meg az alapító okiratnak. E sajátos helyzetre tekintettel a Javaslat számos ponton biztosít eltérést a Ptk. alapítványi szabályaitól, az ésszerűség keretein belül megkönnyítve a sikeres módosítást. Így különösen a szigorú vagyonelvonási, vagyoncsökkentési szabályokat az államra visszazálló vagyonra és az állammal történő elszámolásra tekintettel rugalmassá teszi. Kiemelhető az is, hogy az alapítványnak nem kell nevet változtatnia. A változásbejegyzési eljárásban a jogi képviselet kötelező, ha a választott alapítványi forma nyilvántartásba vételi eljárásában is kötelező. Így például ha a választott továbbműködési forma közérdekű vagyonkezelő alapítvány, akkor a Javaslat alapján a Vatv. 9. § (1) bekezdés folytán kötelező a jogi képviselet.

A szabályozás a folytonos működtetés érdekében egyértelművé teszi, hogy a továbbműködő alapítványban fennmaradó feladatokhoz – tehát a közfeladaton kívül ellátható feladatokhoz – kapcsolódó jogviszonyok, folyamatban lévő eljárások tekintetében a jogutódlás történik.

A közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványra utaló nyilvántartási adatok a civil nyilvántartásból a változásbejegyzési eljárás kimenetelére tekintet nélkül törlésre kerülnek.

25/D–25/F. §-hoz

Fontos, hogy az alapítvány kuratóriuma részletesen bemutassa az alapítvány helyzetét, a vagyoni viszonyokat tisztázza, az állam és az államháztartáson kívüli alapító között a vagyonmegosztás, elszámolás pontos és gyors lefolytatása érdekében a szükséges tájékoztatást megadja, vagyis az előkészítő munkát elvégezze. Emiatt a Javaslat az alapítvány kuratóriumára rója a feladatot, hogy részletes előterjesztést készítsen az alapítvány vagyoni helyzetéről, a hitelezőkről, és általában azokról a lényeges körülményekről, amelyek a fennálló vagyoni és szerződéses viszonyok lezárását érintik. Azon kuratóriumi tagokra is vonatkozik a kötelezettség, akiknek a megbízása a törvénymódosítás alapján tervezhetően megszűnik. A közelgő megszűnés azonban nem mentesíti őket azon kötelezettség alól, hogy az alapítvány helyzetének világos, átlátható és teljes értékeléséhez szükséges munkát elvégezzék.

Ez az előterjesztés lesz az alapja az állami vagyon és az alapítványban lévő korábbi magánvagyon szétválasztásának, a jogosultnak való visszaszolgáltatásának. Ez az előterjesztés kell elsődlegesen ahhoz, hogy az állam és az államháztartáson kívüli alapító egymással el tudjon számolni, a közöttük a szükséges megállapodás létrejöttön. Igaz ez arra az esetre is, ha az államháztartáson kívüli alapító az alapítvány továbbműködtetését kívánja, ha az alapítvány feladatainak továbbvitelét az állam vállalja, és akkor is, ha az alapítvány jogviszonyainak teljes felszámolása, megszüntetése történik. Ezért tehát ezen feladatokat és az átadás-átvételi jegyzőkönyv felvételét minden esetben el kell végezni.

A 25/G. §-hoz

E § az állam, az alapítványban érdekelt államháztartáson kívüli alapító és a hitelezők közötti viszony egyik fontos alapja. Ezen elszámolás fő rendezési elve, hogy az állam a közfeladat ellátásához rendelve juttatta a vagyont, ezért főszabályként ezen közfeladathoz tapadó hitelezői igényekért felel.

Ezen logika mellett pedig a nem az állam által juttatott vagyon a közfeladaton túli feladatok ellátásának alapjaként értelmezhető, vagyis a nem felsőoktatási alapítvány alapító okiratában meghatározott közfeladatokon túli közérdekű cél, és más célok megvalósításához kapcsolódó hitelezői igényekért az államháztartáson kívüli alapító a neki visszajuttatott vagyon erejéig áll helyt. Ezen felelősségi szabály megfelel a korlátozott alapítói tagi felelősséggel működő jogi személyek megszűnésekor érvényesülő általános polgári jogi szabálynak.

Ugyanakkor azért, hogy egyetlen jogos igénnyel fellépő hitelező se maradjon kielégítetlen, az állam helytáll, ha az államháztartáson kívüli alapítótól a hitelező kielégítést nem kapott. A hitelezői igények kielégítésére tartalékot kell képezni.

A megállapodás előkészítését az elszámolási biztos végzi, azonban minden fél közös érdeke, hogy a vagyoni viszonyokkal és a helytállási kérdésekkel összefüggő megállapodás minél előbb, és vitás kérdés fennmaradása nélkül létrejöhessen. A Javaslat kifejezetten kimondja az együttműködési kötelezettséget. Az együttműködési kötelezettségnek kiemelten nagy jelentősége van akkor, ha az államháztartáson kívüli alapító a nem felsőoktatási alapítvány továbbműködtetésének szándékára figyelemmel változásbejegyzési kérelmet kíván benyújtani a bírósághoz, mert a változásbejegyzési kérelem benyújtására szűkös időkeret áll rendelkezésre. Annak érdekében, hogy augusztus végéig az alaptörvényből folyó jogi helyzet gyakorlati megvalósítása is megtörténhessen, a Javaslat a megállapodás megkötésére is szoros határidőt állapít meg. A gyakorlati észszerűség mentén a Javaslat nem vitás, nem vitatott vagyoni viszonyokra és elszámolásra írja elő, hogy az arra vonatkozó megállapodást 2026. augusztus 30-ig meg kell kötni. Fontos azt is hangsúlyozni, hogy a 25/C. § (5) bekezdés alapján a továbbműködő alapítvány vagyonának rendelkezésre bocsátása csak nem vitatott vagyonelemekre terjedhet ki, vitás vagyonelem nem ajánlható fel a továbbműködő alapítvány vagyonaként.

A 25/H. §–25/J. §-hoz

Egyes feladatok állam általi átvétele más jogi személytől nem példa nélküli. Van rá szabályozás az államháztartási törvényben is, és a közalapítványok tekintetében is ismert megoldás az alapítványi feladatok átvétele annak érdekében, hogy a feladatellátás a lehető legeredményesebb legyen.

A rendelkezések a jogviszonyok, vagyoni viszonyok garanciális rendelkezéseit állapítják meg. A feladatátvétellel együtt az ahhoz tapadó jogok, kötelezettségek is átszállnak az átvevő költségvetési szervre.

A 25K. §-hoz

A nem felsőoktatási alapítvány feladatainak, céljainak további biztosítására lehetőséget biztosít a Javaslat, ugyanakkor lesznek olyan feladatok, így akár a nem felsőoktatási alapítvány által ellátott valamennyi feladat ilyen lehet, amelyek ellátása 2026. augusztus 31. után külön nem lesz nevesítve, vagyis ezen feladathoz kapcsolódóan létrejött jogviszonyokban nem lesz a nem felsőoktatási alapítványnak jogutódja. Ha nincs olyan jogutód, aki az alapítvány feladatát, vagy egyes feladatait tovább viszi és az azokhoz kapcsolódó jogviszonyokban eljár, akkor ezeket a jogviszonyokat, vagyoni viszonyokat rendezni kell.

Ahhoz, hogy a jogviszonyok rendezhetőek legyenek, az kell, hogy alapítvány ezen (más által át nem vett, tovább nem vitt) jogaival és kötelezettségeivel valaki élhessen. Ezért a nem felsőoktatási alapítvány vagyoni, szerződéses, peres és egyéb jogviszonyaiból folyó jogai és kötelezettségei 2026. augusztus 31-én az államra szállnak.

A 25/L. §-hoz

Normál elszámolásnál, a végelszámolásnál a vagyoni viszonyok lezárását számviteli szempontból rendezett szakaszokra lehet osztani. Így van tevékenységet lezáró, végelszámolást nyitó számviteli elszámolási rend. Ezek alkalmazása jelen esetben nem indokolt, mert az alapítvány alapvető jogviszonyainak lezárására nyitvaálló időszak olyan rövid, hogy ezen számviteli feladatok elvégzése önmagában felörlhetné ezt az időszakot. Ezért – az alapítvány kuratóriumának részletes tájékoztatásán alapuló átadás-átvétel alapján – a Javaslat az alapítvány üzleti évét nem bontja meg.

A 25/M. §-hoz

A hitelezőkkel kapcsolatos feladatok nem különböznek a végelszámolásnál alkalmazott megoldástól, alapvetően mintázzák azt.

25/N. §–25/O. §-hoz

Az elszámolási biztosnak szűk időkerete van arra, hogy a lezárható jogviszonyok lezárása iránt intézkedjen (helyiségbérlés, előfizetések, munkavállalók sorsának rendezése stb.) A jogviszony lezárására vonatkozó alapvető rendelkezéseket rögzíti a Javaslat.

Vélhetően az alapítvány az állami vagyon és az államháztartáson kívüli alapítót megillető vagyon kivonása után érdemi, értékesíthető vagy értékesítendő vagyonnal nem fog rendelkezni, azonban ennek elvi lehetősége adott. Ennek kezelésére a Javaslat kimondja azt a végelszámoláskor megszokott szabályt, hogy a „felesleges” vagy a hitelező kielégítésére szolgáló vagyon a piaci forgalomban értékesíthető.

A 25/P. §–25/Q. §-hoz

Az elszámolási folyamatnak az elszámolási biztost érintő legfontosabb része, hogy a működési jogviszonyok megszüntetésére nyitva álló időszak végével az elszámolási biztosnak részletes előterjesztést kell készítenie, amelyben rendelkezésre bocsátja a záró számviteli iratokat, bemutatja a még függő ügyeket, és részletes beszámolót tesz.

A nem felsőoktatási alapítványok megszüntetésének egyik fontos kiindulópontja, hogy az alapítvány megszüntetése harmadik személyek jogérvényesítési lehetőségeit ne szüntesse meg, tehát a hitelezők ne járjanak rosszabbul, mint ha működne az alapítvány. Ezért a Javaslat az elszámolási eljárás befejezéséig nem azt várja el, hogy minden jogviszony vagy jogi helyzet le legyen zárva (például minden per legyen megszüntetve), hanem azt, hogy a napi működéssel összefüggő kötelezettségek ne álljanak fenn. A hosszabb ideig elnyúló, adott esetben az alapítvány igényét érvényesítő eljárás vagy az alapítvánnyal szembeni igényérvényesítés azonban tovább folytatható.

Az elszámolási biztos tevékenységét a Kormány is értékeli, azonban végső soron az Állami Számvevőszék az, aki jóváhagyja az elszámolási biztos előterjesztését.

A 25/R. §-hoz

Az elszámolásra nyitva álló időszak szűk volta azt indokolja, hogy ahol arra lehetőség van, az elszámolást hatósági vagy bírósági szabályozott eljárási keretek ne korlátozzák. Ugyanakkor biztosítani kell, hogy bárki, aki az elszámolás során érdeksérelmet szenved, vagy álláspontja szerint érdeksérelmet szenved, bíróság előtt eljárást tudjon indítani.

Ezért a végelszámolási kifogás intézményének szabályait az elszámolási biztos intézkedésével szemben biztosítani kell. Továbbá tételesen ki kell mondani, hogy per útján rendezhetőek az elszámolás vitás vagyoni kérdései.

A 25/S. §-hoz

Az elszámolási eljárás befejezése, mint az a Javaslat rendelkezéséből következik, nem jelenti, hogy ne lehetnének folyamatban igényérvényesítési vagy egyéb eljárások. Mivel azonban az elszámolási eljárás befejezésével az elszámolási biztos feladata megszűnik, a továbbiakban az állam nevében a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. jár el.

135. §

Átmeneti rendelkezések.

136. §, 3. melléklet

A Javaslat a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokról szóló törvény mellékleti rendszerének kiegészítését tartalmazza egy új, 2. melléklet beiktatásával. A jogbiztonság és normavilágosság elveivel összhangban a hivatkozott melléklet taxatíván rögzíti azon alapítványokat, amelyek a Javaslat által módosított törvény alapján, a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokkal összefüggő törvényi szabályozás értelmében közfeladatként felsőoktatási tevékenységet nem ellátó alapítványoknak minősülnek és ennél fogva a Javaslat által módosított törvény alapján az alapítói jogok gyakorlója 2026. augusztus 31-ig megszüntet.

137. §

A Javaslat hatályon kívül helyezi a módosítás nyomán szükségtelenné váló rendelkezéseket.

143–145. §

Az Európai Unió pénzmossás elleni szabályozása az elmúlt évtizedben fokozatosan kiterjesztette a tényleges tulajdonosi azonosítás és nyilvántartás követelményeit a befektetési alapok, különösen az alternatív befektetési alapok körére. A 2015/849/EU irányelv (AMLD4) és annak a 2018/843/EU irányelv (AMLD5) általi módosítása kötelezővé tette a tagállamok számára, hogy a tényleges tulajdonosi nyilvántartást az összes jogi személyre és kapcsolódó jogviszonyra kiterjesszék, valamint biztosítsák annak teljességét, pontosságát és naprakészségét.

A pénzügyi és egyéb szolgáltatók azonosítási feladatához kapcsolódó adatszolgáltatási háttér megteremtéséről és működtetéséről szóló 2021. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Afad.) hatályos 1. § (1) bekezdés 30. pontja a zártkörű befektetési alapot adatszolgáltatóként nevesíti, azonban nem tartalmaz az alap sajátosságaira figyelemmel lévő speciális adatszolgáltatási szabályokat.

A Javaslat a fentiek szerint megteremti az ehhez szükséges rendelkezéseket a tényleges tulajdonos fogalmának újradefiniálása, az ezzel összefüggő adatszolgáltatási keretek – ideértve a harmadik személyek hozzáférését is – megteremtése, továbbá a tényleges tulajdonosi nyilvántartás naprakészségének biztosítása útján.

Az adatszolgáltatási célú módosítás célja annak biztosítása, hogy az Integritás Hatóság a tényleges tulajdonosi adatok központi nyilvántartásából az azt működtető NAV-tól ne csak a szervezetek neve, hanem azok adószáma alapján is kérhessen le adatokat. Az adószám megadásával az érintett szervezet egyértelműen beazonosítható, így az adatátadás és -átvétel célzottan, hatékonyan tud megvalósulni.

146. §

Átmeneti rendelkezés az Afad. módosításával összefüggésben.

149. §, 182. §

A Javaslat alapján a Fudan Hungary Egyetemért Alapítványról, a Fudan Hungary Egyetemért Alapítvány részére történő vagyonyjuttatásról szóló 2021. évi LXXXI. törvény hatályát veszti, illetve a Javaslat ezzel összefüggésben – a Tudás-Tér Alapítvány alapítói jogainak az állam részére történő átadása, illetve az Alapítvány megszüntetése érdekében – meghatározza a kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket is.

150. §

A Javaslat akként módosítja európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény 3. §-át azzal, hogy abban egyértelműsítse, a Hatóság hatásköre valamely intézkedés, eljárás vagy projekt európai uniós finanszírozásból való kivonása esetén is fennmarad.

151. §, 153. §

A Javaslat új hatáskörökkel ruházza fel az Integritási Hatóságot a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítésének, illetve a nyilatkozat teljességének ellenőrzését illetően.

A Javaslat taxatív módon meghatározza, hogy az Integritás Hatóság ellenőrzési jogosultsága a vagyonynyilatkozat-tételre lényegében valamennyi jogszabályi rendelkezés előírása folytán – ideértve az Országgyűlésről szóló törvény, illetve az egyes vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló törvény alapján – vagyonynyilatkozat-tételre kötelezett személyre kiterjed, illetve ezekhez kapcsolódóan a Javaslat az Integritás Hatóságot érdemi jogosítványokkal is felruházza annak érdekében, hogy a vizsgálat teljes körű lehessen.

Az Integritás Hatóság ezen eljárását önállóan, illetve a vizsgálati eljárása részeként is lefolytathatja, továbbá, a Hatóság az eljárása befejezésekor kiadott jelentésében további jogkövetkezmények levonására is javaslatot tehet az arra jogosult szervnél, személynél, hatóságnál vagy bíróságnál.

Ha a Hatóság a vizsgálata alapján csak kisebb mértékű, – kizárólag adminisztratív jellegű és nem szándékos magatartáson alapuló – hiányosságot tár fel, úgy hivatalból vagyonynyilatkozati bírság kiszabására irányuló hatósági eljárást indít, illetve százezertől ötmillió forintig terjedő bírságot szabhat ki az érintett személlyel szemben. Az arányosság elvét is figyelembe véve, ha a vizsgált személy vagyonynyilatkozata a valóságnak megfelel, illetve annak esetleges csekély vagy elhanyagolható jelentőségű hiányosságával összefüggésben, a vagyonynyilatkozat teljeskörűsége érdekében tett ajánlás vagy intézkedési javaslat (így különösen a nyilatkozat helyesbítése) sikerre vezetett, a vizsgálatot vagy annak ezzel összefüggő részét az Integritás Hatóság lezárja.

152. §

Az Integritás Hatóságnak a védelmi és biztonsági célú beszerzések körében fennálló fellépési lehetőségére tekintettel szükséges módosítás.

154. §

A Javaslat a közbeszerzésekről szóló törvény módosításával párhuzamosan az Eufetv. keretei között is rögzíti, hogy ha a Közbeszerzési Döntőbizottság az ügyintézési határidőn belül eljárási kötelességének nem tesz eleget, a Hatóság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény rendelkezései szerint mulasztási pert indíthat.

155. §

A Javaslat pontosítja az Integritás Hatóság vizsgálati eszköztárát, így ezek között kiemelten az Integritás Hatóság adathozzáféréshez való jogát. A Javaslat keretei között kimondásra kerül, hogy az Integritás Hatóság bármely, az adott ügyben érintett személytől vagy szervezettől a feladat- és hatáskörével összefüggően adatszolgáltatást kérhet, ennek keretében különösen közhiteles nyilvántartásból vagy állami szervnél vezetett nyilvántartásból megismerheti azon adatokat – illetve azon törvény által védett titkokat –, amelyek az eljárása lefolytatásához szükségesek.

Az Integritás Hatóság az adat megismerésére egyrészt megkeresés útján jogosult, amelyre további jogszabályi rendelkezésre tekintet nélkül közvetlenül jogosult, másrészt az adat megismerésére közhiteles nyilvántartáshoz vagy adatbázishoz való hozzáférés útján jogosult amennyiben azt jogszabályi rendelkezés kifejezetten lehetővé teszi és amennyiben – az Integritás Hatóság az adott közhiteles nyilvántartás vagy adatbázis kapcsán megfelelő elektronikus adatkapcsolattal rendelkezik.

A Javaslat továbbá meghatározza azt is, hogy az Integritás Hatóság adatkérésének vizsgált adatkezelő, illetve az eljárási cselekménnyel érintett más szervezet vagy személy a Hatóság által megállapított – legfeljebb 30 napos – határidőn belül köteles eleget tenni. Az Integritás Hatóság a nem teljesített megkereséssel összefüggésben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) rendelkezései szerint mulasztási pert indíthat a tájékoztatás közlésétől vagy az erre nyitva álló határidő elteltét követő tizenöt napon belül, azzal, hogy a bíróság a mulasztási perben harminc napon belül határoz.

156–157. §

A Javaslat új hatáskörökkel ruházza fel az Integritási Hatóságot a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítésének, illetve a nyilatkozat teljeskörűségének ellenőrzését illetően.

A Javaslat taxatív módon meghatározza, hogy az Integritás Hatóság ellenőrzési jogosultsága a vagyonynyilatkozat-tételre lényegében valamennyi jogszabályi rendelkezés előírása folytán – ideértve az Országgyűlésről szóló törvény, illetve az egyes vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló törvény alapján – vagyonynyilatkozat-tételre kötelezett személyre kiterjed, illetve ezekhez kapcsolódóan a Javaslat az Integritás Hatóságot érdemi jogosítványokkal is felruházza annak érdekében, hogy a vizsgálat teljes körű lehessen.

Az Integritás Hatóság ezen eljárását önállóan, illetve a vizsgálati eljárása részeként is lefolytathatja, továbbá, a Hatóság az eljárása befejezésekor kiadott jelentésében további jogkövetkezmények levonására is javaslatot tehet az arra jogosult szervnél, személynél, hatóságnál vagy bíróságnál.

Ha a Hatóság a vizsgálata alapján csak kisebb mértékű, – kizárólag adminisztratív jellegű és nem szándékos magatartáson alapuló – hiányosságot tár fel, úgy hivatalból vagyonynyilatkozati bírság kiszabására irányuló hatósági eljárást indít, illetve százezertől ötmillió forintig terjedő bírságot szabhat ki az érintett személlyel szemben. Az arányosság elvét is figyelembe véve, ha a vizsgált személy vagyonynyilatkozata a valóságnak megfelel, illetve annak esetleges csekély vagy elhanyagolható jelentőségű hiányosságával összefüggésben, a vagyonynyilatkozat teljesszerűsége érdekében tett ajánlás vagy intézkedési javaslat (így különösen a nyilatkozat helyesbítése) sikerre vezetett, a vizsgálatot vagy annak ezzel összefüggő részét az Integritás Hatóság lezárja.

158–160. §, 162–164. §, 173. §

Az Integritás Hatóság a jövőben kettő helyett négy elnökhelyettessel fog működni. A módosítás emellett pontosítja a jelölési folyamat részletszabályait és meghatározza a pályázati eljárás időbeli kereteit, továbbá egyértelműsíti az elnök helyettesítésének egyes részletszabályait.

161. §

A Javaslat az Eufetv. keretei között pontosan meghatározza, hogy az Integritás Hatóság mely döntéseket hozza meg testületi szinten.

165. §

A Javaslat pontosítja az összeférhetlenségi nyilatkozat megtételére vonatkozó rendelkezéseket azzal, hogy az Integritás Hatóság elnöke és elnökhelyettese köteles azt a kinevezés napjától számított minden naptári félévet követő 30. napon belül megismételni a megelőző naptári félévre vonatkozóan.

Ezen túlmenően, nyilatkozatok valóságtartalmát, továbbá a kinevezést követően az összeférhetlenség fennállását az Alkalmassági Bizottság évente ellenőrzi, illetve hivatalból jár el, ha tudomására jut olyan információ, ami miatt a Hatóság elnöke vagy elnökhelyettese összeférhetlenségével kapcsolatban kétely merül fel. A Javaslat meghatározza végül az ehhez szükséges rendelkezéseket is.

166. §

A Javaslat által előirányzott módosítás célja az Integritás Hatóság Igazgatósága tagjai Alkalmassági Bizottság által végzett vagyonynyilatkozati ellenőrzési eljárása hatékonyságának növelése.

A rendelkezés egyértelművé teszi, hogy az Alkalmassági Bizottság a Hatóság elnöke és elnökhelyettese vagyonynyilatkozatának ellenőrzése során jogosult megismerni mindazon adatokat, amelyek a Hatóság vagyonynyilatkozati vizsgálati eljárása keretében is megismerhetők, azonban kizárólag az eljárás lefolytatásához feltétlenül szükséges körben és a jogszabályi keretek között.

A szabályozás célja, hogy biztosítsa az ellenőrzési tevékenységek megalapozottságát és teljességét, miközben fenntartja az adatkezelésre vonatkozó garanciális követelményeket, különösen a szükségesség és arányosság elvét. A módosítás ezáltal hozzájárul az Integritás Hatóság Igazgatóságának átlátható és ellenőrizhető működéséhez, erősítve a közbizalmat és az európai uniós források felhasználásával kapcsolatos intézményi kontrollrendszer hatékonyságát.

167–169. §, 172. §

A Javaslat számos pontosítást tartalmaz a Korrupcióellenes Munkacsoport működésére vonatkozóan.

Az állami szervezet képviselő tagok kijelölése a Javaslat alapján legfeljebb öt évre szól, de a kijelölés bármikor visszavonható. Állandó meghívottként részt vehet a munkában az Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóság főigazgatója által kijelölt személy is.

Az állami tagok és a meghívottak a Javaslat szerint továbbra sem kapnak külön díjazást, ugyanakkor a nem kormányzati szereplőket képviselő tagokat tiszteletdíj illeti meg. A nem kormányzati tagok megbízatása továbbá megszűnhet akkor, ha már nem felelnek meg a kiválasztási feltételeknek, illetve az megszűnik a törvény erejénél fogva a kinevezéstől számított öt év után.

A Javaslat alapján továbbá az ötéves időkorlát a korábban kinevezett nem kormányzati tagokra is vonatkozik. Emellett a Munkacsoport saját ügyrendjét és éves munkatervét az elnök javaslata alapján maga fogadja el.

170. §

A Javaslat az Alkalmassági Bizottság kapcsán pontosítja azt is, hogy az Alkalmassági Bizottság az Eufetv. 54. § (1)–(2) bekezdése szerinti kritériumok alapján dönt az Integritás Hatóság Igazgatóságának tagjelöltjeiről.

A Javaslat továbbá akként módosítja az Eufetv. rendelkezéseit, hogy a tagok megbízást adhatnak távollétük esetére másik nem kormányzati szereplőt képviselő tag részére, akinek a jogai és kötelezettségei azonosak a távollévő tagéval, ebben az esetben ugyanakkor a helyettesítő tagot a helyettesítésért többletjuttatás nem illeti meg.

171. §

A Javaslat számos pontosítást tartalmaz a Korrupcióellenes Munkacsoport működésére vonatkozóan.

Az állami szervezet képviselő tagok kijelölése a Javaslat alapján legfeljebb öt évre szól, de a kijelölés bármikor visszavonható. Állandó meghívottként részt vehet a munkában az Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóság főigazgatója által kijelölt személy is.

Az állami tagok és a meghívottak a Javaslat szerint továbbra sem kapnak külön díjazást, ugyanakkor a nem kormányzati szereplőket képviselő tagokat tiszteletdíj illeti meg. A nem kormányzati tagok megbízatása továbbá megszűnhet akkor, ha már nem felelnek meg a kiválasztási feltételeknek, illetve az megszűnik a törvény erejénél fogva a kinevezéstől számított öt év után.

A Javaslat alapján továbbá az ötéves időkorlát a korábban kinevezett nem kormányzati tagokra is vonatkozik. Emellett a Munkacsoport saját ügyrendjét és éves munkatervét az elnök javaslata alapján maga fogadja el.

174. §

Átmeneti rendelkezés.

175. §

Sarkalatosági rendelkezés ismételt megállapítása szükséges az Integritás Hatóság vagyonynyilatkozati eljárásának felülvizsgálatára figyelemmel.

176. §

A Javaslat újraszabályozza a Korrupcióellenes Munkacsoport éves jelentéseivel összefüggő egyes határidőt, továbbá előírja, hogy az Alkalmassági Bizottságnak évente felül kell vizsgálnia az Integritás Hatóság Igazgatósága működését.

177. §

Figyelemmel arra, hogy a Javaslat teljességgel felülvizsgálja az Eufetv.-ben rögzített, az Integritás Hatóság vagyonynyilatkozat-ellenőrzési jogosultságait, az ezzel összefüggő szükségtelenné váló rendelkezések hatályon kívül helyezése indokolt.

179. §

Mivel a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény módosításáról szóló 2024. évi LIII. törvény az a szükséges feltételek teljesülése hiányában nem léphetett hatályba, szükséges az e törvény hatályon kívül helyezéséről rendelkezni, figyelemmel arra is, hogy a Javaslat minden olyan kérdést rendez, amely általában a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokat és az általa létesített és fenntartott jogi személyeket sújtó uniós intézkedés megszüntetéséhez szükséges.

180. §

Hatályba léptető rendelkezés.

181. §

Sarkalatossági záradék.

Végső előterjesztői indokolás

az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény és a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi XXIII. törvény módosításáról szóló 2026. évi XIX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Tekintettel arra, hogy a piacon elérhető üzemanyagok árai nemcsak megközelítették a hatósági árat, hanem némely esetben alacsonyabbak is a hatósági árnál, az üzemanyagokra vonatkozó hatósági árak rendszerének fenntartása már nem szükséges.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1–5. §, 1. melléklet**

Habár jelenleg az üzemanyagok piaci áaira tekintettel kivezethető azok hatósági ára, azonban az üzemanyagpiac változékonyságára tekintettel a későbbiekben a hatósági üzemanyagárak esetleges meghatározásához szükséges egy rugalmasabb rendszer kidolgozása, amely miniszteri rendeleti szinten valósítható meg. Ehhez szükséges a felhatalmazó rendelkezés megalkotása, illetve az ellenőrzésre vonatkozó rendszer általánosítása. Továbbá átmeneti rendelkezés is szükséges a már felszabadított biztonsági készletek hatósági áron történő értékesítéséhez.

6–9. §

Az elmúlt hónapok tapasztalatai alapján a biztonsági készlet felszabadításához szükséges részletszabályok miniszteri rendeletben történő rögzítéséhez szükséges a felhatalmazó rendelkezések kiegészítése. Továbbá az állami adó- és vámhatóság ellenőrzési jogkörének egyértelműsítése.

10. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás
a gyűlöletkeltésre alkalmas politikai reklámok visszaszorításáról, a gazdasági reklámok településképi illeszkedésének biztosításáról, valamint egyes beruházási szabályok módosításáról szóló
2026. évi XX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az emberi méltóságot sértő, a kiegyensúlyozott tájékoztatást akadályozó, a kiskorúak testi, szellemi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődésére károsan ható reklámok eltávolítása és jövőbeli visszakérülésük megakadályozása szükséges. Mindez a nyugodt társadalmi viszonyok helyreállítása érdekében fontos közérdek. Emellett városaink, községeink településképi védelme, valamint a közlekedés biztonságának növelése érdekében szükségessé vált a gazdasági reklámok elhelyezésére vonatkozó szabályozás szigorítása.

E törvényjavaslat az Alaptörvény által védett véleményszabadsághoz való jog tiszteletben tartásával, az Európa Tanács ajánlásai, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjoga alapján határozza meg a tiltott politikai reklámok körét, amelyek alkalmasak arra, hogy tömeges terjesztés útján destabilizálják a demokratikus közvéleményt, és csorbítsák a kiegyensúlyozott tájékoztatáshoz fűződő közérdeket. A törvényjavaslat célja továbbá, hogy a közvetítés módjára tekintet nélkül tiltsa az ilyen reklámok terjesztését a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény hatálya alá tartozó esetekben, illetve szabályozza a fizikai reklámokkal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket.

A fenti célok elérése érdekében a törvényjavaslat módosítja a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvényt (a továbbiakban: Kkt.), a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényt (a továbbiakban: Smtv.), a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényt (a továbbiakban: Mttv.), a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvényt (a továbbiakban: Ve.), valamint a magyar építészetéről szóló 2023. évi C. törvényt (a továbbiakban: Méptv.).

A Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: NKE tv.) módosítását a következők indokolják:

Budapest Józsefváros kerületében a Diószegi Sámuel utca és közvetlen környéke az elmúlt évtizedekben Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat (a továbbiakban: Önkormányzat) városrehabilitációs tevékenységének egyik kiemelt területe volt. Az Önkormányzat az érintett lakóházakra átfogó fenntarthatósági és közösségi fejlesztési koncepciót (DIÓ2030) dolgozott ki, amely a meglévő bérlők kerületen belüli megtartásával, az épületek energetikai és szociális szempontú megújításával tervezte az utca megújítását.

2024. április 2-án, egy salátatörvény részeként beterjesztett javaslat 10 józsefvárosi önkormányzati ingatlan – köztük a Diószegi Sámuel utca 18., 22., 24., 26. és 28. szám, a Korányi Sándor utca 20., a Sárkány utca 1. és a Dugonics utca 11. alatti épületek – állami tulajdonba adásáról rendelkezett. A törvényjavaslat benyújtása előtt a Józsefvárosi Önkormányzattal semmilyen érdemi egyeztetés nem folyt. Az Önkormányzat polgármestere 2024. április 29-én levélben kérte a javaslat visszavonását, ezt a kérelmet az Országgyűlés figyelmen kívül hagyta. Az Országgyűlés 2024. április 30-án fogadta el a törvénymódosítást, amely – az NKE tv. 51/B. és 51/D. §-ának beiktatásával – a Dugonics utcai iskolát és a Sárkány utcai hulladékudvart a kihirdetést követő nappal, a lakóépületeket 2024. július 9-i határidővel rendelte állami tulajdonba vonni. A törvénnyel egyidejűleg kormányrendelet módosította a határidőket: az állami tulajdonba kerülés a lakóépületek vonatkozásában először 2025. július 9-re; majd – 2025 júniusában, a Diószegi Sámuel utca 20. hozzáadásával együtt, törvénymódosítás alapján – 2026. június 30-ra tolódot. Az érintett ingatlanokban közel 155 háztartás élt az intézkedés bevezetésekor. A törvény először az Önkormányzatot terhelte cserelakás-felajánlási kötelezettséggel a tulajdonosváltás esetére, az NKE tv. 51/B. § (5) bekezdésének jelenleg hatályos szövege szerint már az államot terhelné ez a kötelezettség, azonban csak a 2027. július 31. napjáig maradó, rendezett jogviszonnyal rendelkező lakók vonatkozásában. Mindezekre tekintettel az Önkormányzat megkezdte a cserelakások biztosítását, amelyet – felújított bérlakás-állományának korlátozottsága és az állami kártalanítás későbbi időpontja és összegének bizonytalansága miatt – csak rendkívüli nehézségek árán tud teljesíteni. A 2024–2026. évek folyamán az Önkormányzat saját forrásból felújított lakások felajánlásával törekedett az érintett bérlők kerületen belüli elhelyezésére; e törekvés 2026 elejéig mintegy 34 háztartás elhelyezését eredményezte.

Az NKE tv. 51/B. §-a nem kisajátítási eljárást rendel el, hanem törvény erejénél fogva (ex lege) keletkezteti az állami tulajdont. A tulajdonátszállás automatikus, külön eljárás, illetve döntés nélkül következik be. Az érintett lakóépületek helyi önkormányzat tulajdonát képezik, és jelenleg is a tulajdonos helyi önkormányzat helyi közügyek körébe tartozó feladatellátását szolgálják, így ezen tulajdon alkotmányos védelmet élvez, elvonása – különösen az Önkormányzat előzetes meghallgatása és érdemi egyeztetés nélkül – az Alaptörvény XIII. és 32. cikkéből fakadó tulajdonvédelem, illetve önkormányzati autonómia szempontjából aggályos.

A törvényjavaslat az Alaptörvény XIII. cikke szerinti tulajdonvédelmet és a 32. cikkéből fakadó önkormányzati autonómiát erősíti.

Az NKE tv. hatályos szövege alapján az állami tulajdon két ingatlancsoportot érint:

- a) a 2. melléklet B) részében felsorolt két ingatlan – a Dugonics utcai általános iskola épülete és a Sárkány utcai hulladékudvar – vonatkozásában az ex lege tulajdonátszállás az oktatási, családügyi, kulturális tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2024. évi XIII. törvény hatálybalépésének napján megtörtént, a kártalanítás megfizetésre került.
- b) a 2. melléklet A) részében felsorolt ingatlanok lakóházakat és egy társasház ingatlanjait foglalják magukban, azaz olyan lakóépületeket, ahol önkormányzati lakások találhatóak. Ezen ingatlanok vonatkozásában a tulajdonátszállás 2026. június 30-án következne be. E határidő bekövetkezése előtt az Országgyűlés törvény módosítással megakadályozhatja a tulajdonelvonást.

E törvényjavaslat kizárólag a jelenleg is önkormányzati tulajdonban álló lakóépületek vonatkozásában szünteti meg az állami tulajdonba vonást, a már állami tulajdonba került ingatlanokat csak annyiban érinti, hogy a módosítás értelmében a tulajdonátszállás időpontjában vonatkozásukban már megkötött szerződésre sem vonatkozik a későbbi ex lege megszűnés.

A törvényjavaslat módosítja továbbá a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényt (a továbbiakban: Kbt.) a közbeszerzési eljárások jogszerű és szakszerű lefolytatásának biztosítása mint kiemelt közérdek érdekében, amely alapvető jelentőséggel bír a közpénzek átlátható és hatékony felhasználása, valamint a piaci verseny tisztaságának érvényesülése szempontjából. A közbeszerzési rendszer megfelelő működésének egyik meghatározó garanciális eleme a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadói rendszer (a továbbiakban: FAKSZ rendszer), amely a közbeszerzési eljárásokban részt vevő ajánlatkérők és gazdasági szereplők számára biztosít magas szintű szakmai támogatást, továbbá hozzájárul a közbeszerzési jogszabályok egységes és szakszerű alkalmazásához.

A hatályos szabályozás alapján az állami építési beruházások rendjéről szóló 2023. évi LXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Ábtv.) megállapított, a FAKSZ rendszer működésére vonatkozó átmeneti rendelkezések 2026. június 30. napjáig alkalmazandók. A jelenlegi szabályozási környezetben ugyanakkor nem áll rendelkezésre olyan új szakmai vagy intézményi modell, amely a FAKSZ rendszer megszűnését követően megfelelő módon biztosítaná a közbeszerzési szakértelem megfelelő szintű és ellenőrizhető fenntartását.

A törvényjavaslat célja ezért a közbeszerzési szakmai rendszer működési folytonosságának biztosítása, valamint annak megelőzése, hogy a jelenlegi szabályozás megszűnésével olyan szabályozási hiány keletkezzen, amely veszélyeztetheti a közbeszerzési eljárások szakszerűségét és a jogbiztonság követelményének érvényesülését. A törvényjavaslat megfelelő időt biztosít egy új, korszerű, a közbeszerzési rendszer jövőbeni szakmai és minőségbiztosítási követelményeihez illeszkedő szabályozási modell előkészítésére és kialakítására, miközben fenntartja a közbeszerzési eljárások szakmai támogatásának jelenlegi garanciális kereteit. A törvényjavaslat így hozzájárul a közbeszerzési rendszer stabilitásának, kiszámíthatóságának és szakmai színvonalának megőrzéséhez.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–4. §-hoz

A Kkt. módosítása a Méptv. 104. § (3) bekezdésével szorosan összefügg, azzal együtt alkot teljes egységet. A Kkt. rögzíti a hatálya alá tartozó területeken a reklámeszközök elhelyezésének szabályait, összhangban a Méptv.-nek a közterületeken és a közterületről látható magánterületen lévő reklámeszközök elhelyezési szabályaival.

5. §-hoz

Az Smtv.-ben eddig nem volt meghatározva a politikai hirdetés, a politikai plakát és a politikai reklám fogalma, azonban a szabályozás kiegészítése miatt indokoltá vált e fogalmak meghatározása az értelmező rendelkezések között.

6. §-hoz

Az Smtv. rendelkezései között megjelenik az olyan tájékoztatás tilalma, amely tömeges terjesztés útján az emberi méltóságot tagadja, vagy valamely közösség kollektív bűnösségét fogalmazza meg, vagy gyűlölet keltésére alkalmas társadalmi ellenségkép kialakítását célozza. Az emberi méltóságot sértő, megbélyegző, vagy a közvélemény tömeges manipulálása útján a kiegyensúlyozott tájékozódást akadályozó propaganda elleni fellépés megítélése a jogalkalmazó szervek feladata.

Az Smtv. a médiatartalmakra, azaz a médiaszolgáltatások során és a sajtótermékek által kínált tartalmakra vonatkozóan állapít meg általános szabályokat. Így a jogalkotói cél teljesülése érdekében az Smtv.-ben is szükséges rögzíteni a politikai plakátokra és a politikai hirdetésekre vonatkozó rendelkezéseket.

7. §-hoz

Az Mttv. 32. §-ában egyértelműen meg kell határozni, hogy bár a politikai reklámok tartalmáért a médiaszolgáltató nem felel, az Smtv. 17. § (4) bekezdése által tiltott gyűlöletkeltő vagy méltóságsértő tartalom közzétételéért felelősséggel tartozik.

A korábbi jogalkalmazási anomáliákra tekintettel azt is szükséges rögzíteni az Mttv. 32. § (3b) bekezdésében, hogy a választási kampányon kívül közzétett, tartalmilag és megjelenésükben politikai reklámként értékelhető műsorszámok miatti eljárás a Médiatanács hatósági hatáskörébe tartozik. A választási kampányban vagy elrendelt népszavazással kapcsolatban közzétett médiatartalmakkal kapcsolatos eljárás a Ve. szerint a választási bizottságok hatásköre.

8. §-hoz

A módosítás a Médiatanács 32. § (8a) bekezdésében foglalt eljárását kiterjeszti a közérdekű közleményre és a társadalmi célú reklámra is. Továbbá a módosítás alapján a médiaszolgáltató a Médiatanács (8a) bekezdés szerinti határozatában foglaltakat köteles figyelembe venni. Amennyiben a médiaszolgáltató a közleményt a Médiatanács tiltott politikai reklámmá, tiltott közérdekű közleménnyé vagy tiltott társadalmi célú reklámmá minősíti, akkor a médiaszolgáltató azt nem teheti közzé, amennyiben mégis közzéteszi, annak tartalmáért felelős.

9. §-hoz

A módosítás rögzíti, hogy az Smtv. 17. § (5) bekezdésében foglaltaknak politikai plakáttal összefüggő megsértése is médiaigazgatási szabálysértés. Az Smtv. 17. § (4) és (5) bekezdésének sérelme esetén bárki bejelentéssel élhet a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalánál (a továbbiakban: Hivatal), amely alapján a Hivatal közigazgatási hatósági eljárást indíthat. A Hivatal hatósági eljárásban a tiltott politikai plakát eltávolításáról rendelkezik, annak kihelyezőjét – vagy amennyiben annak kilétét nem tudja megállapítani azt a személyt, akinek vagy amelynek érdekében a törvénysértést elkövették – a kötelező legkisebb munkabér havi összegének ötvenszereséig terjedő bírsággal sújthatja. A Hivatal e döntése ellen az Mttv. 165. §-a szerint jogorvoslattal lehet élni.

10. §-hoz

A módosítás a Médiatanács feladatait kiegészíti a politikai reklám, politikai plakát és politikai hirdetés vizsgálatával kapcsolatos feladatkörrel.

11. §-hoz

Belső koherenciát biztosító rendelkezés.

12. §-hoz

Az Mttv.-ben eddig nem volt meghatározva a politikai hirdetés és a politikai plakát fogalma, azonban a szabályozás kiegészítése miatt indokoltá vált e fogalmak meghatározása az értelmező rendelkezések között.

13. §-hoz

Szövegcsérés pontosítás.

14. §-hoz

Az NKE tv. 2. mellékletének cseréjével a – már végbement – tulajdonátszállással érintett (nem lakóingatlan) ingatlanok kijelölése tartalmilag változatlanul hatályban marad, azonban a törvényjavaslat a mellékletből hatályon kívül helyezi a jelenleg is önkormányzati tulajdonban álló lakóépületeket.

15. §-hoz

Szövegcsérés módosítások a belső koherencia biztosítása érdekében. Az NKE tv. 51/B. § (1) bekezdésének módosítása kiveszi a jelenleg is önkormányzati tulajdonban álló lakóépületeket a törvény erejénél fogva bekövetkező tulajdonátszállás hatálya alól. A módosított szöveg kizárólag a lakásokkal nem érintett ingatlanokra vonatkozó, már végbement tulajdonátszállást rögzíti.

16. §-hoz

Hatályát veszítő rendelkezések a belső koherencia biztosítása érdekében. Az 51/B. § (2) bekezdése a kártalanítási kötelezettséget rögzítette; a már végbement tulajdonátszállással érintett ingatlanok esetén az (1) bekezdés rögzíti a megvalósult kártalanítás tényét, a lakóépületek vonatkozásában a tulajdonátszállás elmaradásával ilyen kötelezettség nem keletkezik.

Az 51/B. § (5) bekezdése az állami tulajdonba vonással érintett ingatlanokra a tulajdonátszálláskor már megkötött egyes szerződések megszűnését rögzíti, e rendelkezés okafogyottá vált. Az 51/B. § (6) és (7) bekezdése kizárólag lakásokhoz kapcsolódó bérleti és cserelakás-biztosítási szabályokat tartalmaz; a lakóépületek vonatkozásában elmaradó tulajdonátszállás miatt e bekezdések okafogyottá váltak.

Az 51/C. § a kártalanítással kapcsolatos jogorvoslatra állapít meg szabályokat. A már végbement tulajdonátszállással kapcsolatos kártalanítás megfizetése megtörtént, azzal kapcsolatban jogvitára nem került sor. A módosítás értelmében további kártalanításra – lakóépületekre vonatkozó állami tulajdonba vonás hiányában – nem kerül sor, így azzal kapcsolatban jogorvoslati szabályokra sincs szükség.

17. §-hoz

A Ve. rendelkezései kiegészülnek a plakátok tartalmára vonatkozó rendelkezéssel, annak érdekében, hogy a választási eljárás során alkalmazott, plakátnak minősülő terméken ne kerülhessen közzétételre valamely közösségre vagy személyre kirekesztő, gyűlöletkeltő, emberi méltóságot sértő tartalom. A tilalom vonatkozik továbbá a gyermekek fejlődésére bármilyen szempontból negatív hatás kiváltására alkalmas, vagy a közízlést sértő szöveges vagy képi tartalomra is.

18. §-hoz

A Ve. rendelkezései kiegészülnek a politikai reklámnak minősülő műsorszám tartalmára vonatkozó rendelkezésekkel. A kiegészítéssel rögzítésre kerül, hogy a választási eljárás során alkalmazott, politikai reklámnak minősülő termék tartalmában vagy képi megjelenítésében nem kerülhet közzétételre valamely közösségre vagy személyre kirekesztő, gyűlöletkeltő, emberi méltóságot sértő üzenet. A tilalom vonatkozik a gyermekek fejlődésére bármilyen szempontból negatív hatás kiváltására alkalmas, vagy a közízlést sértő szöveges vagy képi tartalomra is.

19. §-hoz

A Ve. rendelkezései kiegészülnek a sajtótermékekben megjelenő, politikai hirdetés tartalmára vonatkozó rendelkezésekkel. A kiegészítés célja, hogy a választási eljárás során alkalmazott, politikai hirdetés tartalmában vagy képi megjelenítésében ne kerülhessen közzétételre valamely közösségre vagy személyre kirekesztő, gyűlöletkeltő, emberi méltóságot sértő üzenet. A tilalom vonatkozik a gyermekek fejlődésére bármilyen szempontból negatív hatás kiváltására alkalmas, vagy a közízlést sértő szöveges vagy képi tartalomra is.

20. §-hoz

Szövegcsérés módosítások. Az utak mentén tapasztalható, településképet rontó „plakátszennyezés” ellen fel kell lépni. A Ve. módosítása kizárja a közvilágítási, villany- és telefonoszlopon, közlekedésbiztonsági célú eszközökön, jelzőtáblán, valamint fás szárú növényeken a választási plakátok elhelyezését.

21. §-hoz

A módosítás célja a Kbt. 197/D. §-ában foglalt átmeneti szabály hatályának meghosszabbítása annak érdekében, hogy a FAKSZ rendszer működésének folyamatossága biztosított maradjon.

A hatályos rendelkezés szerint az Ábtv.-vel megállapított szabályozás 2026. június 30. napjáig alkalmazandó. E határidő fenntartása esetén azonban megszűnne a FAKSZ rendszer anélkül, hogy annak helyébe új, a közbeszerzési szakmai felkészültséget és minőségbiztosítást megfelelően biztosító szabályozás lépne. A FAKSZ intézménye a közbeszerzési rendszerben kiemelt szerepet tölt be: hozzájárul az ajánlatkérők és az ajánlattevők szakmai támogatásához, biztosítja a közbeszerzési eljárások jogszerűségének és szakszerűségének erősítését, valamint a Közbeszerzési Döntőbizottság előtti eljárásokban való képviselő révén a jogorvoslati rendszer hatékony működését is támogatja. A FAKSZ rendszer egyik lényeges garanciális eleme a kötelező képzési és akkreditációs követelményrendszer, amely a közbeszerzési szakértelem minimumszintjét biztosítja.

A módosítás indoka, hogy a FAKSZ rendszer megszűnésével egyidejűleg jelenleg nem áll rendelkezésre olyan új szabályozási modell, amely megfelelően biztosítaná a közbeszerzési szakmai kompetenciák ellenőrizhetőségét és a szakmai minőség fenntartását. A közbeszerzési rendszer professzionalizációja, valamint az új, a jövőbeni szabályozási irányokhoz illeszkedő szakértői rendszer kialakítása időigényes folyamat, amelynek megalapozása és bevezetése további előkészítést igényel. A határidő 2026. december 31. napjára történő módosítása megfelelő időt biztosít egy új, korszerű szakértői rendszer kidolgozására és bevezetésére, miközben elkerüli azt a szabályozási hiányt, amely a szakmai támogatás hirtelen megszűnéséből eredne. A módosítás így biztosítja a közbeszerzési eljárások szakszerű lefolytatásának folyamatosságát, valamint hozzájárul a jogbiztonság fenntartásához.

Összességében a módosítás egy szükséges átmeneti intézkedés, amely a közbeszerzési rendszer stabilitását és szakmai színvonalát hivatott megőrizni mindaddig, amíg az új szabályozási keretek kialakításra nem kerülnek.

22. §-hoz

A Méptv. kiegészítésével rögzítésre kerül a településképi eljárás eredményeképpen történő tudomásulvétel hatálya, amely 5 évben kerül meghatározásra. A kiegészítés rögzíti a tudomásulvételre vonatkozó újbóli kérelem benyújtásának határidejét is.

23. §-hoz

A módosítás a helyi önkormányzatok jogkörét bővíti azáltal, hogy lehetővé teszi a Méptv.-ben meghatározottakon túl további reklám, illetve reklámeszköz kihelyezési tilalommal érintett területek önkormányzati rendeletben történő kijelölését a település bel- és külterületén.

A régészeti lelőhelyek összefüggő területek, amelyek a legtöbb esetben földalatti régészeti emlékeket vagy leleteket foglalnak magukban. A Méptv. hatályos 103. § (1) bekezdés e) pontja teljesen kizárja a reklám elhelyezését kiemelten védett régészeti lelőhelyen, részben indokolatlanul. E reklámeszközök elhelyezése ugyanis nem igényel olyan mélységű alapozást, amely a régészeti lelőhely által befoglalt régészeti emlékek és régészeti leletek állapotát befolyásolná. A törvényjavaslat összhangban van a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvénnyel (a továbbiakban: Kötv.), amelynek 9. §-a és 13. §-a szerint a régészeti lelőhelyek területét olyan mértékben lehet igénybe venni, hogy a lelőhelyek állománya ne csökkenjen, illetve eredeti összefüggéseik ne károsodjanak jelentősen. A reklám-elhelyezési szabályok enyhítése a védett régészeti lelőhelyeken nem eredményezi a védelmi szint csökkenését, ugyanis a reklám-elhelyezési tevékenység során a Kötv. szabályait be kell tartani, és a védelem tárgyát igazán képező régészeti emlékek és leletek védelme a Kötv. alapján ugyanolyan védelemben részesülnek. A Méptv. erre vonatkozó szabályokat nem tartalmaz. Ha földmunkával jár a reklámeszköz-elhelyezése, tehát alapozás történik a védett régészeti lelőhelyen, ez csak akkor tehető meg, ha az illetékes kormányhivatal által előírt régészeti tevékenységet, azaz a régészeti feltárást és megfigyelést elvégzik (Kötv. 22. §). Ha a feltárást során régészeti emlék vagy lelet kerül elő, annak védelméről a hatóság gondoskodni fog (vagy elszállítással, vagy helyben történő védelemmel, és ez esetben a reklámeszköz azon a helyen való elhelyezésének megtiltásával).

24. §-hoz

A módosítás egyértelműsíti, hogy reklámot milyen reklámeszközön lehet elhelyezni. Reklám kizárólag utcabútoron, tetőszerkezethez rögzített reklámhordozót tartó berendezésen és kormányrendeletben meghatározott egyéb reklámeszközön helyezhető el. Kormányrendelet állapítja meg az elhelyezhető reklámeszközöknek a település közigazgatási területén belüli elhelyezhetőségének követelményeit.

A módosítás emellett egyes egyéb reklámeszközök vonatkozásában követelményeket is rögzít, így citylight reklámeszközt szabadon állóan nem lehet elhelyezni, kizárólag utcabútoron. Új hirdetőoszlop nem helyezhető el. Településképi szempontból kiemelten meghatározó területen és településképi szempontból meghatározó területen közvilágítási, villany- és telefonoszlopon, illetve segélykérő telefonon vagy annak tartószerkezetén reklám nem helyezhető el.

Emellett a módosítás a helyi önkormányzatok szabályozási jogkörét azzal bővíti, hogy a Méptv., illetve a fenti kormányrendeletben tiltott reklám elhelyezési lehetőségeken túlmenően egyes reklámeszközök kihelyezését, illetve az azon történő reklámozást az önkormányzat rendeletében, közigazgatási területére vagy annak meghatározott részére kizárhatja.

A kiemelt nemzeti emlékhely és településképi-védelmi környezetének településképi védelméről és egyes kapcsolódó kormányrendeletek módosításáról szóló 19/2018. (II. 14.) Korm. rendelet 41. § (1) bekezdése értelmében a kiemelt nemzeti emlékhely településképi környezetét érintő településképi ügyekben nem a helyi önkormányzat jár el, ezért szükséges kivételszabály beiktatása.

Továbbá a módosítás rögzíti, hogy reklámeszköz közterületi és magánterületi elhelyezésére vonatkozó szerződés legfeljebb tizenöt évre köthető.

25. §-hoz

A 24. §-sal összhangban felhatalmazást kap a Kormány, hogy – a hatályos felhatalmazáson túl – rendeletben állapítsa meg az egyéb reklámeszközök körét és a reklámeszközöknek település közigazgatási területén belüli elhelyezhetőségének követelményeit.

Emellett felhatalmazást kapnak a helyi önkormányzatok arra, a Méptv.-ben nem szereplő egyéb bel- és külterületeken is reklám- és reklámeszköz-elhelyezési tilalmat rendelhessenek el, valamint a település egészére vagy annak egy részére egyes reklámeszközök kihelyezését megtilthassák. A felhatalmazó rendelkezés a főváros tekintetében úgy módosul, hogy a reklámszabályokat – annak összetettségére tekintettel – nem kizárólag a fővárosi településképi rendeletben, hanem külön rendeletben is meg lehet állapítani.

A Méptv. 225. § (1) bekezdés 11. pontja szerint a reklámmal, reklámeszközzel és plakáttal összefüggésben a közigazgatási bírság megfizetése módjának részletszabályait kormányrendelet állapítja meg, amelyhez a módosítás az önkormányzatnak kiegészítő eljárási szabályok megalkotására ad felhatalmazást.

26. §-hoz

A módosítás új határidőt állapít meg a Méptv. felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben, valamint az e törvénymódosításban kapott felhatalmazás alapján kiadott önkormányzati rendeletben foglaltaknak nem megfelelő reklámeszközök eltávolítására vagy átalakítására, így a jogszabályi előírásoknak nem megfelelő reklámeszközt 2026. december 31-ig kell elbontani.

A törvénymódosítás 2026. október 1-jei hatálybalépése után rendeznie kell az önkormányzatoknak a településképi bejelentési szabályokat, illetve korlátozhatják a reklámelhelyezéssel érintett területeket, valamint az elhelyezhető reklámeszközök körét. Ezzel összhangban a törvényjavaslat rögzíti, hogy a településképi rendeleteknek és helyi építési szabályzatoknak a 2026. október 1-jét követően megállapított reklámeszköz elhelyezési szabályait kell alkalmazni.

Átmeneti rendelkezésként az is rögzítésre kerül, hogy a 2026. október 1-jét megelőzően jogszerűen felállított hirdetőoszlopok fennmaradhatnak és azokon reklám elhelyezhető, amennyiben az érintett helyi önkormányzat rendeletében másként nem rendelkezik.

27. §-hoz

Szövegcsérés módosítások.

A módosítás az önkormányzatok jogkörét növeli egyrészt azáltal, hogy rögzíti a településképi bejelentési eljárás tárgykörei között a reklámeszközök elhelyezésére vonatkozó kérelem elbírálását, másrészt azáltal, hogy e körben elkövetett jogszabálysértésért kiszabott bírságból befolyt összeget a helyi önkormányzat saját bevételévé teszi.

A módosítás szerint az állam mellett a helyi önkormányzatot sem terheli kártalanítási kötelezettség a reklám-elhelyezési tilalom vagy korlátozás elrendelése miatt.

28. §-hoz

Hatályát veszítő rendelkezések.

A Méptv.-ből kikerül a reklámháló és az építési reklámháló, ezért az értelmező rendelkezések közül azok fogalom meghatározásainak törlése is szükséges.

Hatályon kívül helyezésre kerülnek továbbá a közpénzekkel való felelős gazdálkodásra kötelezett szervezetekre vonatkozó különös plakátelhelyezési rendelkezések. E szabályozás elősegítette a reklámelhelyezési szabályok teljes centralizációját. A településképi szabályozás szempontjából irreleváns a hirdető személye, valamint – a törvényben meghatározott keretek között – a plakát, reklámfelület tartalma, ezért indokolt az erre vonatkozó szakasz hatályon kívül helyezése.

29. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

30. §-hoz

Sarkalatoságra utaló rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló 2026. évi XXI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A demokratikus jogállam működésének egyik alapvető feltétele a sokszínű, független és a közérdeket szolgáló médiaszolgáltatási rendszer. A közszolgálati médiának kiemelt szerepe van a hiteles tájékoztatásban, a nemzeti kultúra és önazonosság közvetítésében, valamint a társadalmi párbeszéd elősegítésében.

Ezeket a feladatokat a 2010 utáni közmédia nem látta el megfelelően, nem érvényesült a szerkesztői függetlenség, az információhoz való szabad hozzáférés, a közmédia funkcionális függetlensége, így a hitelessége és az iránta való közbizalom súlyos csorbát szenvedett. A pártatlanság teljes hiánya állandó jellemzője volt a közszolgálati tájékoztató médiatartalmaknak, főleg a sorsdöntő időszakokban, a választások idején. Az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) monitoringjai választásról választásra megállapították, hogy a közmédia elfogult a kormánypártok irányába, nem biztosítja az esélyegyenlőséget a választáson résztvevő pártok között. A közmédia szervezete átláthatatlan, gazdálkodása pazarló volt, a felelősségi szintek nem tükrözték a tényleges hatásköri és feladatmegosztást.

A közmédiában tapasztalt visszasságok miatt sem a Közszolgálati Közalapítvány kuratóriuma, sem a Médiatanács nem lépett fel, esetlegesen indított vizsgálatokat, és a Médiatanács átláthatósági deficittel történő működése és összetétele sem garantálta, hogy megfeleljen a független szabályozó hatóságtól a médiapuralizmus érdekében elvárt követelményeknek. A Médiatanácsnak nagy szerepe volt abban, hogy Magyarországon a médiapiac torz viszonyok alakultak, főleg a rádiós piac és közönsége sínylette meg a független helyi adók ellehetetlenülését és a csupán néhány tulajdonosi kör kezében összpontosuló frekvencia birodalmakat. A Velencei Bizottság már 2015-ben komoly bírálatot fogalmazott meg a magyar médiarendszerrel kapcsolatban, kritizálta a médiahatóság tagjainak jelölési metódusát, megválasztásának a módját, azt hogy az NMHH elnöke a Médiatanács elnökévé válik, és az rögzítette, hogy garantálni kell a kormánynak a Médiatanács függetlenségét.

Az Európai Bizottság a jogállamisági jelentéseiben 2020 óta fogalmaz meg kritikát a Médiatanács összetételével és működésével kapcsolatban. Az országjelentések kiemelik, hogy bár a médiahatóság megválasztására és összeférhetlenségére vonatkozó szabályokat a Médiatörvény határozza meg, amelyeknek elvileg a politikai konszenzus a célja, a gyakorlatban nem biztosítanak objektív és átlátható eljárásokat, sőt azt sem akadályozták meg, hogy a kormánypártok jelöljék a Médiatanács mind az öt tagját, és a médiahatóság határozatai tovább súlyosbították a tényleges függetlenségével kapcsolatos aggályokat. 2022-től kezdve a Bizottság minden évben megismételte ajánlását a jogállamisági országjelentésben arról, hogy Magyarország vezessen be hatékony mechanizmusokat a médiaszabályozó hatóság funkcionális függetlenségének fokozására, figyelembe véve a médiaszabályozók függetlenségére vonatkozó európai normákat.

2022 óta a közszolgálati média vonatkozásában is évente megismételt ajánlással élt a Bizottság annak érdekében, hogy Magyarország erősítse meg a közszolgálati média független irányításának és szerkesztői függetlenségének fokozására irányuló szabályokat és mechanizmusokat, figyelembe véve a közszolgálati médiára vonatkozó európai normákat.

2024. május 6-án hatályba lépett és 2025. augusztus 8-tól alkalmazandó az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1083 rendelete a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról és a 2010/13/EU irányelv módosításáról (a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet, EMFA), amely a hatályba lépésével külön jogi aktus nélkül azonnal a magyar jogrendszer része lett. A rendelet 5. cikke a közszolgálati médiaszolgáltatásra, a 7. cikke (2) bekezdése a Médiatanácsra, mint nemzeti szabályozó hatóságra nézve tartalmaz kötelező szabályokat. Az 5. cikk (2) szerint „A közszolgálati médiaszolgáltatók vezetőjét és igazgatósági tagjait átlátható, nyílt, hatékony és megkülönböztetésmentes eljárás keretében, nemzeti szinten előzetesen meghatározott átlátható, objektív, megkülönböztetésmentes és arányos kritériumok alapján kell kinevezni. Hivatali idejük időtartamának elegendőnek kell lennie a közszolgálati médiaszolgáltatók tényleges függetlenségének biztosításához.” „7. cikk (2) A nemzeti szabályozó hatóságokra vagy szervekre az e rendeletben rájuk ruházott feladatok ellátása tekintetében az audiovizuális médiaszolgáltatásokról (AVMS) szóló 2010/13/EU irányelv 30. cikkében meghatározott

követelményeket kell alkalmazni.” Az irányelv 30. cikke azt írja elő, hogy a tagállami nemzeti szabályozó hatóságok jogilag, szervezetenként és funkcionálisan is elkülönüljenek a kormánytól, továbbá „pártatlanul, átláthatóan és ezen irányelv céljaival összhangban gyakorolják a jogköreiket, különös tekintettel a médiapluralizmusra, a kulturális és nyelvi sokszínűsége, a fogyasztóvédelemre, az akadálymentességre, a megkülönböztetésmentességre, a belső piac megfelelő működésére és a tisztességes verseny ösztönzésére.” Az EMFA által a nemzeti szabályozó hatóságokra ruházott legfőbb feladat a médiaszolgáltatások függetlenségének és a médiapluralizmusnak a védelme.

Az ajánlásokat a 2010 és 2026 közötti kormányok figyelmen kívül hagyták, és a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló rendelet szerinti intézkedéseket sem hozta meg, így 2025 decemberében az Európai Bizottság kötelezettség-szegési eljárást indított Magyarországgal szemben a rendelet és az AVMS irányelv egyes rendelkezései alapján, amely többek között a médiatulajdon átláthatósága, a médiakoncentráció mellett a közszolgálati média és a médiahatóság függetlenségének az elégtelensége miatt.

A javaslat célja az az uniós elvárások teljesítése, de legfőképpen a magyar demokratikus nyilvánosság erősítése, a vélemény- és sajtószabadság kiteljesítése, a sokszínűség, az információkhoz való akadálytalan hozzáférés, azaz egy olyan független közmédiarendszer megteremtése, ahol minden néző, hallgató, olvasó, médiafogyasztó megtalálja az őt érdeklő hiteles, pártatlan, érdekes, tartalmakat.

Ennek első lépése ez a módosítás, amely az intézményrendszer átalakításával átláthatóbbá és elszámoltathatóbbá teszi a közmédiát, megszünteti a médiaszolgáltató és a médiaszolgáltatás-támogató és vagyongazdálkodó kettősségét, a közszolgálati médiaszolgáltatást a Magyar Rádió és Televízió nonprofit részvénytársaságba szervezi, emellett újra létrehozza az önálló Magyar Távirati Irodát, és a két részvénytársaság fölötti tulajdonosi jogok gyakorlását a kormánypárt, az ellenzék és a szakmai szervezetek által jelölt tagokból álló, az országgyűlés által választott Független Közmédia Testületre bízta. A Médiatanács összetételében érvényesíti a jelölés során a politikai paritás mellett a szakmai pályázatot, amelynek sikerét követően az elnököt, aki az NMHH elnöke is lesz egyben, megválasztják. A javaslat nyílt, átlátható és szakmai szempontokon alapuló pályázati rendszert vezet be, amely biztosítja, hogy a vezető tisztségeket széles körű szakmai és társadalmi legitimitációval rendelkező személyek tölthessék be. A tagok esetében is előírás a szakmai alkalmasság, kizáró ok a pártpolitizálás. A kiválasztási eljárások nyilvánossága és az objektív alkalmassági követelmények elősegítik az intézményi függetlenség erősítését és a politikai befolyásolás lehetőségének csökkentését. A Médiatanács számára többletfeladatokat is előír a módosítás, az EMFA rendeletben a tagállamok nemzeti szabályozó hatóságai által elvégzendő jogalkalmazói feladatok ellátása a Médiatanács kötelezettsége lesz.

A javaslat eleget tesz az Európai Unió Bíróságának egy, Magyarország számára perveszteséggel záruló ügyben hozott ítéletében foglaltaknak is, és módosítja a törvényben a C-92/23. számú eljárásban hozott döntésnek megfelelően az Mttv. kifogásolt rendelkezését.

A törvényjavaslat összhangot teremt a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelettel. Az EMFA által megfogalmazott alapelvek érvényesítésével – különösen a szerkesztői függetlenség, az átlátható irányítás, a politikai befolyástól mentes működés és a közszolgálati médiaszolgáltatók függetlenségének garanciái – biztosítható, hogy a magyar közmédia működése megfeleljen az európai uniós jogállamisági, médiaszabadsági és pluralizmus-követelményeknek.

A törvényjavaslat elfogadása ezért egyszerre szolgálja a közszolgálati média demokratikus megújítását, a közbizalom helyreállítását, valamint Magyarország európai uniós kötelezettségeinek maradéktalan teljesítését.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Technikai módosítás.

2-3. §

A módosítás elengedhetetlen a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról szóló (EU) 2024/1083 rendelet (a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló rendelet) célkitűzéseivel való összhang megteremtéséhez. A tömegtájékoztatás szabadságáról szóló rendelet 18. cikke és a hozzá kapcsolódó bizottsági iránymutatás (C/2026/901) technológiasemleges megközelítést követel meg, amely a szerkesztői felelősség mellett előállított tartalmakra vonatkozó elvek érvényesülését a közzététel módjától függetlenül biztosítja. Ennek megfelelően a fejezet címének pontosítása rögzíti, hogy a közszolgálati értékek és szakmai normák az online médiatartalom-szolgáltatás keretében közzétett tartalmakra is irányadók, elősegítve a közszolgálati tartalmak integritásának érvényesülését a digitális platformokon is.

4. §

A módosítás célja a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet közszolgálati médiára vonatkozó követelményeinek hazai érvényesülését szolgáló szabályozási környezet megerősítése. A tömegtájékoztatás szabadságáról szóló rendelet a közszolgálati média esetében kiemelten kezeli a szerkesztői függetlenség tényleges biztosítását, a vezetői kiválasztás átlátható és megkülönböztetésmentes rendjét, valamint a finanszírozás kiszámíthatóságát és azt, hogy a közszolgálati feladatellátás az állami, kormányzati, politikai és gazdasági befolyástól függetlenül valósuljon meg. A 82. § újraszabályozása – a közszolgálati médiaszolgáltatás mellett a médiatartalom-szolgáltatásra is kiterjesztve – rögzíti a pártatlan és kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét, a nemzeti önazonosságot, a magyarországi nemzetiségi és európai identitást, valamint a társadalmi összetartozást erősítő kulturális és sokszínűségi küldetést, továbbá a szerkesztői függetlenség, az átlátható vezetéválasztás, a közfeladatot biztosító állami finanszírozás, az elszámoltathatóság és társadalmi felügyelet, valamint a nyereségérdekeltséget nem elsődlegessé tevő működés alapelveit. E rendelkezések együttesen biztosítják, hogy a közszolgálati tartalmak platformtól függetlenül is megfeleljenek a demokratikus közvélemény kialakulását támogató, független közszolgálati médiaszolgáltatás európai uniós rendelet szerinti minimumkövetelményeinek.

5. §

A módosítás társadalmi és szakmai indoka, hogy a közszolgálati média irányításának és felügyeletének szervezeti keretei közvetlenül befolyásolják a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges, pártatlan és kiegyensúlyozott tájékoztatás feltételeit, valamint a közszolgálati feladatellátás iránti közbizalmat. A közpénzből finanszírozott közszolgálati feladatok ellátása olyan intézményi garanciákat igényel, amelyek egyszerre biztosítják a szerkesztői autonómia tiszteletben tartását és az átlátható, nyilvános, számonkérhető döntéshozatalt.

Ennek érdekében a javaslat a Közszolgálati Közalapítvány megszüntetésével egy, az Országgyűlés felügyelete alatt működő Független Közmédia Testületet hoz létre, amely részben politikai paritásos, részben civil szakmai összetétellel, több elemében nyilvános jelölési és meghallgatási eljárással működik. A Testület tagjainak megbízatása 4 éve, de legfeljebb az új Országgyűlés megalakulásáig szól. A Testület munkáját a költségvetési szervként működő Független Közmédia Testület Irodája (Iroda) segíti. Az Iroda működését a Testület elnöke irányítja, költségvetését az Országgyűlés önálló törvényben állapítja meg, gazdálkodását az Állami Számvevőszék ellenőrzi. A Testület feladatai és tulajdonosi joggyakorlási keretei tételesen meghatározottak, a tartalmi döntésekbe való beavatkozás tilalma pedig garanciális korlátot képez; mindez a vezetői kiválasztás és az ellenőrzési mechanizmusok átláthatóságát, az elszámoltathatóságát, valamint a közszolgálati médiaszolgáltatás és a médiatartalom-szolgáltatás intézményi függetlenségének védelmét erősíti. A gazdálkodási szabályok és az Állami Számvevőszék ellenőrzése a közpénzek felhasználásának kontrollját erősíti, míg az átmeneti rendelkezések a közszolgálati média- és hírszolgáltatás folyamatosságát biztosítják.

A módosítás összhangban áll a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet célkitűzéseivel és a közszolgálati média függetlenségére vonatkozó követelményeivel. A Független Közmédia Testület létrehozása, a vezetői kiválasztás átlátható és megkülönböztetésmentes elemei, a hatáskörök tételes kijelölése, valamint a tartalmi döntésekbe való beavatkozás tilalma olyan intézményi garanciákat erősít, amelyek a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló rendelet 5. cikke szerinti független közszolgálati működés feltételeit támogatják.

6–7. §

A módosítás célja, hogy a közszolgálati médiatartalom-szolgáltatók körének és jogállásának egyértelmű meghatározásával elkülönítse a közszolgálati médiaszolgáltatói és hírügynökségi (médiatartalom-szolgáltatói) feladatellátást és nevesítse az e feladatokat ellátó szervezeteket. A közszolgálati médiatartalom-szolgáltatók törvényi szintű megjelölése és feladatuknak a 82–83. § szerinti elvekhez és célokhoz kötése erősíti a szerkesztői felelősség és az intézményi átláthatóság kereteit. Ez összhangban áll a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet célkitűzéseivel, amelyek a médiaszolgáltatók szerkesztői integritásának és a szakmai normákkal összhangban előállított, megbízható információk terjesztésének védelmét hangsúlyozzák a digitális környezetben. A kezelésükbe adott állami vagyon elidegenítésének, átruházásának és megterhelésének tilalma a közszolgálati feladatellátás folyamatosságát és a közvagyon védelmét szolgálja.

8. §

A módosítás célja a hazai közszolgálati médiarendszer összhangba hozatala az uniós rendelettel.

Ennek során olyan intézményi függetlenségi és működési garanciák kerülnek beépítésre, amelyek csökkentik a közszolgálati feladatellátás külső befolyásolásának kockázatát. Az MTVA és a Duna Médiaszolgáltató összevonása egyetlen szervezetbe (98/A. §) megszünteti a jelenlegi intézményi kettősséget: a tartalommegrendelés, a gyártás, a médiaszolgáltatás és a vagyonkezelés ezentúl egyetlen szervezeti kereten belül, egységes felelősséggel valósul meg – ezzel érdemben erősödik a szerkesztői és funkcionális függetlenség a külső befolyásolással szemben. A kötelező szerződéses nyilvántartás [98/A. § (6)] és a nyereségfelhasználási tilalom biztosítja a közfinanszírozás átláthatóságát és az elszámoltathatóság erősítését, elősegítve a források rendeltetésszerű és ellenőrizhető felhasználását.

A digitális platform üzemeltetésének kötelezettsége [98/B. § (5)] megfelel az EMFA technológiasemlegességi elvnek, garantálva a közszolgálati tartalom elérését a modern médiakörnyezetben is.

A független szakértők által végzett tartalmi átvilágítás [98/B. § (6)] lehetővé teszi, hogy rendszeresen, kívülálló kontroll mellett értékeljék a közszolgálati tartalmak teljesítését, ezáltal erősítve a kiegyensúlyozott és pártatlan tájékoztatás követelményének érvényesülését.

A jogutódlásra vonatkozó átmeneti rendelkezések és a mentességek biztosítják a közszolgálati feladatellátás folytonosságát és zavartalanságát.

9–10. §

A javaslat megszünteti a közszolgálati feladatellátáshoz szükséges médiavagyon kezelésében fennálló intézményi kettősséget, és az Archívum feletti rendelkezési és felhasználási jogokat közvetlenül a közszolgálati médiaszolgáltatóhoz telepíti. A módosítás garanciális jelleggel erősíti a szerkesztői autonómiát, egyszerűsíti az archiválás belső szabályozását, valamint pontosítja a szerzői jogi felhasználás kereteit. E változtatások együttesen elősegítik a közszolgálati küldetés hatékony, autonóm és átlátható teljesítését a digitális környezetben is.

11. §

A technikai módosítás mellett a javaslat a Közérték Bizottság újraszabályozásával a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet 5. cikk (4) bekezdésében előírt független nyomonkövetési mechanizmust valósítja meg. A bizottság vegyes összetétele, valamint a Független Közmédia Testület által felkért szakértők részvétele garantálja a kormányzati befolyástól mentes, objektív értékelést. Ez biztosítja a rendelet 5. cikk (1) bekezdése szerinti funkcionális függetlenséget és a pártatlan közszolgálati feladatellátás ellenőrizhetőségét. A szabályozás a minőségi tájékoztatást és a médiapluralizmust védő, transzparens mérési módszertant vezet be. E garanciák együttesen felelnek meg az uniós rendelet által elvárt szakmai és intézményi autonómia követelményeinek.

12–13. §

A módosítás helyreállítja a nemzeti hírügynökség funkcionális és szerkesztői függetlenségét. Az önálló MTI Nonprofit Zrt. létrehozása és a tulajdonosi jogok gyakorlásának a Független Közmédia Testülethez telepítése biztosítja a kormányzati befolyástól mentes felügyeleti mechanizmusokat. A független működés megszünteti az intézményi nyomást, elősegíti a sokszínű hírkínálatot, a hitelesség növelését, erősíti a közbizalmat. A hírekhez való szabad hozzáférés rögzítése a pluralista médiatartalmak igénybevételéhez való jogot szolgálja.

14–15. §

A módosítás célja a közszolgálati média politikai függetlenségének és átláthatóságának biztosítása, maradéktalanul megfelelően a tömeg tájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet 5. cikkének. A jelen normaszabály a zárt jelölési rendszert nyílt pályázati eljárással és nyilvános, online közvetített meghallgatással váltja fel. A kinevezési jogkör a Médiatanács befolyása alól a Független Közmédia Testülethez kerül. A szabályozás öt évben határozza meg azt az időtartamot, amelyen belül pártpolitikai tisztséget betöltő személy nem tölthet be vezető tisztséget a közszolgálati médiában, kizárva a közvetlen politikai kötődésű kinevezések lehetőségét. (Az öt éves időtartam az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának CM/Rec(2012)1 ajánlásában foglalt iránymutatással összhangban került meghatározásra, amely a közszolgálati média vezetőinek kinevezésénél elegendő 'hűtési időszakot' (cooling-off period) ír elő a korábbi pártpolitikai kötődések háttérbe szorítása érdekében.) Az eljárás sikertelensége esetére bevezetett önfelosztási kötelezettség a döntéshozók szakmai felelősségét erősíti. A transzparencia növelése érdekében a pályázók névsora és a meghallgatások a teljes nyilvánosság számára hozzáférhetők. A módosítás megteremti a közszolgálati média szerkesztői szabadságának intézményi garanciáit és társadalmi ellenőrzését.

16–17. §

A technikai módosításon túl a javaslat a tömeg tájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet 5. cikkének végrehajtásaként kiterjeszti az összeférhetetlenségi tilalmakat a médiatartalom-szolgáltató (MTI) vezetőire és – a nemzeti jogalkotói mérlegelés körében – azok közeli hozzátartozóira. A korábbi kuratóriumi modellt a Független Közmédia Testület felügyeletével váltja fel, nevesítve a vezérigazgatók felelősségét a műsorrend és a gazdálkodási terv tekintetében. Az új norma kötelezővé teszi a társaságon belüli integritás- és korrupciómegelőzési rendszer kialakítását, valamint tiltja a vezetők külső kereső foglalkoztatását. A szabályozás közvetlen korlátozásokat állapít meg a közszolgálati részvénytársaságokkal üzleti kapcsolatban álló gazdasági társaságokban fennálló tulajdoni részesedésekre. Ez a struktúra intézményi szinten biztosítja a szerkesztői döntések politikai és gazdasági befolyásmentességét. Az előírások garantálják a közpénzek elszámoltatható és az uniós jognak megfelelő felhasználását.

18–19. §

A módosítás célja a közszolgálati médiaszolgáltatás feletti független felügyelet megerősítése. A rendelkezés a könyvvizsgáló megválasztására és felmentésére vonatkozó jogkört a kormányzati és politikai befolyástól mentes, szakmai alapon működő Független Közmédia Testülethez telepíti, rögzítve, hogy a közmédia mindkét részvénytársaságánál külön könyvvizsgálót kell megbízni.

20. §

A cím módosítása technikai jellegű.

21. §

A tömeg tájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet 5. cikke (3) alapján a közszolgálati média függetlenségének és finanszírozásának biztosítása kötelező. Az új norma a hároméves költségvetési ciklussal [108. § (1)] közvetlenül ezt az előírt stabilitást és kiszámíthatóságot valósítja meg a politikai befolyásolás ellen. A független szakértők bevonása a Költségvetési Tanácsba garantálja a funkcionális függetlenséget az költségvetés tervezhetőségében, ugyanakkor a biztosítéka a szakmai kontrollnak a nyomon követésben.

22. §

A cím módosítása technikai jellegű.

23. §

A javaslat – a munkajogi szabályok fenntartása mellett – név szerint rögzíti a közszolgálati feladatot ellátó jogi entitásokat, és megszünteti a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet 5. cikk (1) bekezdésével össze nem férhető „Alap” (MTVA) foglalkoztatói és irányítási szerepét. Ezzel helyreáll a közvetlen jogviszony a ténylegesen feladatot ellátó szervezet és a munkavállaló között, biztosítva a funkcionális függetlenséget. A speciális munkaidő szabályok és a kötetlen munkarend változatlanul a közszolgálati küldetés teljesítéséhez szükséges rugalmasságot szolgálják, és ezen keresztül erősítik a szerkesztői szabadság garanciáit.

24. §

A javaslat rögzíti a Hatóság kettős, a médiaigazgatással és hírközléssel kapcsolatos feladatkörét és azok terjedelmét.

25. §

A Médiatanács elnökének új kiválasztási mechanizmusához kapcsolódó technikai módosítás.

26. §

A javaslat a Hatóság elnökének a kinevezését a Médiatanács elnökének új, átlátható, nyílt pályázat útján történő kiválasztásához köti, továbbá az elnök és elnökhelyettesek egyéves elhelyezkedési tilalma vonatkozásában rögzített kártalanítás intézményét megszünteti, a juttatást a Médiatanács tagok és a Hatóság főigazgatója elhelyezkedési tilalma esetére rögzített végkielégítéssel egyezően állapítja meg.

27. §

Technikai módosítás.

28. §

A közmédia új struktúrájához kapcsolódó technikai módosítás.

29. §

A javaslat a Médiatanács összetételére, a tagok és az elnök megválasztására új szabályozást vezet be, amely egyszerre paritásos és szakmai alapú, és amely szabályok biztosítják a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet 7. cikkében foglalt, a nemzeti szabályozó hatóságok függetlenségének a garanciáit, kizárva annak a lehetőségét, hogy a Médiatanácsban bármely politikai erő túlhatalmat gyakoroljon. Az elnök a megbízatását pályázat útján nyerheti el, amely nyilvános éppúgy, mint maga az eljárás egésze. A pályázat elbírálására létrehozott eseti országgyűlési bizottságban a médiaszakma jelentős szervezetei által delegált bírálók is szerepet kapnak, akiknek az elutasító véleménye esetén a pályázót nem lehet a Médiatanács elnökének jelölni. A függetlenséget erősíti az a megoldás is, hogy a pályázat útján megválasztott elnök megbízatásának időtartama hosszabb, mint az országgyűlési képviselőcsoportok által jelölt tagoké.

A korábbi szabályozásnál rövidebb időtartamú a mandátum, de az újráválasztás egy alkalommal megengedett. A javaslat a sajtó alkotmányos jelentőségére tekintettel megfordítja a Hatóság elnökének és a Médiatanács elnökének a pozícióját: a nyílt és átlátható pályázati eljárással jelöltté vált, az Országgyűlés által választott elnököt nevezi ki a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök az NMHH elnökévé, így biztosítva a kiválasztási folyamat teljes demokratizmusát.

30. §

Technikai jellegű módosítás.

31. §

A javaslat a Médiateanács tagjainak az illetményét a Hatóság főigazgatójának az illetményéhez igazítja, de egyértelműsíti, hogy a Médiateanács tagjainak megbízatása nem közszolgálati jogviszony, de megbízatásuk időtartama alatt a társadalombiztosításra való jogosultság tekintetében közszolgálati jogviszonyban biztosítottak, a megbízatásuk időtartama a nyugellátásra jogosító közszolgálati jogviszonyban töltött időnek számít, összhangban az Mttv. 129. § (9) bekezdésében rögzített foglalkoztatási tilalommal.

32. §

A javaslat egyértelművé teszi, hogy Magyarországon a Médiateanács a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendeletben hivatkozott nemzeti szabályozó hatóság, és a rendeletben nevesített ezzel járó összes hatáskört és feladatot – kibővítvé ezzel a Médiateanács korábbi tevékenységét – a Médiateanács látja el, amikor képviseli hazánkat a Médiaszolgáltatások Európai Testületében.

A Médiateanács tevékenységének átláthatósága érdekében szükséges volt a törvényi rögzítése annak, hogy a Médiateanács döntései nyilvánosak.

33. §

Az MTVA megszüntetése okán egyszerűsödik és takarékosabbá válik a Hatóság és a Médiateanács gazdálkodása, a transzparens gazdálkodás követelményeinek érvényesítésért való felelősség egyértelműen meghatározott és számonkérhető lesz. A rendelkezéseket az MTVA megszüntetése miatt szükséges módosítani, kihagyva az Alapra hivatkozó szabályokat.

34–35. §

A módosítás az MTVA médiatámogatási feladatait a Médiateanács kezelésében lévő Sajtóalapra telepíti, amely a nem közszolgálati médiaszolgáltatásban és médiatartalom-szolgáltatásban közzétett közszolgálati műsorszámok, a független sajtótermékek előállítását támogatja pályázatok útján.

Egyszerre lesz szűkebb és bővebb a támogatási kör, a filmalkotások támogatása nem a Médiateanács kezelésében lévő Sajtóalap tevékenységébe tartozik, ugyanakkor a hiteles médiaszolgáltatást és etikus újságírást művelő, gyakran forráshiányban szenvedő hagyományos médiaszolgáltatók, print vagy elektronikus tartalomszolgáltatók, újszerű médiatartalmak gyártói részesülhetnek anyagi hozzájárulásban a Médiateanács támogatáspolitikája alapján.

A pályázatokról a szakmai bizottságok döntenek.

36. §

A javaslat a Médiateanács két nem hatósági hatáskörét rögzíti: a médiatartalmak sokszínűségét elősegítő Sajtóalap kezelését és az uniós jogszabály végrehajtásának elmulasztását orvosolandó, a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendeletnek a médiapiaci összefonódások értékelésére vonatkozó felhatalmazását, amelynek során a Médiateanácsnak ki kell alakítania az értékelés rendszeréhez kapcsolódó jogalkalmazói feladatlistát, amellyel eleget tesz a médiapluralizmus érvényesítését előmozdító kötelezettségének.

37. §

A javaslat a törvényben meghatározott testületek tagjaira és tisztségek betöltőire vonatkozó átmeneti szabályokkal rendezi a módosítás hatálybalépésekor hivatalban lévő tisztségeket viselők státusát azzal, hogy a közmédia és a nemzeti szabályozó hatóság valódi függetlenségének az erősítése érdekében az új intézményrendszerhez új, a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendeletben előírt átlátható, megkülönböztetésmentes, objektív eljárással kiválasztott vezető testületek és szervek szükségesek, ezért a Közalapítvány kuratóriumának a mandátumát megszünteti.

38. §

A módosítás a Médiatanácsnak a mandátumát megszünteti, a közmédia vezető tisztségviselőinek megbízatását visszavonja és a közmédia átmeneti időre szóló vezetőinek a kinevezésére az Országgyűlés médiaügyekkel foglalkozó állandó bizottságát bízza meg. A módosítás értelmében továbbá a megszűnő Közzolgálati Közalapítvány Irodája a Közzolgálati Tanács tevékenységét támogatja mindaddig, amíg a Független Közmédia Testület megalakul. Az Iroda segítséget nyújt a szakmai jelöltjeinek kiválasztásában is, valamint az Iroda a Független Közmédia Testület megalakulását követően annak Irodájaként működik tovább.

39–40. §

A közzolgálati médiaszolgáltatókra és médiatartalom-szolgáltatókra vonatkozó átmeneti rendelkezések a közmédia strukturális átalakításának a javasolt lépéseit szabályozzák, amelynek eredményeképpen 90 nap múlva a kiegyensúlyozott tájékoztatást és tartalomszolgáltatást garantáló átlátható szerkezetű, független, a feladat, a megvalósítás és a felelősség egységében kompetens közmédiarendszer jön létre.

41. §

Kiegészíti az uniós jogi aktusok felsorolását az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1083 rendelete (2024. április 11.) a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról és a 2010/13/EU irányelv módosításáról (a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendeletnek való megfeleléssel).

42. §

A javaslat kiegészíti az Mttv. 1. számú mellékletét a gyermekjogi, gyermekjóléti és érdekvédelmi, továbbá a környezetvédelem területén tevékenykedő civil szervezetek Közzolgálati Tanácsba történő delegálásának a lehetőségével, továbbá a művészetek kategóriában még egy fő delegálását teszi lehetővé.

43. §

Az Mttv. 4. számú mellékletének módosítása az Alapra vonatkozó szövegrész elhagyását javasolja.

44. §

A módosítás célja a hazai szabályozás uniós joggal való összhangjának erősítése, figyelemmel az Európai Unió Bíróságának C-92/23. sz. ügyben (Bizottság kontra Magyarország) hozott ítéletére. A Bíróság megállapította, hogy az Mttv. azon megoldása, amely ismételt jogsértés esetén automatikusan kizárja a rádiófrekvencia használati jog megújítását, az arányosság elvébe ütközhet különösen akkor, ha a jogsértések csekély súlyúak vagy alaki jellegűek.

Az „ismételten” fordulat elhagyása biztosítja, hogy a megújítás megtagadása csak súlyos jogsértéshez kapcsolódjon, ezáltal csökken az automatikus, mérlegelést kizáró jogkövetkezmény alkalmazásának kockázata, és erősödik a szabályozás koherenciája az Mttv. 55. § (1) bekezdés ca) pontjával.

45–46. §

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61/A. § (2) bekezdésében a kétharmados szavazást igénylő esetek módosulnak az új intézményrendszernek megfelelően.

47. §

Hatályba léptető rendelkezés.

48. §

Az Mttv. 124. § (3) bekezdés b) pontja alkalmazásának kizárása a 29. § hatályba lépéséig

49–50. §

Sarkalatossági záradék és arra történő utalás, hogy a 45–46. § házsabályi rendelkezésnek minősülnek.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyes felsőoktatási, családügyi és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló
2024. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló 2026. évi XXII. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az indokolást az Indokolások Tárában – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján – szükséges közzétenni.

A hazai gyermekvédelmi és örökbefogadási rendszerben kizárólag a gyermekek legfőbb érdeke érvényesülhet. Ezt nem a tisztán statisztikai alapú gyorsítás, hanem a szakmailag megalapozott, egyénre szabott eljárások szolgálják. Jelen Javaslattal ezért az egyszintű örökbefogadási nyilvántartási rendszer bevezetésének elhalasztására tesz javaslatot.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 2024. év végi átfogó módosítása bevezette az egyszintű, egységes országos örökbefogadási nyilvántartási rendszert, amely 2026. július 1. napjától kezdené meg működését.

A végrehajtásra rendelkezésre álló átmeneti időszak tapasztalatai, valamint a végrehajtásban érintettek visszajelzései alapján a fenti időpontig az informatikai rendszerek teljes körű adatmigrációja és stabil működése, valamint az egységes országos protokollok gyakorlati alkalmazhatósága nem garantálható. Erre tekintettel a törvényjavaslat a rendelkezés hatályba lépésének időpontját elhalasztja.

2. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás az Országgyűlés vizsgálóbizottságai munkájának hatékonyabbá tételével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló 2026. évi XXIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Országgyűlés ellenőrző funkciója a modern parlamentáris demokrácia egyik legfontosabb alkotmányos garanciája. Az Alaptörvényből fakadó népképviselési elv nem merül ki a jogalkotásban és a Kormány politikai ellenőrzésében, hanem magában foglalja annak lehetőségét és kötelességét is, hogy az Országgyűlés – különösen vizsgálóbizottságai útján – feltárja a közéletet, a közpénzek felhasználását, az állami szervek működését vagy egyes kiemelt társadalmi jelentőségű ügyeket érintő tényeket és összefüggéseket.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Ogytv. 24. § (1) bekezdés hatályban lévő rendelkezésének kiegészítése, amely a hatalmi ágak elválasztásának elvét deklarálja, amely szerint a vizsgálóbizottságnak a vizsgálata nem terjedhet ki folyamatban lévő bírósági vagy hatósági eljárás érdemi eldöntésére, valamint nem veszélyeztetheti annak tisztességes lefolytatását. Ez ugyanakkor nem befolyásolhatja és nem akadályozhatja a vizsgálóbizottságok működését, így a folyamatban lévő büntető-, szabálysértési, polgári peres vagy közigazgatási hatósági eljárás önmagában nem zárja ki, hogy a vizsgálóbizottság lefolytassa vizsgálatát, ha az közpolitikai, közpénzügyi, intézményi, szervezeti, tulajdonosi, irányítási, vezetési, ellenőrzési, felügyeleti vagy személyi összefüggések feltárására irányul, és nem érinti az ügy érdemi bírósági vagy hatósági eldöntését.

A törvény 24. § (5) bekezdés kiegészítése egyértelművé teszi, hogy a vizsgálóbizottság létrehozása szempontjából ellenzéki képviselőnek tekintendő az a képviselő is, aki olyan párt képviselőcsoportjához tartozik, amely az érintett Kormány időszakának megfelelő parlamenti ciklusban nem rendelkezett országgyűlési képviselőcsoporttal.

utolsó mondatában szövegponosítás történt.

2–3. §

Az Ogytv. 25. § (1) bekezdése a korábban hatályos szabályozáshoz képest a hangsúlyt a vizsgálóbizottságról az együttműködésre kötelezetre helyezi át, arra, hogy a vizsgálóbizottság elnöke nem csak kötelezheti, hanem az együttműködésre kötelezett köteles is együttműködni. Ez összhangban az ezt követő új jogszabályi rendelkezésekkel, amelyek ennek a kötelezettségnek a kikényszeríthetőségét alapját teremti meg.

A kötelezettségek a korábbi szabályozás trichonómiáját tartja meg, azaz a kötelezettség lehet adatszolgáltatási, megjelenési és nyilatkozattételi kötelezettség és a három kötelezettség köré építi fel a vizsgálóbizottságok működését érintő új szabályozást. A (3) bekezdés érdemét tekintve ugyanaz maradt: a nyilvánosság tájékoztatásának kötelezettsége abban az esetben, ha az együttműködésre kötelezett ennek a kötelezettségeinek nem tesz eleget. Érdemes hangsúlyozni, hogy ez nem érinti a későbbi lehetséges büntetést vagy kényszerintézkedést, mivel ez csak a parlament munkájának nyilvánosságából fakadó tájékoztatási kötelezettség.

Fontos volt rögzíteni, hogy eljárása során sem a vizsgálóbizottság, sem pedig annak elnöke érdemi határozatot nem hoz. A vizsgálóbizottság az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít (ennek kapcsán Ogytv. 26. § is kiegészítésre került az), amely jogi kötelező erővel továbbra sem bír. A vizsgálóbizottság elnöke pedig határozatokat hoz, amelyek eljárási döntések, ezért a hatályos magyar jogrendszer megoldásait igénybe véve ezek ellen csak abban az esetben lehet jogorvoslatot igénybe venni, ha azt a törvény megengedi. Ha a határozat az együttműködésre kötelezett jogát vagy jogos érdekét érinti, úgy minden esetben jogorvoslati lehetőség került beépítésre, a vizsgálóbizottság elnöke által hozott határozat ellen a Fővárosi Törvényszékhez benyújtható felülvizsgálati kérelem egységesen lett szabályozva. Végezetül, ha a határozat meghozatala diszkrecionális jogkör, úgy az elnök a vizsgálóbizottság javaslatát figyelembe véve hoz határozatot, ez azonban nem változtat azon, hogy a határozatot az elnök hozza meg és nem a vizsgálóbizottság.

Az Ogytv. 25. § további bekezdései Az Ákr. egyes meghatározott rendelkezéseinek alkalmazását írja egyrészt a kézbesítésre, a személyes adatok kezelésére (a személyes adatok kezelésére általánosan alkalmazandó jogszabályokon felül) vagy azok zárt kezelésére vonatkozóan, továbbá az együttműködésre kötelezett megillető garanciális jogokra vonatkozóan.

A három együttműködési kötelezettséget részben külön szabályozza a törvény, részben pedig közös szabályokat is alkot.

A javaslat kialakítása során kiemelt szempont volt az alapjogok és az alkotmányos garanciák érvényesülése. A szabályozás nem érinti a vallomástétel megtagadására vonatkozó törvényes jogosultságokat, az ügyvédi titok, a minősített adatok védelmét, illetve az önvádra kötelezés tilalmának alkotmányos elveit.

Számos demokratikus államban ismert és alkalmazott megoldás, hogy a parlamenti vizsgálóbizottságok együttműködés kikényszerítésére alkalmas jogosítványokkal rendelkeznek. A javaslat ezért nem rendkívüli vagy idegen megoldást vezet be, hanem a magyar parlamentáris rendszer hatékonyságát és tekintélyét erősíti, összhangban a demokratikus jogállam követelményeivel.

A törvényjavaslat elfogadása hozzájárul az Országgyűlés alkotmányos szerepének megerősítéséhez, a közélet átláthatóságának növeléséhez, valamint ahhoz, hogy a parlamenti ellenőrzés a gyakorlatban is valós, kikényszeríthető és hatékony intézményként működjön. A javaslat fokozatos szankciórendszert vezet be a vizsgálóbizottság előtti megjelenési kötelezettség önhibából történő megszegése esetére.

A 25/A. § az adatszolgáltatási kötelezettségeket fejt ki. Az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére egy észszerű, de legalább 5 napos határidőt kell szabni, amely fontos garanciális elem, hiszen a nem teljesítés akár büntetőjogi következménnyel is járhat, éppen ezért a jogalkotó fontos garanciális elemeket épített be az együttműködésre kötelezett védelme érdekében. A (3) és (4) bekezdések azt pontosítják, hogy a vizsgálóbizottságnak (az elnök határozatán keresztül) mennyire pontosan kell meghatároznia, hogy milyen adatokat, milyen feltételek mellett kérhet be, hogy elkerülhető legyen a meghatározatlan célú, aránytalanul széles körű, a vizsgálat tárgyával összefüggésben nem álló, vagy más állami szerv Alaptörvényben vagy törvényben meghatározott feladat- és hatáskörének gyakorlását közvetlenül veszélyeztető adatszolgáltatás. Ezt a kívánalmat e rendelkezés külön is nevesíti. Noha a vizsgálóbizottságnak a (5) és (6) bekezdésben adatvédelmi kérdésekre külön figyelnie kell, a jogalkotó megengedi az együttműködésre kötelezetteknek, hogy ezt ő is külön jelezhesse és egyúttal jogalapot teremt az erre való hivatkozással az együttműködési kötelezettség megtagadására, ezt a körülményt azonban valószínűsíteni kell. Tekintettel, hogy a vizsgálóbizottság elnökének e tárgykörben hozott együttműködést előíró határozata komoly érdeksérelemmel is járhat, ezért ellene a jogalkotó az együttműködésre kötelezett részére felülvizsgálatot biztosít a Fővárosi Törvényszéken.

A következő 25/B. § a megjelenési kötelezettség részletes szabályait tartalmazza. Fontos eltérés a más (jellemzően hatósági) szabályozásokhoz képest, hogy ebben a különleges vizsgálati eljárásban nem kell betartani azt az ügyfélközpontúsági elvet, hogy a teljesítést a kötelezethez minél közelebb kell telepíteni, erre ugyanis jellemzően nincs lehetősége a vizsgálóbizottságnak, de a 25. § (6) bekezdésben foglaltak alapján a költségtérítés igénylése lehetséges. A (2) bekezdésben megjelölt 5 napos szabály, tehát az Ákr. 58. § (2) bekezdésével, vagyis az idézés Ákr-ben foglalt szabályaival áll összhangban, míg a (3) bekezdés lehetőséget biztosít arra, hogy az együttműködésre kötelezett a szóbeli nyilatkozattételre megfelelően felkészülhessen, mindkettő fontos garanciális rendelkezés. Ugyanakkor ezt a kötelezettség súlyos megszegését a jogalkotó nem kriminalizálja, hanem bírsággal kívánja az együttműködésre kötelezettet az előírt megjelenési kötelezettség teljesítésére kényszeríteni. A törvény tehát lehetővé teszi pénzbírság kiszabását azon személyekkel szemben, akik a bizottság idézésének vagy adatszolgáltatási felhívásának önhibából nem tesznek eleget. A bírság preventív és represszív funkciót egyaránt betölt: elősegíti az együttműködési kötelezettség teljesítését, ugyanakkor szankcionálja az Országgyűlés alkotmányos működésének akadályozását. A bírság kiszabására főszabály szerint a vizsgálóbizottság elnöke jogosult. Tekintettel az országgyűlési képviselők alkotmányos jogállására és a parlamenti autonómia követelményére, esetükben a bírság kiszabására a házelnök jogosult, az Ogytv. fegyelmi rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával.

Másrészt a törvény – megfelelő garanciák mellett – lehetővé teszi az elővezetés elrendelését azon személyek esetében, akik szabályszerű idézés ellenére ismételten vagy nyilvánvalóan rosszhiszemű módon maradnak távol a bizottság üléséről. Az elővezetés intézménye nem büntető jellegű, hanem az alkotmányos feladatellátás biztosítását szolgáló kényszerintézkedés, amelyre kizárólag törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén kerülhet sor, bírói kontroll mellett. A törvény az elővezetés végrehajtására a rendőrséget jelöli ki, és garanciális szabályként rendeli alkalmazni a büntetőeljárásról szóló törvény elővezetésre vonatkozó rendelkezéseit. A szabályozás ugyanakkor kizárja a mentelni joggal rendelkezőkkel szemben az elővezetés alkalmazhatóságát, tiszteletben tartva a mentelmi jog által megteremtett alkotmányos védelmet. Az elővezetés módja, végrehajtása ellen a rendőrséghez lehet benyújtani a rendőrségre vonatkozó törvény (Rtv.) szerint. Magának az idézésnek az elrendeléséről szóló határozat ellen, továbbá külön a bírságot kiszabó határozat ellen a Fővárosi Törvényszékhez enged felülvizsgálati kérelem benyújtását, hasonlóan az adatszolgáltatási kötelezettséget előíró határozattal szemben rögzített rendelkezésekhez.

A 25/C. §-ben került szabályozásra az együttműködési kötelezettség harmadik eleme: a nyilatkozattételi kötelezettség. A nyilatkozattételi kötelezettség szóban (a megjelenési kötelezettség teljesítéssel együtt) vagy írásban is teljesíthető, azt azonban, hogy melyik a célravezető, a vizsgálóbizottság elnöke dönt. Mindkét esetben azokat a vizsgálóbizottság tájékoztatja az együttműködésre kötelezett jogairól, kötelezettségeiről, a nyilatkozattétel megtagadásának lehetséges törvényes okairól, az önvádra kötelezés tilalmáról, továbbá arról, hogy az országgyűlési vizsgálóbizottság munkájának akadályozása bűncselekmény. Fontos, hogy kiegészítésre került ez a rész azzal, hogy az együttműködésre kötelezett csak tényállításra kötelezhető, de nem kötelezhető vélemény, politikai értékítélet, jogi minősítés vagy olyan következtetés megfogalmazására, amely nem tényállítás. Ezekon túlmenően is rögzítésre került, hogy a meghallgatás során biztosítani kell az emberi méltóság, a tisztességes eljárás és védelem érvényesülését. Ezt hivatott biztosítani, hogy a meghallgatásról jegyzőkönyvet kell készíteni, az a kötelezett által is megismerhető és észrevételezt tehet, továbbá rögzítve van a jogi képviselővel való eljárás alapvető szabályai is.

A 25/D §-ban a bíróság előtti nemperes eljárásban előterjeszhető jogorvoslat mellett helyet kapott a mulasztás igazolása is, mint eljárásjogi-dogmatikai értelemben vett, a vétkes mulasztás kimentését szolgáló egyfajta jogorvoslat. Fontos reparációs eszköz, hogy olyan együttműködésre kötelezett személy, amely önhibáján kívül került olyan helyzetbe, hogy a kötelezettséget nem tudta teljesíteni, ne kerüljön sérelmes helyzetbe, feltéve, hogy az igazolási kérelemmel egyidejűleg az elkésett együttműködési kötelezettségét is pótolja, feltéve, hogy az lehetséges volt. A mulasztás igazolásáról a vizsgálóbizottság által hozott határozat ellen szintén biztosított bírósági felülvizsgálat.

A 25/E. § a meghallgatás tilalmának eseteit szabályozza, a büntetőeljárásban és más eljárásjogi kódexekben ismert védelmi és titoktartási szabályokhoz igazodva. A (1) bekezdés taxatív jelleggel felsorolja a védő, az egyházi személy, a vallási egyesület hivatásszerű szolgálattevője, a hivatásbeli titoktartásra köteles személy, a minősített adatot kezelő, valamint a nyilvánvalóan beszámítási képesség hiányában lévő személy meghallgatásának tilalmi eseteit. A (2) bekezdés a titoktartási kötelezettség fennmaradását az azt megalapozó viszony megszűnése után is biztosítja, ezzel védve a bizalmi relációk (védő-ügyfél, lelkes-hívó, orvos-beteg stb.) tartósságát. A (3)–(4) bekezdés a minősített adat védelméről szóló törvénnyel összhangban rendezi a felmentés iránti megkeresés rendjét, a minősítő diszkrecionális döntését és a titkos adatok zárt ülésen, külön jogszabályok megtartásával történő kezelését, ezáltal egyensúlyt teremtve a parlamenti ellenőrzés és a nemzetbiztonsági, illetve más védendő érdekek között.

A 25/F. § általános szabályként rendezi a foglalkozás vagy köz megbízatás alapján fennálló titoktartási kötelezettség és a nyilatkozattételi, illetve adatszolgáltatási kötelezettség viszonyát. Az (1)–(2) bekezdés kimondja, hogy – a minősített adatokra vonatkozó speciális szabályoktól eltekintve – a titoktartásra köteles személy megtagadhatja a nyilatkozatot vagy adatszolgáltatást, ha annak teljesítése titoktartási kötelezettségének megsértésével járna, és a titoktartási kötelezettség időbeli fennállását jogszabály határozza meg. A (3) bekezdés az együttműködésre kötelezettet arra kötelezi, hogy a titoktartásra való hivatkozáskor jelölje meg a jogalapot, és valószínűsítse a titoktartási kötelezettség fennállását, ami a visszaélészerű hivatkozások kiszűrését szolgálja, ugyanakkor nem ró aránytalan bizonyítási terhet az érintetteknek.

A 25/G. § az önvádra kötelezés tilalmának vizsgálóbizottsági eljárásban való érvényesülését biztosítja, összhangban az Alaptörvényből és a büntetőeljárásról szóló törvényből következő általános elvekkel. Az (1)–(2) bekezdés kimondja, hogy aki magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésekben megtagadhatja a nyilatkozattételt, és ezért vele szemben bírság, elővezetés vagy más hátrányos jogkövetkezmény nem alkalmazható. A (3) bekezdés a meghallgatás megkezdése előtt fennálló kifejezett figyelmeztetési kötelezettséget rögzíti, ami a jogkövetkezmények előreláthatóságát és az önvádra kötelezés tilalmának tényleges érvényesülését garantálja a vizsgálóbizottság előtti eljárásban.

A 25/H. § a médiatartalom-szolgáltató és vele jogviszonyban álló személyek forrásvédelmi jogát biztosítja a vizsgálóbizottság előtti eljárásban, a sajtószabadság és a médiaszabályozás elveivel összhangban. Az (1) bekezdés lehetővé teszi a nyilatkozattétel vagy adatszolgáltatás megtagadását, ha annak teljesítése a médiaszolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilitének vagy az információforrás azonosítására alkalmas adatnak a feltárásával járna. A (2) bekezdés rögzíti, hogy a forrásvédelmi akadály az alapul szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad, ezáltal erősítve a médiatartalom-szolgáltatók és forrásaik közötti bizalmat, valamint a közérdekű információkhoz való hozzáférés hosszú távú garanciáit.

A 25/I. § a jogi képviselő vizsgálóbizottsági eljárásban való részvételét rendezi, a tisztességes eljáráshoz való jog és a hatékony joggyakorlás érdekében. Az (1) bekezdés általános jelleggel teszi lehetővé, hogy az együttműködésre kötelezettet – különösen a vizsgálóbizottság előtti eljárásban – meghatalmazott jogi képviselő segítse, ezáltal is biztosítva, hogy az érintett személy képes legyen jogaival élni és kötelezettségeit tudatosan teljesíteni. A (2)–(3) bekezdés egyensúlyt teremt a jogi képviselő támogató szerepe és a vizsgálóbizottság előtti személyes nyilatkozattételi kötelezettség között: a jogi képviselő jelen lehet, észrevételt tehet, indítványokat fogalmazhat meg – különösen a nyilatkozattétel megtagadására okot adó körülmények rögzítésére –, ugyanakkor a vizsgálóbizottság által feltett kérdésekre nem válaszolhat az érintett helyett. A (4) bekezdés kimondja, hogy a jogi képviselő nem akadályozhatja az eljárás lefolytatását, ami a parlamenti eljárás hatékonyságát és rendjét védő, szükséges korlát.

A törvény vizsgálóbizottságokra vonatkozó rendelkezéseinek az állandó bizottságok vizsgálati tevékenységeire való alkalmazását írja elő.

4. §

A vizsgálóbizottság jelentésének pontosítása. Az Ogytv. 26. §-ának módosítása, amelynek értelmében a vizsgálóbizottság tagja a vizsgálóbizottság jelentéséhez jogosult különvéleményt vagy kisebbségi véleményt csatolni.

5. §

Új átmeneti rendelkezés, amely rögzíti, hogy a törvényjavaslat egyes rendelkezéseit az azok hatálybalépésekor folyamatban levő ügyekben és az egyes rendelkezések hatálybalépésekor már felállított vizsgálóbizottságok működésére is alkalmazni kell.

6. §

A sarkalatossági záradék pontosítása.

7. §

A vizsgálóbizottság a parlamenti kontroll fontos eszköze, ezért indokolt, hogy az együttműködési kötelezettség tudatos és érdemi megszegése ne maradjon megfelelő jogkövetkezmény nélkül.

A javaslat a büntetőjogi szankciót a legszűkebb körben alkalmazza. A tényállás csak a szándékos, alapos indok nélküli kötelezettségszegésre terjed ki, és megköveteli, hogy a magatartás ténylegesen akadályozza a vizsgálóbizottság munkáját. Ezzel a szabályozás összhangban marad a büntetőjog ultima ratio jellegével, és elkerüli az önhibán kívüli vagy jelentéktelen mulasztások kriminalizálását.

A Btk. új 350/B. §-ának módosításának értelmében a Btk. az együttműködésre kötelezett megjelenési kötelezettségét nem, csupán az adatszolgáltatási és a nyilatkozattételi kötelezettségét rendeli büntetni. A tényállás büntetni rendeli azt is, ha az elkövető az adatszolgáltatási vagy nyilatkozattételi kötelezettségének szándékosan, alapos indok nélkül oly módon tesz eleget, hogy az nem alkalmas a vizsgálat érdemi lefolytatására, ahol az „akadályozza” elem biztosítja, hogy a tényállás ne terjedjen ki csekély jelentőségű magatartásokra.

A módosítás szintén büntetni rendeli, ha az együttműködésre kötelezett kötelezettségének teljesítése során a vizsgálat tárgyával közvetlenül összefüggő lényeges tényt szándékosan hamisan állít, lényeges tényt szándékosan elhallgat, vagy valótlan adatot szolgáltat, és ezzel a vizsgálóbizottság munkáját érdemben akadályozza.

A (2) bekezdés a valótlan nyilatkozatot és a lényeges körülmény elhallgatását és szándékosan valótlan adat szolgáltatását önálló elkövetési magatartásként nevesíti, az akadályozás itt is tényállási elem. Ennek a bekezdésnek az indoka, hogy az országgyűlési vizsgálóbizottság munkáját nemcsak a meg nem jelenés, hanem a félrevezető nyilatkozat is veszélyezteti. A szabályozás kizárólag a szándékos magatartásokat érinti.

A (3) rögzíti, hogy a Btk. 350/B §-a alapján sem büntethető, aki a nyilatkozattétellel magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, aki törvényben meghatározott titoktartási kötelezettségének tesz eleget, aki véleményt, politikai értékítéletet vagy jogi álláspontot fogalmaz meg, valamint aki a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti titoktartási kötelezettségének tesz eleget. A módosítás jogtechnikai pontosítást is tartalmaz.

A (4) bekezdés minősített esetet állapít meg arra az esetre, ha a magatartás büntett elkövetését szolgálja vagy annak leplezésére irányul. Ez a körülmény a társadalomra veszélyesség magasabb fokát jelzi, ezért indokolt a súlyosabb büntetési tétel megállapítása. A minősítés egyben segíti az arányos jogalkalmazást is.

8. §

Hatályba léptető rendelkezés.

9. §

Sarkalatosági záradék.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a földminősítés részletes szabályairól szóló 47/2017. (IX. 29.) FM rendelet módosításáról szóló 3/2026. (VI. 26.) AÉM rendelethez

Az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése, illetve a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 179/2023. (V. 15.) Korm. rendelet 11. § (3) bekezdése alapján az erdő művelési ágban nyilvántartott ingatlannak minőségi osztálya és kataszteri tisztajövedelme nincs. Ezzel összhangban a földminősítés részletes szabályairól szóló 47/2017. (IX. 29.) FM rendelet [a továbbiakban: 47/2017. (IX. 29.) FM rendelet] 7. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy abban az esetben, ha a földterület művelési ága erdőre változik, a művelési ág megállapítása érdekében nem kell a földminősítést, illetve osztályba sorozást lefolytatni. Fásított terület művelési ágra ez a módosítás nem terjed ki, így a fásított terület művelési ágban nyilvántartandó földterületek esetében továbbra is földminősítési eljárás szükséges a minőségi osztály és kataszteri tisztajövedelem megállapításához. A földminősítés alapját a földminősítési mintaterek jelentik. Ugyanakkor a 47/2017. (IX. 29.) FM rendelet 7. § (2) bekezdése alapján továbbra is az erdő művelési ágú földekre vonatkozó községi mintaterek leírásai alapján kell elvégezni a fásított terület művelési ágban nyilvántartandó földterületek földminősítését.

A fenti jogszabályhelyek alapján, a módosult jogszabályi környezet miatt szükségessé vált az erdő művelési ágú területek megszűnő földminősítése okán megszűnő erdő mintaterek helyett új mintaterek kijelöléséről gondoskodni fásított területen. Fásított területeken azonban a hatályos jogszabályi környezet jelenleg nem teszi lehetővé mintaterek kijelölését, ezért szükségessé vált a 47/2017. (IX. 29.) FM rendelet módosítása.

A rendelet módosítása ezen felül a jogalkalmazói gyakorlatban felmerült jelzések alapján technikai pontosításokat tartalmaz.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Bíró Attila.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyarokzlony.hu> honlapon érhető el.